

ภาคผนวก
มคอ.3, แผนการสอน, เครื่องมือ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

อาจารย์วุฒพล เพ็ญนำผล

1. มคอ.3

มคอ.3 มรพพ. 1

รายละเอียดของรายวิชา

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
 วิทยาเขต/คณะ/ภาควิชา คณะวิทยาการคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ

หมวดที่ 1 ข้อมูลโดยทั่วไป

1. รหัสและชื่อรายวิชา
 9031401 เครือข่ายคอมพิวเตอร์พื้นฐาน
 Computer Networks Fundamentals
2. จำนวนหน่วยกิต
 3 หน่วยกิต (3-0-6)
3. หลักสูตรและประเภทของรายวิชา
 เป็นรายวิชาในหมวดวิชาเอกบังคับ
4. อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน
 ผู้รับผิดชอบรายวิชา กรรมการประจำหลักสูตรเทคโนโลยีเครือข่ายคอมพิวเตอร์
 ผู้สอน อาจารย์ วุฒพล เพ็ญนำผล
5. ภาคการศึกษา/ชั้นปีที่เรียน
 ภาคเรียนที่1 เทคโนโลยีเครือข่ายคอมพิวเตอร์ปี 1 ชั้นปริญ 601
 คณะวิทยาการคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ
6. รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน (Pre-requisite) (ถ้ามี)
 ไม่มี
7. รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมกัน (Co-requisites) (ถ้ามี)
 ไม่มี
8. สถานที่เรียน
 คณะวิทยาการคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
9. วันที่จัดทำหรือปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาครั้งล่าสุด
 วันที่ 2 พฤษภาคม 2561

หมวดที่ 2 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

1. จุดมุ่งหมายของรายวิชา
 - 1.1. เพื่อให้นักศึกษาได้รู้และเข้าใจเครือข่ายคอมพิวเตอร์
 - 1.2. เพื่อให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้
 - 1.3. เพื่อให้นักศึกษาสามารถวิเคราะห์และออกแบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์อย่างง่ายได้
 - 1.4. เพื่อให้นักศึกษาเรียนรู้การจัดการเครือข่ายคอมพิวเตอร์
2. วัตถุประสงค์ในการพัฒนา/ปรับปรุงรายวิชา
 - 1.1. วิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานสำคัญสำหรับการเข้าใจและนำเทคโนโลยีเครือข่ายไปประยุกต์ใช้ในปัจจุบันและอนาคต
 - 1.2. เพื่อปรับปรุงเนื้อหาวิชาเพื่อให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น

หมวดที่ 3 ลักษณะและการดำเนินการ

1. คำอธิบายรายวิชา

แนะนำภาพรวมเครือข่ายคอมพิวเตอร์ศึกษาแบบอ้างอิงสำหรับเครือข่ายคอมพิวเตอร์เช่นแบบอ้างอิงไอเอสโอแบบอ้างอิงทีซีพี/ไอพีหลักการพื้นฐานในการสื่อสารข้อมูลดิจิทัลผ่านตัวกลางต่างๆทั้งมีสายและไร้สายแนวคิดและข้อตกลงในการส่งต่อข้อมูลผ่านตัวกลางเป็นทอดๆเครือข่ายท้องถิ่นและเครือข่ายข้ามถิ่นเช่น Ethernet , ATM ข้อคิดสำหรับการออกแบบส่วนรับผิดชอบเครือข่ายอัลกอริทึมการหาเส้นทางกลวิธีควบคุมความคับคั่งมาตรฐานและตัวอย่างเครือข่ายข้อคิดสำหรับการออกแบบส่วนรับผิดชอบการนำส่งข้อมูลผ่านเครือข่ายคุณภาพการให้บริการมาตรฐานและรายละเอียดตัวอย่างโพรโทคอลนำส่งข้อมูลเช่น TCP, UDP เป็นต้นแนวทางและตัวอย่างการนำเครือข่ายคอมพิวเตอร์ไปใช้งานเช่น Electronic Mail , WWW และระบบการรักษาความปลอดภัยผ่านเครือข่าย เป็นต้น

2. จำนวนชั่วโมงที่ใช้ต่อภาคการศึกษา

บรรยาย	สอนเสริม	การฝึกปฏิบัติงาน/การฝึกงาน/ภาคสนาม	การศึกษาด้วยตนเอง
บรรยาย 45 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษา	สอนเสริมตามความต้องการของนักศึกษา เฉพาะราย	ฝึกปฏิบัติ 0 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษา	การศึกษาด้วยตนเอง 90 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษา

3. จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่อาจารย์ให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล
อาจารย์จัดเวลาให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มตามความต้องการ 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (เฉพาะรายที่ต้องการ)

หมวดที่ 4 การพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา

1. คุณธรรมจริยธรรม

1.1. คุณธรรมจริยธรรมที่ต้องพัฒนา

- (3) มีภาวะความเป็นผู้นำและผู้ตามสามารถทำงานเป็นทีมและสามารถแก้ไขข้อขัดแย้งและลำดับความสำคัญ
- (6) สามารถวิเคราะห์ผลกระทบจากการใช้คอมพิวเตอร์ต่อบุคคลองค์กรและสังคม

1.2. วิธีการสอน

- ยกประเด็นปัญหาผลกระทบจากการใช้เทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์ที่มีผลต่อบุคคล โดยให้นักศึกษาแบ่งกลุ่มย่อยแล้วร่วมกันอภิปราย โดยแต่ละกลุ่มจะมีหัวหน้าเพื่อควบคุมการดำเนินการอภิปรายและแสดงความคิดเห็น

1.3. วิธีการประเมินผล

- ประเมินจากการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม

2. ความรู้

2.1. ความรู้ที่ต้องได้รับ

- (1) มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและทฤษฎีที่สำคัญในเนื้อหาที่ศึกษา
- (2) สามารถวิเคราะห์ปัญหาเข้าใจและอธิบายความต้องการทางคอมพิวเตอร์รวมทั้งประยุกต์ความรู้ทักษะและการใช้เครื่องมือที่เหมาะสมกับการแก้ไขปัญหา
- (3) สามารถวิเคราะห์ออกแบบติดตั้งปรับปรุงระบบคอมพิวเตอร์ให้ตรงตามข้อกำหนด
- (4) สามารถติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและวิวัฒนาการคอมพิวเตอร์
- (5) รู้เข้าใจและสนใจพัฒนาความรู้ความชำนาญทางคอมพิวเตอร์อย่างต่อเนื่อง

2.2. วิธีการสอน

- ผู้สอนบรรยายเกี่ยวกับหลักการและทฤษฎีเป็นสำคัญ พร้อมสอนวิเคราะห์ปัญหา ออกแบบระบบเทคโนโลยีเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ นำเอกสารวิจัยใหม่ ๆ มานำเสนอให้นักศึกษาพร้อมกระตุ้นให้นักศึกษาสนใจในการพัฒนาความรู้ทางด้านเทคโนโลยีเครือข่ายคอมพิวเตอร์อย่างต่อเนื่อง

2.3. วิธีการประเมินผล

- ประเมินจากการสอบกลางภาค และปลายภาค

3. ทักษะทางปัญญา

3.1. ทักษะทางปัญญาที่ต้องพัฒนา

- (1) คิดอย่างมีวิจารณญาณและอย่างเป็นระบบ
- (2) สามารถสืบค้นความและประเมินสารสนเทศเพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์
- (3) สามารถรวบรวมศึกษาวิเคราะห์และสรุปประเด็นปัญหาและความต้องการ
- (4) สามารถประยุกต์ความรู้และทักษะกับการแก้ไขปัญหาทางคอมพิวเตอร์ได้อย่างเหมาะสม

3.2. วิธีการสอน

- ให้นักศึกษาคิดและค้นคว้าแล้วนำมารวบรวมเขียนเป็นรายงานของแต่ละคน ซึ่งผู้สอนกำหนดให้ผู้ใช้ต้องประยุกต์ความรู้และทักษะที่เรียนมาในการแก้ไขปัญหาทางด้านเทคโนโลยีเครือข่ายคอมพิวเตอร์

3.3. วิธีการประเมินผล

- ประเมินจากเล่มรายงาน

4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

1.1. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบที่ต้องพัฒนา

- o (4) มีความรับผิดชอบในการกระทำของตนเองและรับผิดชอบงานในกลุ่ม
- o (5) สามารถเป็นผู้ริเริ่มแสดงประเด็นในการแก้ไขสถานการณ์ทั้งส่วนตัวและส่วนรวมพร้อมทั้งแสดงจุดยืนอย่างพอเหมาะทั้งของตนเองและของกลุ่ม
- (6) มีความรับผิดชอบการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของตนเองและทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

1.2. วิธีการสอน

- ให้นักศึกษาทำรายงานกลุ่มแล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน

1.3. วิธีการประเมินผล

- สังเกตจากพฤติกรรมการทำงานในกลุ่ม
- ประเมินจากการนำเสนอรายงานของแต่ละกลุ่ม

หมวดที่ 5 แผนการสอนและการประเมินผล

1. แผนการสอน

สัปดาห์	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน* (ชั่วโมง)	กิจกรรมการเรียน การสอนและสื่อที่ใช้	ผู้สอน
1-2	Introduction & Review The Computer Network	6	- บรรยาย	วสุพลเมื่อนำผล
3	Communication over the Network	3	- บรรยาย	วสุพลเมื่อนำผล
4-5	Application Layer Functionality and Protocols	6	- บรรยาย	วสุพลเมื่อนำผล
6	Application Layer Functionality and Protocols	3	- บรรยาย	วสุพลเมื่อนำผล
7	Network Layer or Internet Layer	3	- บรรยาย	วสุพลเมื่อนำผล
8	Addressing the Network IPv4	3	- บรรยาย	วสุพลเมื่อนำผล
9	สอบกลางภาค			
10	Data Link Layer	3	- บรรยาย	วสุพลเมื่อนำผล
11	OSI Physical Layer	3	- บรรยาย	วสุพลเมื่อนำผล
12	Ethernet, ATM	3	- บรรยาย	วสุพลเมื่อนำผล
13	Planning and Cabling Networks	3	- บรรยาย	วสุพลเมื่อนำผล
14	Security	3	- บรรยาย	วสุพลเมื่อนำผล
15	Presentation	3	- บรรยาย	วสุพลเมื่อนำผล

2. แผนการประเมินผลการเรียนรู้ (คะแนนวิชาโครงการวิจัย 1 สำหรับเจ้าของวิชามี 10 คะแนน)

ที่	ผลการเรียนรู้	วิธีการประเมิน	สัดส่วนที่ประเมิน	สัดส่วนของการประเมินผล
1	2.1 – 2.5	ทดสอบย่อยและแบบฝึกหัด สอบกลางภาค สอบปลายภาค	ตลอดภาคการศึกษา 9 16	20% 20% 20%
2	3.1 – 3.4 4.4-4.6	วิเคราะห์กรณีศึกษาค้นคว้าทำโครงการ การนำเสนอรายงาน การทำงานกลุ่มและผลงาน การส่งงานตามที่มอบหมาย	ตลอดภาคการศึกษา	30%
3	1.3, 1.6	เข้าชั้นเรียน การมีส่วนร่วมอภิปรายเสนอความคิดเห็นในชั้นเรียน	ตลอดภาคการศึกษา	10%

หมวดที่ 6 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

- เอกสารและตำราหลัก
 - CISCO Networking Academy V.6
 - โอภาสเอ็มลิวรงค์, เครือข่ายคอมพิวเตอร์และการสื่อสาร. ซีเอ็ดบุ๊ค , กรุงเทพมหานคร, 2549.
 - Tanenbaum, Andrew S. , Computer Networks, Prentice Hall, USA.
- เอกสารและข้อมูลสำคัญ
 - วิรินทร์เมฆประดิษฐ์สิน, คัมภีร์ตรวจซ่อมระบบเครือข่าย. ซีเอ็ดบุ๊ค , กรุงเทพมหานคร, 2549.
 - วิรินทร์เมฆประดิษฐ์สิน, คัมภีร์ออกแบบติดตั้งอุปกรณ์เครือข่าย Cisco. ซีเอ็ดบุ๊ค , กรุงเทพมหานคร.
- เอกสารและข้อมูลแนะนำ
 - packet tracer Cisco

หมวดที่ 7 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

1. กลยุทธ์การประเมินประสิทธิผลของรายวิชาโดยนักศึกษา
การประเมินประสิทธิผลในรายวิชาที่จัดทำโดยนักศึกษาได้จัดกิจกรรมในการนำแนวคิดและความเห็นจากนักศึกษาได้ดังนี้
 - การสนทนากลุ่มระหว่างผู้สอนและผู้เรียน
 - การสังเกตการณ์จากพฤติกรรมของผู้เรียน
 - แบบประเมินผู้สอนและแบบประเมินรายวิชา
 - ข้อเสนอแนะผ่านสื่อสังคมออนไลน์ที่อาจารย์ผู้สอนได้จัดทำเป็นช่องทางการสื่อสารกับนักศึกษา
2. กลยุทธ์การประเมินการสอน
ในการเก็บข้อมูลเพื่อประเมินการสอนได้มีกลยุทธ์ดังนี้
 - ผลการเรียนรู้ของนักศึกษา
 - การทวนสอบผลประเมินการเรียนรู้
3. การปรับปรุงการสอน
เก็บข้อมูลจากการประเมินการสอนของนักศึกษาและตรวจสอบเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับเทคโนโลยีในปัจจุบันที่นักศึกษามีความจำเป็นต้องทราบ
4. การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในรายวิชา
ในระหว่างกระบวนการสอนรายวิชา มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ในรายหัวข้อตามที่คาดหวังจากการเรียนรู้ในรายวิชาได้จากการสอบถามนักศึกษาหรือการสุ่มตรวจผลงานของนักศึกษารวมถึงพิจารณาจากผลการทดสอบย่อยและหลังการออกผลการเรียนรายวิชา มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์โดยรวมในวิชาได้ดังนี้
 - การทวนสอบการให้คะแนนโดยอาจารย์อื่น
 - มีการตั้งคณะกรรมการในสาขาวิชาตรวจสอบผลการประเมินการเรียนรู้ของนักศึกษา
5. การดำเนินการทวนและการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา
จากผลการประเมินและทวนสอบผลสัมฤทธิ์ประสิทธิผลรายวิชาได้มีการวางแผนการปรับปรุงการสอนและรายละเอียดวิชาเพื่อให้เกิดคุณภาพมากขึ้นดังนี้
 - ปรับปรุงรายวิชาทุก 5 ปีหรือตามข้อเสนอแนะและผลการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ตามข้อ 4
 - เปลี่ยนหรือสลับอาจารย์ผู้สอนเพื่อให้นักศึกษามีมุมมองในเรื่องการประยุกต์ความรู้กับปัญหาที่เกิดขึ้น

2. แผนการสอน

แผนบริหารการสอนประจำบทเพื่อการวิจัย

รายวิชา	9031401 เครือข่ายคอมพิวเตอร์พื้นฐาน (Computer Networks Fundamentals)
จำนวนหน่วยกิต	3 (3-0-6)
รูปแบบการสอน	ใช้รูปแบบ 5B โมเดล
เริ่มใช้สอน	สัปดาห์ที่ 3-10 (สอนบทที่ 2-8)
รวมจำนวนชั่วโมง	24 ชั่วโมง
ผู้สอน	อาจารย์ วสุพล เพื่อกนำผล
พัฒนาตาม TQF	ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ (สามารถใช้ความรู้ในศาสตร์มาชี้นำสังคมในประเด็นที่เหมาะสม)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 2

เนื้อหา

บทที่ 2 การสื่อสารข้อมูลบนระบบเครือข่าย (3 ชั่วโมง สัปดาห์ที่ 3)

- 2.1 data communication
- 2.2 Communicating the Messages
- 2.3 Network Media
- 2.4 Common Data Network Symbols
- 2.5 The Role of protocols
- 2.6 Transmitsion Control Protocol/Internet Protocol
- 2.7 Open Systems Interconnection
- 2.8 Model osi conclusion

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อศึกษาบทที่ 2 แล้วนักศึกษาสามารถ

1. อธิบายถึงวิธีการสื่อสารข้อมูลในระบบเครือข่ายได้
2. อธิบายขั้นตอนการสื่อสารข้อมูลในระบบเครือข่ายได้
3. อธิบายถึงสื่อกลางในการสื่อสารข้อมูลในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ได้
4. อธิบายถึงสัญลักษณ์ต่างๆ ในการสื่อสารข้อมูลในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ได้
5. อธิบายหน้าที่และยกตัวอย่างขั้นตอนความแตกต่างระหว่าง TCP และ IP ได้
6. อธิบายกระบวนการ ข้อตกลง การทำงานของ OSI Model ได้
7. ปฏิบัติตนโดยแสดงออกถึงความเอาใจใส่ จดจ่อตั้งใจ และมุ่งมั่นต่องานที่ได้รับมอบหมาย
8. รู้และเข้าใจการสื่อสารข้อมูลบนระบบเครือข่ายเพื่อนำไปใช้ สังเคราะห์ วิเคราะห์ได้

กิจกรรมการเรียนการสอนประจำบท

ขั้น Bright (การทำข้อตกลงและทบทวนความรู้เดิม)

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันจัดทำข้อตกลงในการเรียนรู้เรื่อง การสื่อสารข้อมูลบนระบบเครือข่าย ตามรูปแบบ 5B โมเดล ร่วมกัน และให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
2. ผู้สอนถามคำถามเพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับการเครือข่ายคอมพิวเตอร์โดยการทดสอบก่อนเรียน

ขั้น Brain (การเพิ่มพูนความรู้)

3. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเพื่อช่วยกันศึกษาเนื้อหาของการสื่อสารข้อมูลในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยศึกษาเพิ่มพูนความรู้ในประเด็นต่อไปนี้
 - 3.1 เนื้อหาที่ 1 data communication
 - 3.2 เนื้อหาที่ 2 The Role of protocols
 - 3.3 เนื้อหาที่ 3 Transmitsion Control Protocol/Internet Protocol
 - 3.4 เนื้อหาที่ 4 Open Systems Interconnection

ขั้น Bring (การสร้างกระบวนการคิด)

4. ผู้สอนแจกกระดาษฟลิปชาร์ตให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนช่วยกันร่วมสร้างกระบวนการคิดตามเนื้อหาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเพิ่มพูนความรู้และการประยุกต์ใช้ความรู้ในการฝึกทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในกลุ่ม และความรับผิดชอบต่องานที่ตนเองได้รับ

ขั้น Best (การปฏิบัติการเรียนรู้)

5. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำกระดาษฟลิปชาร์ตที่ร่วมสร้างกระบวนการคิดตามเนื้อหาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเพิ่มพูนความรู้ มาติดตามจุดต่างๆ ของห้องเรียน

6. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มหมุนเวียนไปเรียนรู้เนื้อหาความรู้ของกลุ่มต่างๆ

ขั้น Beauty (การขยายผล)

7. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มสรุปความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติการเรียนรู้เกี่ยวกับการสื่อสารข้อมูลในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์

8. ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนขยายผลการเรียนรู้ลงในสมุดบันทึกการเรียนรู้ และนำเสนอในชั่วโมงต่อไป

9. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการสอนรายวิชาเครือข่ายคอมพิวเตอร์พื้นฐาน
2. ไฟล์การนำเสนอภาพนิ่งผ่านโปรแกรมไมโครซอฟพเพาเวอร์พอยต์
3. กระดาษฟลิปชาร์ต
4. สมุดบันทึกการเรียนรู้

การวัดผลและการประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรม
2. ประเมินจากแบบทดสอบก่อนเรียน
3. ประเมินจากแบบทดสอบหลังเรียน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 3

เนื้อหา

บทที่ 3 Application Layer Functionality and Protocols (6 ชั่วโมง สัปดาห์ที่ 4 - 5)

- 3.1 Overview of Application Layer Functionality
- 3.2 OSI and TCP/IP Model
- 3.3 Application Layer Software
- 3.4 Application Layer Protocol Function
- 3.5 Peer-to-Peer Networks
- 3.6 DNS Service and Protocol
- 3.7 TCP/UDP and Protocol
- 3.8 HTTP Protocol
- 3.9 WWW Service and HTTP
- 3.10 E-mail Service and SMTP/POP Protocols
- 3.11 File Transfer Protocol
- 3.12 Dynamic Host Confirmation Protocol
- 3.13 Peer-to-peer Application

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อศึกษาบทที่ 3 แล้วนักเรียนสามารถ

1. อธิบายถึงวิธีการสื่อสารข้อมูลในชั้นแอปพลิเคชันได้
2. อธิบายความแตกต่างและขั้นตอนการทำงานของ OSI และ TCP/IP ได้
3. อธิบายถึงการทำงานของระบบเครือข่ายแบบ Peer-to-Peer ได้
4. อธิบายกฎการสื่อสารข้อมูลแบบ DNS ได้
5. อธิบายกฎการสื่อสารข้อมูลแบบ TCP/UDP ได้
6. อธิบายกฎการสื่อสารข้อมูลแบบ HTTP ได้
7. อธิบายถึงการให้บริการเครือข่ายแบบ www และ HTTP ได้
8. อธิบายถึงการให้บริการเครือข่ายอีเมล และกฎการส่งอีเมลด้วย SMTP/POP Protocols ได้
9. อธิบายถึงกฎการส่งไฟล์ในระบบเครือข่ายได้
10. อธิบายถึงการยอมรับกฎการสื่อสารระหว่างอุปกรณ์เครือข่ายได้
11. ปฏิบัติตนโดยแสดงออกถึงความเอาใจใส่ จดจ่อตั้งใจ และมุ่งมั่นต่องานที่ได้รับ

มอบหมาย

12. รู้และเข้าใจการให้บริการเครือข่ายในชั้นแอปพลิเคชันเพื่อนำไปใช้ สังเคราะห์

วิเคราะห์ได้

กิจกรรมการเรียนการสอนประจำบท

ขั้น Bright (การทำข้อตกลงและทบทวนความรู้เดิม)

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันจัดทำข้อตกลงในการเรียนรู้เรื่อง Application Layer Functionality and Protocols ร่วมกัน และให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
2. ผู้สอนถามคำถามเพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิมโดยการทดสอบก่อนเรียน

ขั้น Brain (การเพิ่มพูนความรู้)

3. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม เพื่อช่วยกันศึกษาเนื้อหาของการสื่อสารข้อมูลในชั้นการทำงานของแอปพลิเคชันและโพรโทคอล โดยศึกษาเพิ่มพูนความรู้ในประเด็นต่อไปนี้
 - 3.1 เนื้อหาที่ 1 ภาพรวมของการสื่อสารข้อมูลบนชั้นการทำงานของแอปพลิเคชัน
 - 3.2 เนื้อหาที่ 2 กฎการสื่อสารข้อมูลต่างๆ บนชั้นการทำงานของแอปพลิเคชัน
 - 3.3 เนื้อหาที่ 3 การยอมรับหรือกำหนดข้อตกลงระหว่างอุปกรณ์เครือข่าย
 - 3.4 เนื้อหาที่ 4 Peer-to-Peer และการสื่อสารข้อมูลแบบ OSI และ TCP/IP

ขั้น Bring (การสร้างกระบวนการคิด)

4. ผู้สอนแจกกระดาษฟลิปชาร์ตให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนช่วยกันร่วมสร้างกระบวนการคิดตามเนื้อหาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเพิ่มพูนความรู้และการประยุกต์ใช้ความรู้ในการฝึกทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในกลุ่ม และความรับผิดชอบต่องานที่ตนเองได้รับ

ขั้น Best (การปฏิบัติการเรียนรู้)

5. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำกระดาษฟลิปชาร์ตที่ร่วมสร้างกระบวนการคิดตามเนื้อหาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเพิ่มพูนความรู้ มาติดตามจุดต่างๆ ของห้องเรียน
6. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มหมุนเวียนไปเรียนรู้เนื้อหาความรู้ของกลุ่มต่างๆ

ขั้น Beauty (การขยายผล)

7. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มสรุปความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติการเรียนรู้เกี่ยวกับการสื่อสารข้อมูลในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์
8. ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนขยายผลการเรียนรู้ลงในสมุดการเรียนรู้ และนำเสนอในชั่วโมงต่อไป
9. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการสอนรายวิชาเครือข่ายคอมพิวเตอร์พื้นฐาน
2. ไฟล์การนำเสนอภาพนิ่งผ่านโปรแกรมไมโครซอฟท์เพาเวอร์พอยต์
3. กระดาษฟลิปชาร์ต
4. สมุดบันทึกการเรียนรู้

การวัดผลและการประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรม
2. ประเมินจากแบบทดสอบ
3. ประเมินจากการบันทึกการเรียนรู้

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 4

เนื้อหา

บทที่ 4 OSI Transport Layer (3 ชั่วโมง สัปดาห์ที่ 6)

- 4.1 Overview of OSI Transport Layer
- 4.2 User Datagram Protocol (UDP)
- 4.3 Transmission Control Protocol (TCP)
- 4.4 Port number
- 4.5 TCP connection
- 4.6 Client sending UDP Requests

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อศึกษาบทที่ 4 แล้วนักศึกษาสามารถ

1. อธิบายถึงความสำคัญและการทำงานของ OSI Model บนชั้น Transport Layer ได้
2. อธิบายถึงการสื่อสารข้อมูลด้วยกฎการสื่อสารแบบ UDP ได้
3. อธิบายถึงการสื่อสารข้อมูลด้วยกฎการสื่อสารแบบ TCP ได้
4. อธิบายถึงการสื่อสารด้วยหมายเลข Port ได้
5. อธิบายหน้าที่และยกตัวอย่างการเชื่อมต่อด้วย TCP ได้
6. อธิบายกระบวนการส่งข้อมูลจากผู้ใช้งานด้วย UDP ได้
7. ปฏิบัติตนโดยแสดงออกถึงความเอาใจใส่ จดจ่อตั้งใจ และมุ่งมั่นต่องานที่ได้รับ

มอบหมาย

8. รู้และเข้าใจการทำงานของ OSI Model บนชั้น Transport Layer เพื่อการสังเคราะห์

วิเคราะห์ได้

กิจกรรมการเรียนการสอนประจำบท

ขั้น Bright (การทำข้อตกลงและทบทวนความรู้เดิม)

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันจัดทำข้อตกลงในการเรียนรู้เรื่อง การทำงานของ OSI Model บนชั้น Transport Layer ร่วมกัน และให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
2. ผู้สอนถามคำถามเพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับการทำงานของ OSI Model บนชั้น Transport Layer โดยการทดสอบก่อนเรียน

ขั้น Brain (การเพิ่มพูนความรู้)

3. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม เพื่อช่วยกันศึกษาเนื้อหาของการสื่อสารข้อมูลในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยศึกษาเพิ่มพูนความรู้ในประเด็นต่อไปนี้
 - 3.1 เนื้อหาที่ 1 การสื่อสารข้อมูลด้วยกฎการสื่อสารแบบ UDP
 - 3.2 เนื้อหาที่ 2 การสื่อสารข้อมูลด้วยกฎการสื่อสารแบบ TCP
 - 3.3 เนื้อหาที่ 3 หน้าที่และความสำคัญของหมายเลข Port
 - 3.4 เนื้อหาที่ 4 สรุปหน้าที่การทำงานบนชั้น Transport Layer

ขั้น Bring (การสร้างกระบวนการคิด)

4. ผู้สอนแจกกระดาษฟลิปชาร์ตให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนช่วยกันร่วมสร้างกระบวนการคิดตามเนื้อหาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเพิ่มพูนความรู้และการประยุกต์ใช้ความรู้ในการฝึกทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในกลุ่ม และความรับผิดชอบต่องานที่ตนเองได้รับ

ขั้น Best (การปฏิบัติการเรียนรู้)

5. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำกระดาษฟลิปชาร์ตที่ร่วมสร้างกระบวนการคิดตามเนื้อหาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเพิ่มพูนความรู้ มาติดตามจุดต่างๆ ของห้องเรียน

6. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มหมุนเวียนไปเรียนรู้เนื้อหาความรู้ของกลุ่มต่างๆ

ขั้น Beauty (การขยายผล)

7. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มสรุปความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติการเรียนรู้เกี่ยวกับการสื่อสารข้อมูลในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์

8. ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนขยายผลการเรียนรู้ลงในสมุดบันทึกการเรียนรู้ และนำเสนอในชั่วโมงต่อไป

9. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการสอนรายวิชาเครือข่ายคอมพิวเตอร์พื้นฐาน
2. ไฟล์การนำเสนอภาพนิ่งผ่านโปรแกรมไมโครซอฟท์เพาเวอร์พอยต์
3. กระดาษฟลิปชาร์ต
4. สมุดบันทึกการเรียนรู้

การวัดผลและการประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรม
2. ประเมินจากแบบทดสอบ
3. ประเมินจากการบันทึกการเรียนรู้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 5

เนื้อหา

บทที่ 5 Network Layer or Internet Layer (3 ชั่วโมง สัปดาห์ที่ 7)

- 5.1 Overview of Network Layer or Internet Layer
- 5.2 Network Layer Protocols
- 5.3 Connectionless Communication
- 5.4 IP Packets
- 5.5 Routing IP Packets
- 5.6 Routing Tables

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อศึกษาบทที่ 5 แล้วนักศึกษาสามารถ

1. อธิบายถึงความสำคัญของชั้น Network Layer or Internet Layer ได้
2. อธิบายกฎการส่งข้อมูลระหว่างชั้น Network Layer or Internet Layer ได้
3. อธิบายวิธีการเชื่อมต่อแบบ Connectionless ได้
4. อธิบายถึงหน้าที่และความสำคัญของ IP Packets ได้
5. อธิบายถึงหน้าที่และความสำคัญของ Routing IP Packets ได้
6. อธิบายถึงหน้าที่และความสำคัญของ Routing Tables ได้
7. ปฏิบัติตนโดยแสดงออกถึงความเอาใจใส่ จดจ่อตั้งใจ และมุ่งมั่นต่องานที่ได้รับ

มอบหมาย

8. รู้และเข้าใจการส่งข้อมูลระหว่างชั้น Network Layer หรือ Internet Layer ได้

กิจกรรมการเรียนการสอนประจำบท

ขั้น Bright (การทำข้อตกลงและทบทวนความรู้เดิม)

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันจัดทำข้อตกลงในการเรียนรู้เรื่อง Network Layer or Internet Layer ร่วมกัน และให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน

2. ผู้สอนถามคำถามเพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับการทำงานของ Network Layer or Internet Layer โดยการทดสอบก่อนเรียน

ขั้น Brain (การเพิ่มพูนความรู้)

3. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม เพื่อช่วยกันศึกษาเนื้อหาของการสื่อสารข้อมูลในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยศึกษาเพิ่มพูนความรู้ในประเด็นต่อไปนี้

- 3.1 เนื้อหาที่ 1 การสื่อสารข้อมูลแบบ Connectionless
- 3.2 เนื้อหาที่ 2 การสื่อสารข้อมูลด้วย IP Packets
- 3.3 เนื้อหาที่ 3 หน้าที่และความสำคัญของ Routing IP Packets
- 3.4 เนื้อหาที่ 4 หน้าที่และความสำคัญของ Routing Tables

ขั้น Bring (การสร้างกระบวนการคิด)

4. ผู้สอนแจกกระดาษฟลิปชาร์ตให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนช่วยกันร่วมสร้างกระบวนการคิดตามเนื้อหาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเพิ่มพูนความรู้และการประยุกต์ใช้ความรู้ในการฝึกทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในกลุ่ม และความรับผิดชอบต่องานที่ตนเองได้รับ

ขั้น Best (การปฏิบัติการเรียนรู้)

5. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำกระดาษฟลิปชาร์ตที่ร่วมสร้างกระบวนการคิดตามเนื้อหาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเพิ่มพูนความรู้ มาติดตามจุดต่างๆ ของห้องเรียน

6. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มหมุนเวียนไปเรียนรู้เนื้อหาความรู้ของกลุ่มต่างๆ

ขั้น Beauty (การขยายผล)

7. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มสรุปความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติการเรียนรู้เกี่ยวกับการสื่อสารข้อมูลในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์

8. ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนขยายผลการเรียนรู้ลงในสมุดบันทึกการเรียนรู้ และนำเสนอในชั่วโมงต่อไป

9. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการสอนรายวิชาเครือข่ายคอมพิวเตอร์พื้นฐาน
2. ไฟล์การนำเสนอภาพนิ่งผ่านโปรแกรมไมโครซอฟท์เพาเวอร์พอยต์
3. กระดาษฟลิปชาร์ต
4. สมุดบันทึกการเรียนรู้

การวัดผลและการประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรม
2. ประเมินจากแบบทดสอบ
3. ประเมินจากการบันทึกการเรียนรู้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 6

เนื้อหา

บทที่ 6 Addressing the Network IPv4 (3 ชั่วโมง สัปดาห์ที่ 8)

- 6.1 Decimal IPv4 address
- 6.2 Binary to decimal conversion
- 6.3 Convert decimal to binary
- 6.4 Network address
- 6.5 Broadcast address
- 6.6 IP address classes
- 6.7 IPv6 Header

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อศึกษาบทที่ 6 แล้วนักศึกษาสามารถ

1. อธิบายการทำงานของ Decimal IPv4 address ได้
2. อธิบายการแปลงค่าระหว่าง Binary ไปเป็น decimal ได้
3. อธิบายการแปลงค่าระหว่าง decimal ไปเป็น Binary ได้
4. อธิบายถึงหน้าที่และความสำคัญของ Network address ได้
5. อธิบายถึงหน้าที่และความสำคัญของ Broadcast address ได้
6. อธิบายถึงหน้าที่และความสำคัญของ IP address classes และ IPv6 ได้
7. ปฏิบัติตนโดยแสดงออกถึงความเอาใจใส่ จดจ่อตั้งใจและมุ่งมั่นต่องานที่ได้รับมอบหมาย
8. รู้และเข้าใจการกำหนดเลขหมาย IPv4 address เพื่อการสังเคราะห์ วิเคราะห์ได้

กิจกรรมการเรียนการสอนประจำบท

ขั้น Bright (การทำข้อตกลงและทบทวนความรู้เดิม)

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันจัดทำข้อตกลงในการเรียนรู้เรื่อง Addressing the Network IPv4 ร่วมกัน และให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน

2. ผู้สอนถามคำถามเพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับการทำงานของ Addressing the Network IPv4 โดยการทดสอบก่อนเรียน

ขั้น Brain (การเพิ่มพูนความรู้)

3. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม เพื่อช่วยกันศึกษาเนื้อหาของการสื่อสารข้อมูลในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยศึกษาเพิ่มพูนความรู้ในประเด็นต่อไปนี้

- 3.1 เนื้อหาที่ 1 การทำงานของ IPv4 และ IPv6
- 3.2 เนื้อหาที่ 2 การแปลงเลขฐาน
- 3.3 เนื้อหาที่ 3 Network address และ Broadcast address
- 3.4 เนื้อหาที่ 4 IP address classes

ขั้น Bring (การสร้างกระบวนการคิด)

4. ผู้สอนแจกกระดาษฟลิปชาร์ตให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนช่วยกันร่วมสร้างกระบวนการคิดตามเนื้อหาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเพิ่มพูนความรู้และการประยุกต์ใช้ความรู้ในการฝึกทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในกลุ่ม และความรับผิดชอบต่องานที่ตนเองได้รับ

ขั้น Best (การปฏิบัติการเรียนรู้)

5. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำกระดาษฟลิปชาร์ตที่ร่วมสร้างกระบวนการคิดตามเนื้อหาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเพิ่มพูนความรู้ มาติดตามจุดต่างๆ ของห้องเรียน

6. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มหมุนเวียนไปเรียนรู้เนื้อหาของกลุ่มต่างๆ

ขั้น Beauty (การขยายผล)

7. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มสรุปความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติการเรียนรู้เกี่ยวกับการสื่อสารข้อมูลในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์

8. ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนขยายผลการเรียนรู้ลงในสมุดบันทึกการเรียนรู้ และนำเสนอในชั่วโมงต่อไป

9. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการสอนรายวิชาเครือข่ายคอมพิวเตอร์พื้นฐาน
2. ไฟล์การนำเสนอภาพนิ่งผ่านโปรแกรมไมโครซอฟท์เพาเวอร์พอยต์
3. กระดาษฟลิปชาร์ต
4. สมุดบันทึกการเรียนรู้

การวัดผลและการประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรม
2. ประเมินจากแบบทดสอบ
3. ประเมินจากการบันทึกการเรียนรู้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 7

เนื้อหา

บทที่ 7 Data Link Layer (3 ชั่วโมง สัปดาห์ที่ 9)

- 7.1 Data Link Layer terms
- 7.2 Data Link Layer service
- 7.3 Media Access Control Methods
- 7.4 Logical Topologies
- 7.5 The Role of the Header

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อศึกษาบทที่ 7 แล้ว นักศึกษาสามารถ

1. อธิบายความสำคัญของชั้น Data Link Layer ได้
2. อธิบายกฎที่ใช้ในการส่งข้อมูลบนชั้น Data Link Layer ได้
3. อธิบายการบริการรับส่งข้อมูลบนชั้น Data Link Layer ได้
4. อธิบายวิธีการควบคุมรับส่งข้อมูลบนชั้น Data Link Layer ได้
5. อธิบายถึงหน้าที่และความสำคัญของ Logical Topologies ได้
6. อธิบายถึงหน้าที่และความสำคัญของ Header ที่ใช้ควบคุมการรับส่งได้
7. ปฏิบัติตนโดยแสดงออกถึงความเอาใจใส่ จดจ่อตั้งใจและมุ่งมั่นต่องานที่ได้รับมอบหมาย
8. รู้และเข้าใจการทำงานบนชั้น Data Link Layer เพื่อการสังเคราะห์ วิเคราะห์ได้

กิจกรรมการเรียนการสอนประจำบท

ขั้น Bright (การทำข้อตกลงและทบทวนความรู้เดิม)

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันจัดทำข้อตกลงในการเรียนรู้เรื่อง Data Link Layer ร่วมกัน และให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
2. ผู้สอนถามคำถามเพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับการทำงานของ Data Link Layer โดยการทดสอบก่อนเรียน

ขั้น Brain (การเพิ่มพูนความรู้)

3. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม เพื่อช่วยกันศึกษาเนื้อหาของการสื่อสารข้อมูลในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยศึกษาเพิ่มพูนความรู้ในประเด็นต่อไปนี้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

- 3.1 เนื้อหาที่ 1 Data Link Layer terms
- 3.2 เนื้อหาที่ 2 Data Link Layer service
- 3.3 เนื้อหาที่ 3 Media Access Control Methods
- 3.4 เนื้อหาที่ 4 Logical Topologies

ขั้น Bring (การสร้างกระบวนการคิด)

4. ผู้สอนแจกกระดาษฟลิปชาร์ตให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนช่วยกันร่วมสร้างกระบวนการคิดตามเนื้อหาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเพิ่มพูนความรู้และการประยุกต์ใช้ความรู้ในการฝึกทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในกลุ่ม และความรับผิดชอบต่องานที่ตนเองได้รับ

ขั้น Best (การปฏิบัติการเรียนรู้)

5. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำกระดาษฟลิปชาร์ตที่ร่วมสร้างกระบวนการคิดตามเนื้อหาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเพิ่มพูนความรู้ มาติดตามจุดต่างๆ ของห้องเรียน

6. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มหมุนเวียนไปเรียนรู้เนื้อหาความรู้ของกลุ่มต่าง ๆ

ขั้น Beauty (การขยายผล)

7. ผู้สอนผู้เรียนแต่ละกลุ่มสรุปความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติการเรียนรู้เกี่ยวกับการสื่อสารข้อมูลในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์

8. ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนขยายผลการเรียนรู้ลงในสมุดบันทึกการเรียนรู้ และนำเสนอในชั่วโมงต่อไป

9. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการสอนรายวิชาเครือข่ายคอมพิวเตอร์พื้นฐาน
2. ไฟล์การนำเสนอภาพนิ่งผ่านโปรแกรมไมโครซอฟท์เพาเวอร์พอยต์
3. กระดาษฟลิปชาร์ต
4. สมุดบันทึกการเรียนรู้

การวัดผลและการประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรม
2. ประเมินจากแบบทดสอบ
3. ประเมินจากการบันทึกการเรียนรู้

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 8

เนื้อหา

บทที่ 8 OSI Physical Layer (3 ชั่วโมง สัปดาห์ที่ 10)

- 8.1 Overview of OSI Physical Layer
- 8.2 Signaling Bits for Transmission
- 8.3 Recognizing Frame Signals
- 8.4 Ethernet and Wi-Fi Standards
- 8.5 Media
- 8.6 Wireless Media Signals
- 8.7 Fiber Media Connectors

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อศึกษาบทที่ 7 แล้วนักศึกษาสามารถ

1. อธิบายความสำคัญของชั้น Physical Layer ได้
2. อธิบายวิธีการส่งสัญญาณในรูปแบบบิตได้
3. อธิบายความสำคัญและหน้าที่ของ Frame ได้
4. อธิบายมาตรฐานการส่งสัญญาณแบบ Ethernet และ Wi-Fi ได้
5. อธิบายประเภทของสื่อการในการส่งสัญญาณได้
6. อธิบายถึงวิธีระบุรูปแบบของการส่งสัญญาณด้วยแสงได้
7. ปฏิบัติตนโดยแสดงออกถึงความเอาใจใส่ จดจ่อตั้งใจและมุ่งมั่นต่องานที่ได้รับมอบหมาย
8. รู้และเข้าใจการทำงานบนชั้น Physical Layer เพื่อการสังเคราะห์ วิเคราะห์ได้

กิจกรรมการเรียนการสอนประจำบท

ขั้น Bright (การทำข้อตกลงและทบทวนความรู้เดิม)

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันจัดทำข้อตกลงในการเรียนรู้เรื่อง Physical Layer ร่วมกัน และให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน

2. ผู้สอนถามคำถามเพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับการทำงานของ Physical Layer โดยการทดสอบก่อนเรียน

ขั้น Brain (การเพิ่มพูนความรู้)

3. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม เพื่อช่วยกันศึกษาเนื้อหาของการสื่อสารข้อมูลในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยศึกษาเพิ่มพูนความรู้ในประเด็นต่อไปนี้

- 3.1 เนื้อหาที่ 1 วิธีการส่งสัญญาณในรูปแบบบิต
- 3.2 เนื้อหาที่ 2 หน้าที่ของ Frame
- 3.3 เนื้อหาที่ 3 มาตรฐาน Ethernet และ Wi-Fi
- 3.4 เนื้อหาที่ 4 สื่อและวิธีการส่งสัญญาณแบบต่าง ๆ

ขั้น Bring (การสร้างกระบวนการคิด)

4. ผู้สอนแจกกระดาษฟลิปชาร์ตให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนช่วยกันร่วมสร้างกระบวนการคิดตามเนื้อหาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเพิ่มพูนความรู้และการประยุกต์ใช้ความรู้ในการฝึกทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในกลุ่ม และความรับผิดชอบต่องานที่ตนเองได้รับ

ขั้น Best (การปฏิบัติการเรียนรู้)

5. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำกระดาษฟลิปชาร์ตที่ร่วมสร้างกระบวนการคิดตามเนื้อหาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเพิ่มพูนความรู้ มาติดตามจุดต่างๆ ของห้องเรียน

6. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มหมุนเวียนไปเรียนรู้เนื้อหาของกลุ่มต่าง ๆ

ขั้น Beauty (การขยายผล)

7. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มสรุปความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติการเรียนรู้เกี่ยวกับการสื่อสารข้อมูลในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์

8. ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนขยายผลการเรียนรู้ลงในสมุดบันทึกการเรียนรู้ และนำเสนอในชั่วโมงต่อไป

9. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการสอนรายวิชาเครือข่ายคอมพิวเตอร์พื้นฐาน
2. ไฟล์การนำเสนอภาพนิ่งผ่านโปรแกรมไมโครซอฟเพาเวอร์พอยต์
3. กระดาษฟลิปชาร์ต
4. สมุดบันทึกการเรียนรู้

การวัดผลและการประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรม
2. ประเมินจากแบบทดสอบ
3. ประเมินจากการบันทึกการเรียนรู้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

3. เครื่องมือ

เครื่องมือวัดผลตามกรอบ TQF ด้านที่ 4 ในงานวิจัย

5B Model

ประเมินด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและ
ความรับผิดชอบ

(Interpersonal Skills and Responsibility)

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วม และความรับผิดชอบ

ประเมินโดย อาจารย์วสุพล เพื่อนำผล

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ
แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วม และแสดงภาวะผู้นำ

ลำดับ	รายนามนักศึกษา	การมีส่วนร่วม			การแสดงภาวะผู้นำ			
		0	1	2	0	1	2	3
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								

เกณฑ์การให้คะแนนมีส่วนร่วม

ระดับ 0 หมายถึง ไม่สนใจเพื่อนร่วมกลุ่ม ในขณะที่ทำกิจกรรมกลุ่ม เช่น เล่นโทรศัพท์ หรือนั่งเฉยๆ

ระดับ 1 หมายถึง สนใจเพื่อนร่วมกลุ่ม แต่ชวนคุยนอกเรื่องงานที่ได้รับมอบหมาย

ระดับ 2 หมายถึง สนใจเพื่อนร่วมกลุ่ม พร้อมพูดคุยวางแผนการทำงาน

เกณฑ์การให้คะแนนภาวะผู้นำ

ระดับ 0 หมายถึง ไม่แสดงความคิดเห็นใดๆ

ระดับ 1 หมายถึง แสดงความคิดเห็น แต่ไม่ยอมรับฟังเพื่อนร่วมกลุ่ม

ระดับ 2 หมายถึง แสดงความคิดเห็น และพร้อมรับฟังข้อคิดเห็นอื่นๆ จากเพื่อนร่วมกลุ่ม

ระดับ 3 หมายถึง เป็นผู้คอยควบคุมสถานการณ์ และสังเคราะห์ความคิดพร้อมสรุปแนวทางให้ เพื่อนร่วมกลุ่มทราบถึงทิศทางในการทำงาน

อาจารย์เอี่ยมพร รุ่งศิริ

1. มคอ.3

2023605

ภาษาอังกฤษเพื่อการตลาด 1

(6-0-3)3

English for Marketing 1

รายวิชานี้จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้พื้นฐานของคำศัพท์และสำนวนต่างๆในระดับพื้นฐานที่ใช้ในงานด้านการตลาดโดยมีแบบฝึกหัดประกอบการเรียนรู้ โดยทั้งนี้คำศัพท์และสำนวนต่างๆจะต้องครอบคลุมหัวข้อเช่น การตลาด ส่วนผสมทางการตลาด ผลิตภัณฑ์ (สายผลิตภัณฑ์, เครื่องหมายการค้า, บรรจุภัณฑ์, ฉลาก) การจัดจำหน่าย (การค้าส่ง, การค้าปลีก) ราคา (นโยบายราคา, ต้นทุนคงที่, ต้นทุนแปรผัน) การส่งเสริมการตลาด (ส่วนผสมการส่งเสริมการตลาด, การโฆษณา, การขายโดยใช้บุคลากร, การส่งเสริมการขาย) กลุ่มเป้าหมายทางการตลาด, ช่องทางการจัดจำหน่าย, การจัดหน่ายสินค้า และอื่นๆ

This course is designed to give students an overview of basic marketing terminology and expressions together with practical exercises. The vocabulary and expressions concerned should cover such topics as marketing, marketing mix, (product) product line, trademarks, packaging, labeling, (place) wholesaling, retailing, (price) price policy, fixed cost, variable cost, (promotion) promotion mix, advertising, personal selling, publicity, sales promotion, (marketing) targets, channels of distribution, physical distribution, etc.

รายวิชา	1. คุณธรรม จริยธรรม			2. ความรู้			3. ทักษะ ทาง ปัญญา		4. ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ			5. ทักษะการ วิเคราะห์การ สื่อสารและ เทคโนโลยี สารสนเทศ	
	1	2	3	1	2	3	1	2	1	2	3	1	2
2023605 ภาษาอังกฤษเพื่อการตลาด 1 English for Marketing 1	●			●	○		●	○	○	●		●	○

4.3 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- 1) สามารถประเมินข้อมูลค้นหาแนวคิดจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และสามารถใช้ข้อมูลเพื่อสร้างสรรค์ผลงานจากพื้นฐานความรู้ที่เรียน
- 2) สามารถใช้ทักษะความรู้ และความเข้าใจในเนื้อหาสาระที่เรียนไป เพื่อใช้ในการแก้ปัญหา และพัฒนาทักษะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.4 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างตัวบุคคลและความรับผิดชอบ

- 1) สามารถช่วยและเอื้อต่อการแก้ปัญหาในกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์ ทั้งในฐานะผู้นำ และสมาชิกในกลุ่ม
- 2) มีความรู้รับผิดชอบในการเรียนรู้ การพัฒนาตนเอง และพัฒนาวิชาชีพได้อย่างต่อเนื่อง
- 3) สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. แผนการสอน

แผนบริหารการสอนประจำบทเพื่อการวิจัย

รายวิชา	2023605 ภาษาอังกฤษเพื่อการตลาด 1
จำนวนหน่วยกิต	3 (3-0-6)
รูปแบบการสอน	ใช้รูปแบบ 5B โมเดล
เริ่มใช้สอน	สัปดาห์ที่ 3-6 (สอนบทที่2-3)
รวมจำนวนชั่วโมง	12 ชั่วโมง
ผู้สอน	อาจารย์เอี่ยมพร รุ่งศิริ
พัฒนาตาม TQF	ด้านปัญญา (ใช้ความรู้วิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์ critical thinking)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 2

เนื้อหา บทที่ 2 Marketing Plan (6 ชั่วโมง สัปดาห์ที่ 3-4)

1. The Marketing Plan
2. The Four Ps
3. Pricing and Positioning strategies

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. Students will be able to propose a marketing strategy.
2. Students will be able to plan and discuss the marketing mix.
3. Students will be able to present the marketing budget.

กิจกรรมการเรียนรู้การสอนประจำบท

ขั้น Bright (การทำข้อตกลงและทบทวนความรู้เดิม)

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันจัดทำข้อตกลงในการเรียนรู้เรื่อง Marketing Plan ในรูปแบบ 5B โมเดล ร่วมกันและให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
2. ผู้สอนถามคำถามเพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิมที่ผู้เรียนมี เกี่ยวกับคำศัพท์ และความเข้าใจในเรื่อง Marketing Plan

ขั้น Brain (การเพิ่มพูนความรู้)

3. ผู้สอนอธิบายความหมายของ Marketing Plan พร้อมทั้งให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ด้านการตลาด
4. ผู้สอนให้นักศึกษาหาคำศัพท์เกี่ยวกับ Marketing Plan จาก Passage

ขั้น Bring (การสร้างกระบวนการคิด)

5. ผู้สอนให้นักศึกษาแยกคำศัพท์ให้ตรงตามหมวดหมู่ของ Marketing Plan
6. ผู้เรียนเขียน Marketing Plan ของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับมอบหมาย

ขั้น Best (การปฏิบัติการเรียนรู้)

7. ผู้เรียนนำเสนอการวางแผนงานด้านการตลาดเป็นภาษาอังกฤษให้กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน

ขั้น Beauty (การขยายผล)

8. ผู้เรียนสามารถสรุปแผนการตลาดของเพื่อนร่วมชั้นแต่ละกลุ่ม และสามารถวิเคราะห์การเลือกแผนการตลาดของแต่ละกลุ่ม
9. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 2023605 ภาษาอังกฤษเพื่อการตลาด 1
2. ไฟล์การนำเสนอภาพนิ่งผ่านโปรแกรมไมโครซอฟท์พาวเวอร์พอยต์
3. Video Clip
4. Marketing Article

การวัดผลและการประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรม
2. ประเมินจากแบบทดสอบ
3. ประเมินจากการนำเสนอหน้าชั้นเรียน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 3

เนื้อหา บทที่ 3 Marketing Tools (6 ชั่วโมง สัปดาห์ที่ 5-6)

1. Distribution Channel
2. Advertising Campaign
3. Digital Marketing

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. Students will be able to making their points persuasively.
2. Students will be able to discuss digital marketing objectives and tools.
3. Students will be able to write a good web copy.

กิจกรรมการเรียนการสอนประจำบท

ขั้น Bright (การทำข้อตกลงและทบทวนความรู้เดิม)

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันจัดทำข้อตกลงในการเรียนรู้เรื่อง Marketing Tools ในรูปแบบ 5B โมเดล ร่วมกันและให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
2. ผู้สอนถามคำถามเพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิมที่ผู้เรียนมี เกี่ยวกับคำศัพท์ และความเข้าใจในเรื่อง Marketing Tools

ขั้น Brain (การเพิ่มพูนความรู้)

3. ผู้สอนอธิบายความหมายของ Marketing Tools พร้อมกับผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ด้านการตลาด
4. ผู้สอนให้นักศึกษาหาคำศัพท์เกี่ยวกับ Marketing Tools จาก Passage
5. ผู้เรียนศึกษา case study: Marketing Tools
6. ผู้เรียนศึกษาตัวอย่างคำศัพท์ที่มักใช้ในงานโฆษณาภาษาอังกฤษ

ขั้น Bring (การสร้างกระบวนการคิด)

7. ผู้สอนให้นักศึกษาจับคู่ Ad Campaigns กับ words or phrases กับความหมายที่ถูกต้องของ Ad Campaigns
6. แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม เพื่อระดมคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สามารถสื่อให้ตรงกับผลิตภัณฑ์และสามารถนำมาปรับใช้ในการสร้างสื่อโฆษณา

ขั้น Best (การปฏิบัติการเรียนรู้)

7. ผู้เรียนวางแผนสร้างการเขียนโฆษณาผลิตภัณฑ์เป็นภาษาอังกฤษ

ขั้น Beauty (การขยายผล)

8. ผู้เรียนทำโฆษณาผลิตภัณฑ์ในรูปแบบ Print Ad
9. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อการเรียนการสอน

- 1.เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 2023605 ภาษาอังกฤษเพื่อการตลาด 1
2. ไฟล์การนำเสนอภาพนิ่งผ่านโปรแกรมไมโครซอฟพเพาเวอร์พอยต์
3. Video Clip
4. Marketing Article
5. ตัวอย่างโฆษณาผลิตภัณฑ์ภาษาอังกฤษ

การวัดผลและการประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรม
2. ประเมินจากแบบทดสอบ
3. ประเมินจากผลงานโฆษณา Print Ad

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

3. เครื่องมือ

Viral marketing By Nik Peachey

When word of mouth turns to word of mouse

On December 16, 1998 Iconocast gave the award for Internet marketing buzzword of the year to the term 'viral marketing', but what does it really mean? The concept itself was by no means new, businesses world-wide from the smallest corner shop to the biggest multinational had long relied on and benefited from it. Basically it isn't much different from word of mouth; for example someone buys your product, if they like it, they tell their friends how good it is. Then the friends go and buy the same product and like it and tell their friends and so on and so forth until you have reached a huge market without spending a single penny on advertising.

What is remarkable about 'viral marketing' though is the degree to which using the Internet has accelerated this process. A prime example of this, and one which is often cited as the first viral marketing campaign, is the huge growth of the free email provider Hotmail.

Hotmail was originally launched in 1996 and it grew faster than any other company in the history of the world. Within the first eighteen months of its launch it had already signed up over 12 million subscribers and continues to gain more than 100,000 subscribers every day.

So how is it done?

Dr. Ralph F. Wilson, E-Commerce Consultant wrote in Web Marketing Today, Issue 70, February 1, 2000, that there were 6 key elements to a successful viral marketing campaign:

1. You give away some form of free product or service

This may not seem like a very sound business practice as there is no immediate profit in giving something away for free, but viral marketing campaigns rely on patience. By giving something away for free you attract customers and once you have them using your product you have the opportunity to sell them other desirable things, not to mention the possibilities you have for generating revenue through advertising.

2. You provide for the effortless spread of your message

Your message will only spread if it is easy to transmit. This is where the Internet has been so successful. Communication is cheap and can be as simple as a single mouse click. Hotmail for example spread their message "Get your private, free email" by ensuring that this message was automatically copied into the bottom of every email sent through their mail server.

3. You are able to scale the campaign from small to large very rapidly

If your campaign is to be successful you must ensure that you can meet rapidly growing demand for your product or service. If demand exceeds your ability to supply then instead of growing it, your viral campaign will start to kill your business.

4. You identify and exploit common motivations and behaviors

Most people are driven by a desire to be loved or popular or even financially better off. These desires are part of what generates the huge amount of Internet communication each day. A successful viral marketing campaign will be able to build on these common motivations in some way.

5. You encourage people to spread the word among their existing networks

Most people have on average a network of some 10 to 12 close friends or family who they are in regular communication with. Added to this they often have a wider network of associates and casual or work contacts of tens perhaps even hundreds or thousands. A campaign that taps into this wider network will soon bring huge rewards.

6. You take advantage of others' resources

Some of the most successful campaigns try to position messages on other people's programs. If they can put links on other people's websites or supply content to others which carries their message then they will soon find that other people are doing their marketing for them. Viral marketing campaigns can achieve great success using all or only one or two of these key elements.

Does it work for everyone?

Sadly there are also some downsides to viral marketing. Not every product is going to be marketable through this method. It is best suited to low cost products that can easily be delivered and which are usually bought on impulse. An advertising campaign for something like a car is likely to be less successful as most people give a lot of thought and consideration to this form of purchase as it involves parting with large sums of money.

Recent figures also suggest that 50% of all email communications will soon be unwanted and largely unsolicited SPAM messages. With the growing tendency of viral marketing campaigners to offer financial incentives to those who are willing to pass their message on, there seems to be an ever growing possibility that what advertisers consider to be legitimate marketing will, to the unwilling consumer, soon start to seem like just more SPAM.

So will this be the death of viral marketing?

Well most experts seem to think not, but what is likely to happen is that we as consumers are likely to become more careful about what we click on and that advertisers will have to become more creative in their design of such campaigns. One other result of this might be that we find out how many email address books contain our address and how many real friends we have.

Answer the questions.

1. How does the viral marketing work? Are there any advantages or disadvantages? What are they?

2. What statements from the article can show us the problem of the issue above?

3. How can we realize that the article is true or false?

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

Creating the ad that will work for you

by Sara O'Toole

Do any of these scenarios sound familiar?

- Annette Torrefazioni was very excited when she first met Colin Durell of Stone & Slade. 'Colin was extremely professional, and had worked with a number of luxury food sellers,' Torrefazioni explained. 'His portfolio of ads exactly matched the image our company wanted. But once I'd signed the contract, I was shocked to learn that Colin wouldn't be handling my account. Instead, a junior staff member just out of art school would be designing my ad. When the first proof came, I was really disappointed. It just wasn't what I had in mind.'
- 'We are really impressed with their client list,' says Thorsten Sauer, marketing manager at Durchfahrt GmbH. 'They were working with some of the top names in the industry. I didn't realize this would mean that our small account would be at the bottom of their priority list. I realized afterwards that we should have gone with a company that specialized in dealing with small firms.'
- Henry La Fontaine told of his experience with Zzzzip, a medium-sized advertising agency based in London: 'A friend of a friend told me about Zzzzip. Craig was quite professional and friendly, and we signed a contract immediately. However, a few days later I found out that our biggest competitor was working with Zzzzip too! Craig didn't see the problem, but I really wasn't comfortable with the situation. Luckily, he let me dissolve the contract.'

To avoid mishaps like the ones above, it's best to interview prospective agencies carefully. Here are our top seven tips for question to ask.

1. Do you handle accounts our size? What is your experience working with small/ medium-sized/ large companies?
2. Do you have an area of expertise? What is it?
3. Can you give me a list of current and former clients to talk to?
4. What is your fee structure?
5. Who will be handling the actual project?
6. Who worked on the ads in your portfolio? Are those people still with the company?
7. Are you working with one of our competitors?

Answer the questions.

1. What is the main point of the situation above?

2. From the article, what are the impact from the situation?

3. What are the reasons from the issues given?

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

อาจารย์ปรอยฝน วงศ์ชาวจันทร์

1. มคอ.3

รายละเอียดของรายวิชา

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

วิทยาเขต/คณะ/ภาควิชา

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสและชื่อรายวิชา

0001102

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

English for Communication

2. จำนวนหน่วยกิต

3 (3-0-6)

3. หลักสูตรและประเภทของรายวิชา

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ

4. อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน

อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชา

อาจารย์วินิชา วงศ์ชัย

อาจารย์ผู้สอน

อาจารย์ปรอยฝน วงศ์ชาวจันทร์ Section 8

5. ภาคการศึกษา/ชั้นปีที่เรียน

ภาคการศึกษา 1/2561 ชั้นปีที่ 1 ขึ้นไป

6. รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน (Pre-requisite) (ถ้ามี)

0001101 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน

Foundation English

7. รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมกัน (Co-requisites) (ถ้ามี)

ไม่มี

8. สถานที่เรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

9. วันที่จัดทำหรือปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาครั้งล่าสุด

วันที่ 22 มิถุนายน 2561

หมวดที่ 2 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

1. จุดมุ่งหมายของรายวิชา

1. รู้และเข้าใจภาษาอังกฤษในบริบทต่างๆ เพื่อการสื่อสารทางการฟัง พูด อ่าน และเขียน
2. สามารถใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ทางการฟัง พูด อ่าน และเขียน

2. วัตถุประสงค์ในการพัฒนา/ปรับปรุงรายวิชา

ไม่มี

หมวดที่ 3 ลักษณะและการดำเนินการ

1. คำอธิบายรายวิชา

มุ่งเน้นฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษในระดับกลางทั้งสี่ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนประโยคสั้นๆ

This course emphasizes the study and development of the four skills at the pre-intermediate level with coverage of listening, speaking, reading, and writing of short sentences.

2. จำนวนชั่วโมงที่ใช้ต่อภาคการศึกษา

บรรยาย	สอนเสริม	การฝึกปฏิบัติ/งานภาคสนาม/การฝึกงาน	การศึกษาด้วยตนเอง
45	ไม่มี	ไม่มี	90

3. จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่อาจารย์ให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล

อาจารย์จัดเวลาให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ นอกจากนี้ นักศึกษาสามารถติดต่อผ่านทางโทรศัพท์มือถือ/ e-mail/facebook/line หรือแอปพลิเคชันอื่น ๆ ในรายที่ต้องการ

หมวดที่ 4 การพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

1. คุณธรรม จริยธรรม

1.1 คุณธรรม จริยธรรมที่ต้องพัฒนา

- 1) ผลการเรียนรู้ 1.1 (●) แสดงความซื่อสัตย์สุจริตอย่างสม่ำเสมอ
- 2) ผลการเรียนรู้ 1.2 (●) มีวินัย ตรงต่อเวลา และปฏิบัติตามระเบียบขององค์กร
- 3) ผลการเรียนรู้ 1.3 (○) มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อตนเอง สังคม และ
- 4) ผลการเรียนรู้ 1.4 (○) รับฟังความคิดเห็นและเคารพสิทธิของผู้อื่น เคารพสิทธิ

สิ่งแวดล้อม

มนุษยชน

1.2 วิธีการสอน

- 1) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดแทรกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์สุจริต
- 2) ให้ความสำคัญของการมีวินัย การตรงต่อเวลา การส่งงานตามกำหนด และความซื่อสัตย์ในการทำกิจกรรมหรืองานที่มอบหมาย
- 3) ส่งเสริมให้ผู้เรียนจัดกิจกรรมหรือเข้าร่วมกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียน
- 4) เน้นเรื่องการแต่งกายและการปฏิบัติตนให้เหมาะสม ถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

1.3 วิธีการประเมินผล

- 1) สังเกตพฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษา การปฏิบัติตน
- 2) ให้คะแนนการเข้าชั้นเรียน การส่งงานตรงเวลา และการปฏิบัติตนตามระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
- 3) ประเมินจากผลงาน ผลการปฏิบัติกิจกรรมโดยพิจารณาเฉพาะด้านที่แสดงออกถึงคุณธรรมจริยธรรม

2. ความรู้

2.1 ความรู้ที่ต้องได้รับ

- 1) ผลการเรียนรู้ 2.1 (●) มีความรู้ความเข้าใจในแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และกระบวนการต่างๆ ตามสาระวิชา
- 2) ผลการเรียนรู้ 2.2 (○) สามารถวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงตามแนวคิด หลักการ และทฤษฎีของสาระวิชา
- 3) ผลการเรียนรู้ 2.3 (○) สามารถเรียนรู้เกี่ยวกับแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และกระบวนการต่าง ๆ
- 4) ผลการเรียนรู้ 2.4 (○) สามารถแสวงหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง

2.2 วิธีการสอน

- 1) จัดกิจกรรมการเรียนรู้อันเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยบูรณาการศาสตร์สาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง อย่างเหมาะสม
- 2) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลากหลายรูปแบบ โดยเน้นทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้และทักษะต่างๆ
- 3) มอบหมายงานกลุ่มให้สืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับกรณีศึกษาและนำเสนอในชั้นเรียน

2.3 วิธีการประเมินผล

- 1) ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง และใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย เช่นการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบ การประเมินผลจากการนำเสนอผลงาน รายงานหรือโครงการ
- 2) สังเกตพฤติกรรมการทำงานและการปฏิบัติตน

3. ทักษะทางปัญญา

3.1 ทักษะทางปัญญาที่ต้องพัฒนา

- 1) ผลการเรียนรู้ 3.1 (●) สามารถใช้ความรู้ความเข้าใจในแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และกระบวนการต่างๆ ในการแก้ไขปัญหาและในการดำเนินชีวิตประจำวัน
- 2) ผลการเรียนรู้ 3.2 (○) สามารถวิเคราะห์สถานการณ์ต่าง ๆ โดยใช้แนวคิด หลักการ ทฤษฎี และกระบวนการต่างๆ ตามสาระวิชา
- 3) ผลการเรียนรู้ 3.3 (○) สามารถสังเคราะห์สิ่งที่มีประโยชน์นำมาใช้เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม

3.2 วิธีการสอน

- 1) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ตัดสินใจ คิดอย่างมีวิจารณญาณ
- 2) มอบหมายงานให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ
- 3) ฝึกให้วิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันให้เชื่อมโยงกับทฤษฎีและเนื้อหาในบทเรียน

3.3 วิธีการประเมินผล

- 1) ประเมินตามสภาพจริงจากการปฏิบัติงาน
- 2) สังเกตการนำเสนองานหรือผลงาน

4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

4.1 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบที่ต้องพัฒนา

- 1) ผลการเรียนรู้ 4.1 (○) สามารถปรับตัวทำงานร่วมกับผู้อื่นทั้งในฐานะผู้นำและผู้ตามได้
- 2) ผลการเรียนรู้ 4.2 (●) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงานในองค์กรและบุคคลทั่วไปได้
- 3) ผลการเรียนรู้ 4.3 (○) มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
- 4) ผลการเรียนรู้ 4.4 (○) มีความสามารถในการวางแผนในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง

4.2 วิธีการสอน

- 1) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการกลุ่ม การทำงานแบบร่วมมือ หรือ Brainstorming
- 2) ส่งเสริมการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยจัดอภิปรายหรือเสวนางานที่มอบหมายให้ศึกษาค้นคว้า

4.3 วิธีการประเมินผล

- 1) สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
- 2) ประเมินผลจากผลงาน การนำเสนองาน การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

5.1 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ต้องพัฒนา

- 1) ผลการเรียนรู้ 5.1 (○) สามารถรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์
- 2) ผลการเรียนรู้ 5.2 (●) สามารถสื่อสารทางการพูด การเขียน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
- 3) ผลการเรียนรู้ 5.3 (●) สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารได้
- 4) ผลการเรียนรู้ 5.4 (○) สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นและติดต่อสื่อสารได้

5.2 วิธีการสอน

- 1) จัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่ให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์สถานการณ์สำคัญในชีวิตประจำวันที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน
- 2) มอบหมายงานให้ผู้เรียนนำเสนอผลงาน อภิปราย และเรียบเรียงเป็นรูปเล่มรายงานโดยใช้หลักการเขียนทางวิชาการเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ เน้นการศึกษาข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายและมีการอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลให้ชัดเจน
- 3) ฝึกทักษะด้านการสื่อสาร

5.3 วิธีการประเมินผล

- 1) สังเกตการนำเสนอผลงาน การสื่อสาร การแสดงความคิดเห็น
- 2) ประเมินจากผลงาน รูปเล่มรายงาน
- 3) ประเมินผลจากการสอบทักษะด้านการสื่อสาร

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

หมวดที่ 5 แผนการสอนและการประเมินผล

1. แผนการสอน

สัปดาห์ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน และสื่อที่ใช้	ผู้สอน
1	Introduction to the course - course syllabus / evaluation and assessment / classroom rules / text book Ice Breakers	3	- แนะนำรายวิชา ขอบข่ายเนื้อหาทั้ง 6 บท แนวการเรียนการสอน วิธีการวัดและประเมินผล กฎระเบียบต่างๆ แนะนำหนังสือ/เอกสารประกอบการสอน วิธีการเรียนรู้ แหล่งค้นคว้าข้อมูลด้วยตนเอง - ทำกิจกรรมเตรียมความพร้อม	อาจารย์ ประจำ แต่ละ Section
2	Unit 1 : Education A: I'm taking six classes B: You're not allowed to... Workbook Unit 1	3	บทที่ 1 1. ทบทวนความรู้เดิม 2. นำเสนอ บรรยายเนื้อหา โดยใช้หนังสือเรียน/เอกสารประกอบการสอน/ใบความรู้/ใบงาน/CD ฝึกการฟังพูด/Video/Power point ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน 3. ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติ - ฟัง พูด อ่าน เขียน แบบเดี่ยว/คู่/กลุ่ม - ทำแบบฝึกหัด 4. อธิบายข้อผิดพลาดเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 5. ส่งงานให้นักศึกษาฝึกทักษะภาษาอังกฤษนอกชั่วโมงเรียน ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง	อาจารย์ ประจำ แต่ละ Section
3	Unit 1 : Education C: My behavior D: Alternative education Workbook Unit 1	3	บทที่ 1 1. ทบทวนความรู้เดิม 2. นำเสนอ บรรยายเนื้อหา โดยใช้หนังสือเรียน/เอกสารประกอบการสอน/ใบความรู้/ใบงาน/CD ฝึกการฟังพูด/Video/Power point ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน 3. ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติ - ฟัง พูด อ่าน เขียน แบบเดี่ยว/คู่/กลุ่ม - ทำแบบฝึกหัด 4. อธิบายข้อผิดพลาดเพื่อแลกเปลี่ยน	อาจารย์ ประจำ แต่ละ Section

สัปดาห์ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน และสื่อที่ใช้	ผู้สอน
			เรียนรู้ 5. ส่งงานให้นักศึกษาฝึกทักษะ ภาษาอังกฤษนอกชั่วโมงเรียน ศึกษาค้นคว้า หาความรู้ด้วยตนเอง	
4	Unit 2 : Personal stories A: What were you doing? B: Guess what! Workbook Unit 2	3	บทที่ 2 1. ทบทวนความรู้เดิม 2. นำเสนอ บรรยายเนื้อหา โดยใช้หนังสือ เรียน/เอกสารประกอบการสอน/ใบความรู้/ ใบงาน/CD ฝึกการฟังพูด/Video/Power point ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน 3. ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติ - ฟัง พูด อ่าน เขียน แบบเดี่ยว/คู่/กลุ่ม - ทำแบบฝึกหัด 4. อธิบายข้อผิดพลาดเพื่อแลกเปลี่ยน เรียนรู้ 5. ส่งงานให้นักศึกษาฝึกทักษะ ภาษาอังกฤษนอกชั่วโมงเรียน ศึกษาค้นคว้า หาความรู้ด้วยตนเอง	อาจารย์ ประจำ แต่ละ Section
5	Unit 2 : Personal stories C: I was really frightened! D: How embarrassing! Workbook Unit 2	3	บทที่ 2 1. ทบทวนความรู้เดิม 2. นำเสนอ บรรยายเนื้อหา โดยใช้หนังสือ เรียน/เอกสารประกอบการสอน/ใบความรู้/ ใบงาน/CD ฝึกการฟังพูด/Video/Power point ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน 3. ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติ - ฟัง พูด อ่าน เขียน แบบเดี่ยว/คู่/กลุ่ม - ทำแบบฝึกหัด 4. อธิบายข้อผิดพลาดเพื่อแลกเปลี่ยน เรียนรู้ 5. ส่งงานให้นักศึกษาฝึกทักษะ ภาษาอังกฤษนอกชั่วโมงเรียน ศึกษาค้นคว้า หาความรู้ด้วยตนเอง	อาจารย์ ประจำ แต่ละ Section

สัปดาห์ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน และสื่อที่ใช้	ผู้สอน
6	Test Unit 1-2 Unit 3 : Style and fashion A: Fashion trends B: Does this come in...? Workbook Unit 3	3	สอบบทที่ 1-2 บทที่ 3 1. ทบทวนความรู้เดิม 2. นำเสนอ บรรยายเนื้อหา โดยใช้หนังสือ เรียน/เอกสารประกอบการสอน/ใบความรู้/ ใบงาน/CD ฝึกการฟังพูด/Video/Power point ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน 3. ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติ - ฟัง พูด อ่าน เขียน แบบเดี่ยว/คู่/กลุ่ม - ทำแบบฝึกหัด 4. อธิบายข้อผิดพลาดเพื่อแลกเปลี่ยน เรียนรู้ 5. ส่งงานให้นักศึกษาฝึกทักษะ ภาษาอังกฤษนอกชั่วโมงเรียน ศึกษาค้นคว้า หาความรู้ด้วยตนเอง	อาจารย์ ประจำ แต่ละ Section
7	Unit 3 : Style and fashion C: The latest look D: Views on fashion Workbook Unit 3	3	บทที่ 3 1. ทบทวนความรู้เดิม 2. นำเสนอ บรรยายเนื้อหา โดยใช้หนังสือ เรียน/เอกสารประกอบการสอน/ใบความรู้/ ใบงาน/CD ฝึกการฟังพูด/Video/Power point ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน 3. ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติ - ฟัง พูด อ่าน เขียน แบบเดี่ยว/คู่/กลุ่ม - ทำแบบฝึกหัด 4. อธิบายข้อผิดพลาดเพื่อแลกเปลี่ยน เรียนรู้ 5. ส่งงานให้นักศึกษาฝึกทักษะ ภาษาอังกฤษนอกชั่วโมงเรียน ศึกษาค้นคว้า หาความรู้ด้วยตนเอง	อาจารย์ ประจำ แต่ละ Section
	Midterm Exam Unit 1-3		สอบกลางภาค บทที่ 1-3	
8	Unit 4 : Interesting lives A: Have you ever	3	บทที่ 4 1. ทบทวนความรู้เดิม 2. นำเสนอ บรรยายเนื้อหา โดยใช้หนังสือ	อาจารย์ ประจำ แต่ละ

สัปดาห์ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน และสื่อที่ใช้	ผู้สอน
	been on TV B: What I mean is, ... Workbook Unit 4		เรียน/เอกสารประกอบการสอน/ใบความรู้/ ใบงาน/CD ฝึกการฟังพูด/Video/Power point ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน 3. ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติ - ฟัง พูด อ่าน เขียน แบบเดี่ยว/คู่/กลุ่ม - ทำแบบฝึกหัด 4. อธิบายข้อผิดพลาดเพื่อแลกเปลี่ยน เรียนรู้ 5. ส่งงานให้นักศึกษาฝึกทักษะ ภาษาอังกฤษนอกชั่วโมงเรียน ศึกษาค้นคว้า หาความรู้ด้วยตนเอง	Section
9	Unit 4 : Interesting lives C: Life experiences D: What a life! Workbook Unit 4	3	บทที่ 4 1. ทบทวนความรู้เดิม 2. นำเสนอ บรรยายเนื้อหา โดยใช้หนังสือ เรียน/เอกสารประกอบการสอน/ใบความรู้/ ใบงาน/CD ฝึกการฟังพูด/Video/Power point ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน 3. ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติ - ฟัง พูด อ่าน เขียน แบบเดี่ยว/คู่/กลุ่ม - ทำแบบฝึกหัด 4. อธิบายข้อผิดพลาดเพื่อแลกเปลี่ยน เรียนรู้ 5. ส่งงานให้นักศึกษาฝึกทักษะ ภาษาอังกฤษนอกชั่วโมงเรียน ศึกษาค้นคว้า หาความรู้ด้วยตนเอง	อาจารย์ ประจำ แต่ละ Section
10	Unit 5 : Our world A: Older, taller, and more famous B: I don't believe it! Workbook Unit 5	3	บทที่ 5 1. ทบทวนความรู้เดิม 2. นำเสนอ บรรยายเนื้อหา โดยใช้หนังสือ เรียน/เอกสารประกอบการสอน/ใบความรู้/ ใบงาน/CD ฝึกการฟังพูด/Video/Power point ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน 3. ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติ - ฟัง พูด อ่าน เขียน แบบเดี่ยว/คู่/กลุ่ม - ทำแบบฝึกหัด	อาจารย์ ประจำ แต่ละ Section

สัปดาห์ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน และสื่อที่ใช้	ผู้สอน
			4. อธิบายข้อผิดพลาดเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 5. ส่งงานให้นักศึกษาฝึกทักษะภาษาอังกฤษนอกชั่วโมงเรียน ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง	
11	Unit 5 : Our world C: World geography D: Natural wonders Workbook Unit 5	3	บทที่ 5 1. ทบทวนความรู้เดิม 2. นำเสนอ บรรยายเนื้อหา โดยใช้หนังสือเรียน/เอกสารประกอบการสอน/ใบความรู้/ใบงาน/CD ฝึกการฟังพูด/Video/Power point ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน 3. ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติ - ฟัง พูด อ่าน เขียน แบบเดี่ยว/คู่/กลุ่ม - ทำแบบฝึกหัด 4. อธิบายข้อผิดพลาดเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 5. ส่งงานให้นักศึกษาฝึกทักษะภาษาอังกฤษนอกชั่วโมงเรียน ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง	อาจารย์ ประจำ แต่ละ Section
12	Test Unit 4-5 Unit 6 : Organizing your time A: A busy week B: Can I take a message? Workbook Unit 6	3	สอบบทที่ 4-5 บทที่ 6 1. ทบทวนความรู้เดิม 2. นำเสนอ บรรยายเนื้อหา โดยใช้หนังสือเรียน/เอกสารประกอบการสอน/ใบความรู้/ใบงาน/CD ฝึกการฟังพูด/Video/Power point ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน 3. ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติ - ฟัง พูด อ่าน เขียน แบบเดี่ยว/คู่/กลุ่ม - ทำแบบฝึกหัด 4. อธิบายข้อผิดพลาดเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 5. ส่งงานให้นักศึกษาฝึกทักษะภาษาอังกฤษนอกชั่วโมงเรียน ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง	อาจารย์ ประจำ แต่ละ Section

สัปดาห์ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน และสื่อที่ใช้	ผู้สอน
13	Unit 6 : Organizing your time C: Can you do me a favor? D: Time management Workbook Unit 6	3	บทที่ 6 1. ทบทวนความรู้เดิม 2. นำเสนอ บรรยายเนื้อหา โดยใช้หนังสือ เรียน/เอกสารประกอบการสอน/ใบความรู้/ ใบงาน/CD ฝึกการฟังพูด/Video/Power point ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน 3. ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติ - ฟัง พูด อ่าน เขียน แบบเดี่ยว/คู่/กลุ่ม - ทำแบบฝึกหัด 4. อธิบายข้อผิดพลาดเพื่อแลกเปลี่ยน เรียนรู้ 5. ส่งงานให้นักศึกษาฝึกทักษะ ภาษาอังกฤษนอกชั่วโมงเรียน ศึกษาค้นคว้า หาความรู้ด้วยตนเอง	อาจารย์ ประจำ แต่ละ Section
14	Showing of independent and group assignments	3	การทำกิจกรรมเดี่ยวและกลุ่ม	อาจารย์ ประจำ แต่ละ Section
15	Review	3	ทบทวน	อาจารย์ ประจำ แต่ละ Section
	Final Exam Unit 4-6		สอบปลายภาค บทที่ 4-6	
รวม		45		

หมายเหตุ : สัปดาห์ 1 – 15 ที่ระบุในแผนการสอน ให้ยึดตามตามปฏิทินการเรียนการสอนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีกำหนด และสัปดาห์สอบกลางภาคและปลายภาค ให้ยึดตามตารางสอบที่มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีกำหนด

2. แผนการประเมินผลการเรียนรู้

ลำดับ	ผลการเรียนรู้	กิจกรรมการประเมิน	สัปดาห์ที่ประเมิน	สัดส่วนของการประเมินผล
1	ผลการเรียนรู้ 1.1 (●) ผลการเรียนรู้ 1.2 (●)	1) การเข้าชั้นเรียน 2) พฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษา การปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย 3) การส่งงานตรงเวลา 4) การไม่คัดลอกผลงานของผู้อื่น 5) การไม่ทุจริตในการสอบ	ตลอดภาคการศึกษา	10%
2	ผลการเรียนรู้ 2.1 (●) ผลการเรียนรู้ 3.1 (●) ผลการเรียนรู้ 4.2 (●) ผลการเรียนรู้ 5.2 (●) ผลการเรียนรู้ 5.3 (●)	หนังสือเรียน การจดบันทึก การทำแบบฝึกหัดในหนังสือแบบฝึกหัด	ตลอดภาคการศึกษา	10%
3	ผลการเรียนรู้ 2.1 (●) ผลการเรียนรู้ 3.1 (●) ผลการเรียนรู้ 4.2 (●) ผลการเรียนรู้ 5.2 (●) ผลการเรียนรู้ 5.3 (●)	การทำกิจกรรม/งานที่ได้รับมอบหมาย	ตลอดภาคการศึกษาและแสดงอีกครั้งในสัปดาห์ที่ 14	10%
4	ผลการเรียนรู้ 2.1 (●) ผลการเรียนรู้ 3.1 (●)	สอบบทที่ 1-2	6	10%
5	ผลการเรียนรู้ 2.1 (●) ผลการเรียนรู้ 3.1 (●)	สอบกลางภาค บทที่ 1-3	ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด	20%
6	ผลการเรียนรู้ 2.1 (●) ผลการเรียนรู้ 3.1 (●)	สอบบทที่ 4-5	12	10%
7	ผลการเรียนรู้ 2.1 (●) ผลการเรียนรู้ 3.1 (●)	สอบปลายภาค บทที่ 4-6	ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด	30%

หมวดที่ 6 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

1. ตำราและเอกสารหลัก

Jack C. Richards and David Bohlke. *Four Corners: Student's Book 3A*. Malaysia: Vivar Printing, 2012

2. เอกสารและข้อมูลสำคัญ

Azar, Betty Schramper. *Basic English Grammar*. New Jersey: Prentice Hall Regents, 2006.

Murphy, Raymon. *English Grammar in Use*. Cambridge: Cambridge University press, 2004.

Swan, Michael. *Basic English Usage*. Oxford: Oxford University Press, 2003.

Walker, Flaire and Elsworth, Steve. *Grammar Practice*. England: Pearson Education, 2000.

3. เอกสารและข้อมูลแนะนำ

ไม่มี

4. ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์, เว็บไซต์

- <http://www.talkenglish.com/Speaking/Rogular/Geetings1.aspx>
- <http://www.englishconversations.org/category/easy-english/>
- <http://www.learnrealenglish.com/>
- <http://www.englishdaily626.com>
- <http://www.englishpractice.com>
- <http://www.jocusenglish.com>
- <http://www.englishclub.com>
- <http://www.talkenglish.com>
- <http://www.dailyes1.com>

5. เอกสารและข้อมูลการเรียนอื่นๆ

- ซีดีฝึกทักษะการฟัง การสนทนา (CD)
- แบบฝึกหัด (Worksheet)
- แบบทดสอบ (Quiz)
- บัตรคำ, รูปภาพ, Flash cards
- สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ (Newspapers, magazines, brochures etc.)
- แหล่งเรียนรู้ต่างๆ (วห้องศูนย์ภาษา ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นวังสวนบ้านแก้ว)

หมวดที่ 7 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

1. กลยุทธ์การประเมินประสิทธิผลของรายวิชาโดยนักศึกษา

- 1.1 ประเมินการสอนโดยใช้ระบบออนไลน์
- 1.2 สอบถามความคิดเห็นจากนักศึกษาในสัปดาห์สุดท้าย

2. กลยุทธ์การประเมินการสอน

- 2.1 จัดการประชุมระดมความคิดเห็นจากคณาจารย์ผู้สอนปลายภาค
- 2.2 การประเมินตนเองของอาจารย์

3. การปรับปรุงการสอน

- 3.1 นำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงการสอน
- 3.2 ค้นคว้าข้อมูลความรู้ใหม่ๆ นำมาใช้ในการสอน
- 3.3 กลุ่มคณาจารย์จัดอภิปราย/สัมมนาเพื่อพัฒนารายวิชาให้มีสาระวิชาและการสอนให้เหมาะสมและน่าสนใจ

4. การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในรายวิชา

- 4.1 ประชุมกลุ่มคณาจารย์ผู้สอนทุกกลุ่มเพื่อทวนสอบคะแนนและเกรดของนักศึกษา
- 4.2 ประชุมกลุ่มคณาจารย์ผู้สอนเพื่อออกข้อสอบกลางภาคและปลายภาคร่วมกับการพัฒนาข้อสอบเพื่อให้ได้มาตรฐาน

5. การดำเนินการทบทวนและการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา

- 5.1 ประชุมกลุ่มคณาจารย์ผู้สอน เพื่อนำผลที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็น คะแนนสอบของนักศึกษา สรุปผลเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงรายวิชาก่อนการสอนในภาคการศึกษาหน้า
- 5.2 เสนอผลการประชุมกลุ่มคณาจารย์ผู้สอนในการประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรเพื่อทบทวนและสรุปผลในการพัฒนาปรับปรุงรายวิชา

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

2. แผนการสอน

แผนบริหารการสอนประจำบทเพื่อการวิจัย

รายวิชา	0001102 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
จำนวนหน่วยกิต	3 (3-0-6)
รูปแบบการสอน	ใช้รูปแบบ 5B โมเดล
เริ่มใช้สอน	สัปดาห์ที่ 7-14
รวมจำนวนชั่วโมง	24 ชั่วโมง
ผู้สอน	อาจารย์ปรอยฝน วงศ์ชาวจันทร์
พัฒนาตาม	TQF ด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 1

เนื้อหา

Education (6 ชั่วโมง สัปดาห์ที่ 7-8)

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เพื่อให้ให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเรื่องการศึกษา
2. เพื่อให้ นักศึกษาสามารถสนทนาโต้ตอบเรื่องการศึกษาได้
3. เพื่อให้ นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียน

กิจกรรมการเรียนการสอนประจำบท

ขั้น Bright (การทำข้อตกลงและทบทวนความรู้เดิม)

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันจัดทำข้อตกลงในการเรียนรู้เรื่อง Education ตามรูปแบบ 5B โมเดลร่วมกัน
2. ผู้สอนถามคำถามเพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับ Classroom rules
3. นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน

ขั้น Brain (การเพิ่มพูนความรู้)

4. นักศึกษาฟังบทสนทนาเกี่ยวกับ Classroom rules
5. ผู้สอนอธิบายการใช้ โครงสร้างประโยค expressing prohibition and expressing obligation

ขั้น Bring (การสร้างกระบวนการคิด)

6. นักศึกษาฝึกทำแบบฝึกหัดการใช้ โครงสร้างประโยค
Expressing prohibition: You can't./ You're not allowed to/You're not permitted to..
Expressing obligation: You have to/ You need to/ You must

7. นักศึกษาฟังบทสนทนาจากซีดี และเขียนประโยคจับคู่กับรูปภาพตามที่ได้ยิน

ขั้น Best (การปฏิบัติการเรียนรู้)

8. นักศึกษาจับคู่คิดระเบียบและข้อควรปฏิบัติในชั้นเรียนของตัวเองและแลกเปลี่ยน

ข้อมูลกัน

ขั้น Beauty (การขยายผล)

9. นักศึกษาจับคู่ สร้างบทสนทนาเกี่ยวกับ Classroom rules และฝึกสนทนาหน้าชั้นเรียนเป็นคู่
10. นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. โปรแกรมสื่อมัลติมีเดีย
3. เครื่องเล่นซีดี
4. บทสนทนาจากซีดี

การวัดผลและการประเมินผล

1. ทดสอบความรู้ก่อน-หลังเรียน
2. การสังเกตพฤติกรรม
3. ประเมินจากแบบทดสอบการพูด

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 2

เนื้อหา

Personal stories (6 ชั่วโมง สัปดาห์ที่ 9-10)

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเรื่อง เรื่องราวส่วนตัว
2. เพื่อให้ นักศึกษาสามารถสนทนาโต้ตอบเรื่อง เรื่องราวส่วนตัวได้
3. เพื่อให้ นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียน

กิจกรรมการเรียนการสอนประจำบท

ขั้น Bright (การทำข้อตกลงและทบทวนความรู้เดิม)

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันจัดทำข้อตกลงในการเรียนรู้เรื่อง personal stories ตามรูปแบบ 5B โมเดล ร่วมกัน
2. ผู้สอนถามคำถามเพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับ personal stories
3. นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน

ขั้น Brain (การเพิ่มพูนความรู้)

4. นักศึกษาฟังบทสนทนาเกี่ยวกับ Personal stories
5. ผู้สอนอธิบายการใช้ โครงสร้างประโยค announcing news and closing a conversation

ขั้น Bring (การสร้างกระบวนการคิด)

6. นักศึกษาฝึกทำแบบฝึกหัดการใช้ โครงสร้างประโยค
Announcing news: Guess what/ Did you hear what happened?/ You'll never guess what happened!
Closing a conversation: Hey, I need to get going./ Listen, I've got to run./Sorry, I have to go.

7. นักศึกษาฟังบทสนทนาจากซีดี และจับคู่เรื่องราวต่างๆของบุคคล 4 คน

ขั้น Best (การปฏิบัติการเรียนรู้)

8. นักศึกษาจับคู่เล่าเรื่องราวหรือเหตุการณ์ของบุคคลสำคัญๆให้คู่ของตัวเองฟัง และแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน

ขั้น Beauty (การขยายผล)

9. นักศึกษาจับคู่ สร้างบทสนทนาเกี่ยวกับ personal stories และฝึกสนทนาเป็นคู่
10. นักศึกษาทำแบบทดสอบหลัง

สื่อการเรียนการสอน

1. บทสนทนาจากซีดี
2. โครงสร้างประโยค
3. เครื่องซีดี
4. เรื่องราวบุคคล

การวัดผลและการประเมินผล

1. ทดสอบความรู้ก่อน-หลัง
2. การสังเกตพฤติกรรม
3. ประเมินจากแบบทดสอบการพูด

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 3

เนื้อหา

Style and fashion (6 ชั่วโมง สัปดาห์ที่ 11-12)

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่อง แฟชั่น
2. เพื่อให้ นักเรียนสามารถสนทนาโต้ตอบเรื่องเรื่องราวส่วนตัวได้
3. เพื่อให้ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน

กิจกรรมการเรียนการสอนประจำบท

ขั้น Bright (การทำข้อตกลงและทบทวนความรู้เดิม)

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันจัดทำข้อตกลงในการเรียนรู้เรื่อง style and fashion ตามรูปแบบ 5B โมเดล ร่วมกัน
2. ผู้สอนถามคำถามเพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับ style and fashion
3. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน

ขั้น Brain (การเพิ่มพูนความรู้)

4. นักเรียนฟังบทสนทนาเกี่ยวกับ shopping questions
5. ผู้สอนอธิบายการใช้ โครงสร้างประโยค asking where things are and asking for an alternative

ขั้น Bring (การสร้างกระบวนการคิด)

6. นักเรียนฝึกทำแบบฝึกหัดการใช้ โครงสร้างประโยค
Asking where things are: Where are the..?/ Where can I find the..?
Asking for an alternative: Does this come in..?/ Can I get this in..?
7. นักเรียนฟังบทสนทนาจากซีดี และจับคู่บทสนทนาการซื้อสินค้าของลูกค้ากับรูปภาพเสื้อผ้า

ขั้น Best (การปฏิบัติการเรียนรู้)

8. นักเรียนฝึก (Substitution Drill) จากบทสนทนาเป็นคู่

ขั้น Beauty (การขยายผล)

9. นักเรียนจับกลุ่ม ๆ ละ 3 คน สร้างบทสนทนาเกี่ยวกับ shopping in a department store และแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้น
10. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. บทสนทนาจากซีดี
2. โครงสร้างประโยค
3. เครื่องเล่นซีดี
4. รูปภาพ

การวัดผลและการประเมินผล

1. ทดสอบความรู้ก่อน-หลังเรียน
2. การสังเกตพฤติกรรม
3. ประเมินจากแบบทดสอบการพูด

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 4

เนื้อหา

Interesting lives (6 ชั่วโมง สัปดาห์ที่ 13-14)

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเรื่อง เรื่องราวที่น่าสนใจ
2. เพื่อให้ นักศึกษาสามารถสนทนาโต้ตอบเรื่อง เรื่องราวที่น่าสนใจได้
3. เพื่อให้ นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียน

กิจกรรมการเรียนการสอนประจำบท

ขั้น Bright (การทำข้อตกลงและทบทวนความรู้เดิม)

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันจัดทำข้อตกลงในการเรียนรู้เรื่อง Interesting lives ตามรูปแบบ 5B โมเดล ร่วมกัน
2. ผู้สอนถามคำถามเพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับ Interesting lives
3. นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน

ขั้น Brain (การเพิ่มพูนความรู้)

4. นักศึกษาฟังบทสนทนาเกี่ยวกับ checking and clarifying meaning
5. ผู้สอนอธิบายการใช้ โครงสร้างประโยค checking and clarifying meaning

ขั้น Bring (การสร้างกระบวนการคิด)

6. นักศึกษาฝึกทำแบบฝึกหัดการใช้ โครงสร้างประโยค
Checking meaning: Are you saying..?/ Do you mean..?/Does that mean..?
Clarifying meaning: I mean../ What I mean is,../ What I'm saying is,...
7. นักศึกษาฟังบทสนทนาจากซีดี และเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อนและหลัง

ขั้น Best (การปฏิบัติการเรียนรู้)

8. นักศึกษาฝึก (Substitution Drill) จากบทสนทนาเป็นคู่

ขั้น Beauty (การขยายผล)

9. นักศึกษาจับคู่ สร้างบทสนทนาเกี่ยวกับ checking and clarifying meaning และฝึกสนทนาเป็นคู่ และสัมภาษณ์เพื่อนในประเด็นเรื่อง Interesting lives
10. นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. บทสนทนาจากซีดี
2. โครงสร้างประโยค
3. เครื่องเล่นซีดี
4. บทสัมภาษณ์

การวัดผลและการประเมินผล

1. ทดสอบความรู้ก่อน-หลังเรียน
2. การสังเกตพฤติกรรม
3. ประเมินจากแบบทดสอบการพูด

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

3. เครื่องมือ

Grading Criteria for English Speaking Test Pre - Test Post - Test

Student's Name _____ Student's Code _____

Rubric Explanation					
Criteria	Needs Improvement (1 Point)	Partially Effective (2 Points)	Satisfactory (3 Points)	Good (4 Points)	Excellent (5 Points)
Pronunciation					
Grammar & Vocabulary					
Fluency					
Comprehension					
Total Scores					
Comments					

Rater _____

Date _____

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูด

	ระดับที่ 1	ระดับที่ 2	ระดับที่ 3	ระดับที่ 4	ระดับที่ 5
Pronunciation	มีปัญหาการออกเสียงอย่างมาก ทำให้ไม่เข้าใจสิ่งที่พูดได้เลย	มีปัญหาการออกเสียงมาก ยากแก่การทำความเข้าใจ ผู้ฟังจะต้องถามซ้ำเรื่อยๆ	มีปัญหาการออกเสียงน้อย ผู้ฟังจะต้องตั้งใจฟังจึงจะสามารถเข้าใจได้	ผู้พูดสามารถออกเสียงได้ดี แต่ยังมีปัญหาเรื่องการออกเสียงอยู่บ้างแต่ผู้ฟังสามารถฟังเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร	ผู้พูดสามารถออกเสียงได้ดี เทียบเท่าเจ้าของภาษา
Grammar & vocabulary	ผู้พูดไม่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้ เนื่องจากใช้ไวยากรณ์ผิด เรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง และไม่สามารถสนทนาสื่อความหมายได้ เพราะไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์	ผู้พูดสามารถใช้ไวยากรณ์ง่าย ๆ ได้ แต่มักจะใช้ไวยากรณ์และการเรียงลำดับคำผิดบ่อยๆ ทำให้ฟังเข้าใจยาก และเลือกใช้คำศัพท์ผิดเนื่องจากมีความรู้ด้านคำศัพท์อย่างจำกัด ยากแก่การทำความเข้าใจ ความหมายประโยคที่พูด	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดบ่อยครั้ง จนทำให้เข้าใจความหมายของประโยคที่พูดผิดไป และใช้คำศัพท์ผิดบ่อยๆ ในการสนทนา มีอยู่อย่างจำกัด	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่บ้างแต่สื่อความหมายได้ ถูกต้องและใช้คำศัพท์ที่ไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมกับสถานการณ์เป็นบางครั้ง	ผู้พูดมีข้อบกพร่องในการใช้ไวยากรณ์ผิดเพียงเล็กน้อย และมีความสามารถในการใช้คำศัพท์วลี สำนวน ได้อย่างคล่องแคล่ว เทียบเท่าเจ้าของภาษา
Fluency	ผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงในการสนทนาเป็นเวลานานมาก จนทำให้ไม่สามารถสนทนาได้รู้เรื่อง	ผู้พูดมีการหยุดเว้นบ่อยครั้ง หยุดคิดเป็นเวลานาน เพราะมีความรู้จำกัดในการใช้ภาษา	ผู้พูดมีความเร็วและคล่องแคล่วในการพูดไม่มากนักเนื่องจากติดขัดเรื่องการใช้ภาษาอยู่บ้าง	ผู้พูดมีความเร็วและคล่องแคล่วในการพูด มีการพูดสะดุดบางครั้ง เนื่องจากปัญหาด้านการใช้ภาษา	ผู้พูดมีความสามารถในการพูดอย่างคล่องแคล่ว เทียบเท่าเจ้าของภาษา
Comprehension	ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดสื่อสาร ผู้พูดไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายให้เข้าใจได้	ผู้พูดติดขัดในการคิดหาคำพูด มักจะพูดคำซ้ำๆ และพูดตะกุกตะกัก	ผู้พูดเข้าใจในสิ่งที่ตนพูดและพูดได้เป็นส่วนมาก แต่ค่อนข้างช้าและมักพูดคำซ้ำ	ผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ครบถ้วน แต่มีการพูดข้อความซ้ำเป็นบางครั้ง	ผู้พูดสามารถพูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมด ไม่มีปัญหา

English Speaking Test

No.	Questions
1.	Do you always follow classroom rules?
2.	Do you ever break rules? If so, when?
3.	What do you do if you get a phone call in class?
4.	How do you react when you feel embarrassed?
5.	Do you get angry if people laugh at you?
6.	Do you have any news about the famous people to share with us?
7.	Where do you like to shop for clothes?
8.	Which area is extremely trendy in Chanthaburi?
9.	Who has influenced fashion? Bella or Yaya?
10.	How often do you eat out?
11.	Have you ever cooked at home?
12.	Do you eat at home at least 3 times a week?

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

อาจารย์พัชรินทร์ รุจิรานุกูล

1. มคอ.3

รายละเอียดของรายวิชา

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

วิทยาเขต/คณะ/ภาควิชา

คณะครุศาสตร์/ หลักสูตรสังคมศึกษา

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสและชื่อรายวิชา

1101302 ศาสนาเปรียบเทียบ (Comparative Religion)

2. จำนวนหน่วยกิต

3 (3-0-6)

บรรยาย 3 ชั่วโมง - ปฏิบัติ 0 ชั่วโมง - ศึกษาด้วยตัวเอง 6 ชั่วโมง

3. หลักสูตรและประเภทของรายวิชา

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต รายวิชาหมวดเฉพาะด้าน (วิชาเอก)
(กลุ่มศาสนาและปรัชญา)

4. อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน

อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชา

อาจารย์พัชรินทร์ รุจิรานุกูล

อาจารย์ผู้สอน

อาจารย์พัชรินทร์ รุจิรานุกูล กลุ่มที่ 1

5. ภาคการศึกษา/ชั้นปีที่เรียน

ภาคการศึกษาที่ 1/2561 ชั้นปีที่ 1

6. รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน (Pre-requisite) (ถ้ามี)

ไม่มี

7. รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมกัน (Co-requisites) (ถ้ามี)

ไม่มี

8. สถานที่เรียน

กลุ่มที่ 1 อาคารเฉลิมพระเกียรติ 60 ปี ห้อง 35605 มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

9. วันที่จัดทำหรือปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาครั้งล่าสุด

วันที่จัดทำรายวิชา 13 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2558

วันที่ปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาครั้งล่าสุด

15 เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2560

หมวดที่ 2 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

1. จุดมุ่งหมายของรายวิชา

1.1 เพื่อให้ศึกษามีความรู้ความเข้าใจหลักคำสอน วรรณคดี เป้าหมาย วิธีการสอนของศาสนาต่างๆ รวมทั้งศาสนา

1.2 เพื่อให้ศึกษามีเปรียบเทียบความคล้ายกันและความแตกต่างรวมทั้งความคิดและข้อปฏิบัติทางศาสนาที่มีการนับถือมากในประเทศ

1.3 เพื่อให้ศึกษามีความรู้ความเข้าใจหลักการของศาสนาต่างๆ ในแง่ปรัชญา อุดมคติ และการอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ

1.4 เพื่อให้ศึกษามีความรู้ความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างศาสนา และอิทธิพลของศาสนาที่มีต่อชีวิตและสังคม

2. วัตถุประสงค์ในการพัฒนา/ปรับปรุงรายวิชา

เพื่อรายวิชาเฉพาะด้าน ให้นิสิตมีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับศาสนา สามารถเปรียบเทียบความคล้ายกันและความแตกต่างรวมทั้งความคิดและข้อปฏิบัติทางศาสนา ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนา อิทธิพลของศาสนาที่มีต่อชีวิตและสังคม เพื่อนำความรู้ความเข้าใจนี้ ไปประยุกต์ในปัจจุบันให้เกิดประโยชน์ และสามารถใช้เป็นพื้นฐานการเรียนรู้ในรายวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป

หมวดที่ 3 ลักษณะและการดำเนินการ

1. คำอธิบายรายวิชา

หลักคำสอน วรรณคดี เป้าหมาย วิธีการสอนของศาสนาต่างๆ รวมทั้งศาสนา โดยการเปรียบเทียบความคล้ายกันและความแตกต่างรวมทั้งความคิดและข้อปฏิบัติทางศาสนาที่มีการนับถือมากในประเทศไทย โดยเฉพาะพระพุทธศาสนา ศาสนาอิสลาม ศาสนาคริสต์ ศาสนาพราหมณ์-ฮินดู เพื่อให้เข้าใจหลักการของศาสนาต่างๆ ในแง่ปรัชญา อุดมคติ และการอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนา อิทธิพลของศาสนาที่มีต่อชีวิตและสังคม

2. จำนวนชั่วโมงที่ใช้ต่อภาคการศึกษา

บรรยาย	สอนเสริม	การฝึกปฏิบัติ/งานภาคสนาม/ การฝึกงาน	การศึกษาด้วยตนเอง
45 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษา	สอนเสริมตาม ความต้องการ ของนักศึกษา เฉพาะราย	ไม่มี	90 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษา

3. จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่อาจารย์ให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล

3.1 อาจารย์ผู้สอนจัดตารางเวลา เพื่อให้ให้นักศึกษาได้เข้าพบ ขอคำปรึกษาและให้คำแนะนำ สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง โดยคณาจารย์จะแจ้งวันและเวลาให้นักศึกษาทราบ หรือ

3.2 อาจารย์ผู้สอน ขยายช่องทางการติดต่อสื่อสารโดยมอบหมายนักศึกษาให้ติดต่อผ่าน E-mail Address

หมวดที่ 4 การพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

1. คุณธรรม จริยธรรม

1.1 คุณธรรม จริยธรรมที่ต้องพัฒนา

ข้อ 3) แสดงออกซึ่งพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมพื้นฐานตามบริบทของสังคมไทย และจรรยาบรรณวิชาชีพครูมีคุณธรรมที่เสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนมีความกล้าหาญทางจริยธรรม มีความเข้าใจผู้อื่นเข้าใจโลกมีจิตสาธารณะเสียสละและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ในความเป็นครูสังคมศึกษา

ข้อ 4) สามารถจัดการและคิดแก้ปัญหาทางคุณธรรมจริยธรรมจรรยาบรรณวิชาชีพครูเชิงสัมพัทธ์โดยใช้ดุลยพินิจทางค่านิยมความรู้สึกของผู้อื่นและประโยชน์ของสังคมส่วนรวม ในบริบทการสอนสังคมศึกษา

ข้อ 3), 4) เป็นความรับผิดชอบหลัก

1.2 วิธีการสอน

1) สร้างวัฒนธรรมที่ดีงามให้แก่ผู้เรียนโดยอาจารย์ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีกรณีศึกษาในวิชาชีพครู

2) สอดแทรกการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3) จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู

4) การสอนที่เน้นการปลูกฝังหลักความรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมพื้นฐานตามบริบทของสังคมไทยและจรรยาบรรณของวิชาชีพครู โดยส่งเสริมการแสดงออกด้านความรู้สึก ความทรงจำ ความคิดและความรู้อย่างสร้างสรรค์ทั้งรายบุคคลและอาศัยกระบวนการกลุ่ม

5) การสอนที่ส่งเสริมการคิดสามารถวิเคราะห์สังเคราะห์ประเมิน และนำความรู้เกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรมสู่การปฏิบัติจริงผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่จัดและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนหาประสบการณ์ตรง เช่น มีจิตสาธารณะ เสียสละ และการบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมต่างๆ

6) การสอนโดยใช้ข้อมูลข่าวสารและสถานการณ์ทางสังคมปัจจุบันทั้งด้านบวก และด้านลบมาเป็นเครื่องมือในการสะท้อนคุณค่าและความสำคัญของคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณของวิชาชีพครู เพื่อกระตุ้นและส่งเสริมค่านิยมที่ดีงามของนักศึกษา โดยเน้นการเข้าเรียนตรงต่อเวลา การแต่งกายให้ถูกระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี

1.3 วิธีการประเมินผล

1) ประเมินจากพฤติกรรมกรรมการแสดงออกของผู้เรียน โดยประเมินจากความรับผิดชอบ ในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย การมีวินัยและพร้อมเพรียง มีจิตสาธารณะ เสียสละของผู้เรียนในการเข้า

ร่วมกิจกรรมตลอดหลักสูตร การตรงเวลาในการเข้าชั้นเรียน การส่งงานตามกำหนดระยะเวลาที่มอบหมายและการร่วมกิจกรรม การแต่งกายให้ถูกระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

2) ประเมินจากการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ
ครู

2. ความรู้

2.1 ความรู้ที่ต้องได้รับ

ข้อ 3) มีความรอบรู้ในด้านความรู้ทั่วไปวิชาชีพรุประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ สิ่งแวดล้อมประชากร รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ สังคมวิทยา เศรษฐศาสตร์ ศาสนาและปรัชญาอย่างกว้างขวางลึกซึ้งและเป็นระบบ

ข้อ 4) มีความตระหนักรู้หลักการและทฤษฎีในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสังคมศึกษา อย่างบูรณาการทั้งการบูรณาการข้ามศาสตร์และการบูรณาการกับโลกแห่งความเป็นจริง

ข้อ 6) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์และประเมินค่าองค์ความรู้ในสาขาวิชาสังคมศึกษาและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานวิชาชีพครูอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อ 3) เป็นความรับผิดชอบหลัก

ข้อ 4), 6) เป็นความรับผิดชอบรอง

2.2 วิธีการสอน

1) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การบรรยาย การอภิปราย การฝึกปฏิบัติ การศึกษาค้นคว้า การคิดวิเคราะห์ กรณีศึกษาและการศึกษาดูงานตามความเหมาะสมของธรรมชาติวิชา และศักยภาพของผู้เรียน

2) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทั้งนี้ให้เป็นไปตามลักษณะของรายวิชาตลอดจนเนื้อหาสาระของรายวิชานั้นๆ โดยบูรณาการศาสตร์สาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสม

3) ส่งเสริมให้ผู้เรียนสะท้อนการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย จากกิจกรรมการเรียนรู้

2.3 วิธีการประเมินผล

1) วัดและประเมินผลตามสภาพจริงให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย

2) ประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปฏิบัติของผู้เรียนในด้านต่างๆ เช่น การทดสอบย่อย การสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน ประเมินจากโครงการที่นำเสนอประเมินจากรายงาน และการนำเสนอรายงานในชั้นเรียน

3. ทักษะทางปัญญา

3.1 ทักษะทางปัญญาที่ต้องพัฒนา

ข้อ 1) สามารถคิดค้นหาข้อเท็จจริง ทำความเข้าใจและประเมินข้อมูลสารสนเทศ และแนวคิดจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายเพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงานสอนและงานครู การวินิจฉัยผู้เรียน การคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ประเมินค่า และนำความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้อง

ในศาสตร์สาขาสังคมศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนรู้แก้ปัญหาและทำการวิจัยเพื่อพัฒนางานและพัฒนาองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

ข้อ 2) สามารถคิดแก้ปัญหาในการจัดการเรียนรู้ที่มีความสลับซับซ้อน เสนอทางออกและนำไปสู่การแก้ไขได้อย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงความรู้ในศาสตร์สาขาสังคมศึกษาทางภาคทฤษฎี ประสบการณ์ภาคปฏิบัติและผลกระทบจากการตัดสินใจ

ข้อ 3) มีความเป็นผู้นำทางปัญญาในการคิดพัฒนาการจัดการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ และมีวิสัยทัศน์ มีการพัฒนาศาสตร์สาขาสังคมศึกษา รวมทั้งการพัฒนาทางวิชาชีพอย่างมีนวัตกรรม มีความเป็นผู้นำในการปฏิบัติงานอย่างมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการสอนสังคมศึกษา

ข้อ 1), 3) เป็นความรับผิดชอบรอง

ข้อ 2) เป็นความรับผิดชอบหลัก

3.2 วิธีการสอน

1) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์ โดยการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดเพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ คิดสืบสาว คิดสังเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยมีกิจกรรมต่างๆ เช่น การอภิปรายกลุ่ม การคิดวิเคราะห์หรือแก้ปัญหาในสถานการณ์จำลอง กิจกรรมการแก้ปัญหา กิจกรรมวิเคราะห์จากมุมมองต่างกัน

2) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการกับการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยการเรียนรู้ผ่านกระบวนการวิจัย เช่น การศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้แบบต่างๆ และจากการใช้สื่อเทคโนโลยี การทำโครงการ การทำวิจัยในชั้นเรียน

3) ให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เช่น การนำเสนอรายงาน การทดลองสอนในชั้นเรียน

3.3 วิธีการประเมินผล

วัดและประเมินผลตามสภาพจริงให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น ประเมินจากการนำเสนอรายงานในชั้นเรียน การทดลองสอนในชั้นเรียน การทดสอบ โดยใช้แบบทดสอบหรือการสัมภาษณ์ เป็นต้น

4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

4.1 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบที่ต้องพัฒนา

ข้อ 2) มีความเอาใจใส่มีส่วนช่วยเหลือและเอื้อต่อการแก้ปัญหาความสัมพันธ์ในกลุ่มและระหว่างกลุ่มผู้เรียนอย่างสร้างสรรค์

ข้อ 3) มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้เรียน เป็นผู้นำและผู้ตามที่มีความรับผิดชอบต่อส่วนร่วมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

ข้อที่ 2) และ 3) เป็นความรับผิดชอบหลัก

4.2 วิธีการสอน

1) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการกลุ่มผ่านกิจกรรมสะท้อนคิด ให้มีทักษะการเป็นผู้นำผู้ตาม กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ มุ่งเน้นความรับผิดชอบและมีมนุษยสัมพันธ์

2) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนบนพื้นฐานความรักความเข้าใจและความรู้สึกเชิงบวก

3) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งอาศัยทำงานที่ต้องประสานงานกับผู้อื่นข้ามหลักสูตรหรือต้องค้นคว้าหาข้อมูลจากการสัมภาษณ์บุคคลอื่น หรือผู้มีประสบการณ์การยอมรับในความแตกต่างระหว่างบุคคล

4) การจัดกิจกรรมการค้นคว้า และศึกษาชุมชนท้องถิ่นและมีการนำเสนอผลงาน

5) ส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม

4.3 วิธีการประเมินผล

1) ประเมินจากการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกในการนำเสนอรายงานกลุ่มในชั้นเรียน และในการร่วมกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ

2) ประเมินจากผลการประเมินตนเองและระหว่างผู้เรียนด้วยกัน

3) ประเมินจากหลักฐานการเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียน

4) ประเมินจากความสามารถในการทำงานเป็นทีมที่บรรลุเป้าหมายร่วมกันภายใต้การเคารพความแตกต่างระหว่างความคิด บุคลิกภาพและลักษณะนิสัย

5) ประเมินจากการสังเกตจากพฤติกรรมที่แสดงออกในการร่วมกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ

5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

5.1 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ต้องพัฒนา

ข้อ 1) มีความไวในการวิเคราะห์ สรุปความคิดรวบยอด และเข้าใจข้อมูลสารสนเทศที่ได้รับจากผู้เรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาอย่างรวดเร็ว ทั้งที่เป็นข้อมูลข่าวสารด้านสังคมศึกษา ข้อมูลตัวเลขเชิงสถิติหรือคณิตศาสตร์ ภาษาพูดหรือภาษาเขียน

ข้อ 2) มีความสามารถในการใช้ดุลยพินิจที่ดีในการประมวลผล แปลความหมาย เลือกใช้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับวิชาที่สอนและงานครูที่รับผิดชอบโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้ดี และนำเสนอข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้เรียนสังคมศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาได้อย่างมีเหมาะสม

ข้อ 3) มีความสามารถในการสื่อสารกับผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งการพูด การเขียนและการนำเสนอด้วยรูปแบบที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน

ข้อ 1), 2) เป็นความรับผิดชอบรอง

ข้อ 3) เป็นความรับผิดชอบหลัก

5.2 วิธีการสอน

1) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนฝึกวิเคราะห์ข้อเท็จจริง ความน่าเชื่อถือของข้อมูลสารสนเทศ อย่างมีวิจารณญาณ

2) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ สามารถเลือกใช้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และนำเสนอข้อมูลด้วยวิธีการที่เหมาะสม

3) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล การสื่อสารระหว่างบุคคล ในสถานการณ์ที่หลากหลาย

5.3 วิธีการประเมินผล

- 1) วัดและประเมินผลตามสภาพจริงให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย
- 2) การประเมินจากเทคนิคการนำเสนอโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรือคณิตศาสตร์และสถิติที่เกี่ยวข้อง
- 3) การประเมินจากความสามารถในการอธิบายถึงข้อจำกัด เหตุผลในการเลือกใช้เครื่องมือต่างๆ การอภิปราย กรณีศึกษาต่างๆ ที่มีการนำเสนอต่อชั้นเรียน

หมวดที่ 5 แผนการสอนและการประเมินผล

1. แผนการสอน

ลำดับที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอนและสื่อที่ใช้	ผู้สอน
1-2	<ul style="list-style-type: none"> - ชี้แจงเนื้อหาการเรียนการสอน และทำข้อตกลงในการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียน รวมทั้งกำหนดเวลาในการเข้าเรียนกับนักศึกษา - กิจกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน บทที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับศาสนา <ul style="list-style-type: none"> - ความหมายของศาสนา - ลักษณะและองค์ประกอบของศาสนา - จุดกำเนิดและพัฒนาการของศาสนา - การจำแนกประเภทของศาสนา - คุณค่า ความสำคัญ และประโยชน์ของศาสนา - วิธีการศึกษาศาสนา 	6	<ol style="list-style-type: none"> 1. อาจารย์และนักศึกษาอภิปรายร่วมกันโดยใช้สื่อ เอกสารแนวการสอน 2. แนะนำเอกสารประกอบการเรียนการสอน 3. กิจกรรมแนะนำตัวเอง <ul style="list-style-type: none"> - ใบงานท้ายบทที่ 1 เรื่อง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับศาสนา - บรรยายสรุปโดยการใช้ PowerPoint พร้อมยกตัวอย่างประกอบ - อภิปรายแลกเปลี่ยนในชั้นเรียน 	อ.พัชรินทร์ รุจิรานุกูล
3-4	บทที่ 2 ศาสนาพราหมณ์-ฮินดู <ul style="list-style-type: none"> - ความเป็นมาของศาสนาพราหมณ์-ฮินดู - ศาสนบุคคลของศาสนาพราหมณ์-ฮินดู - ศาสนธรรมของศาสนาพราหมณ์-ฮินดู - เป้าหมายสูงสุดของศาสนาพราหมณ์-ฮินดู - ศาสนพิธีของศาสนาพราหมณ์-ฮินดู - ศาสนสถาน ศาสนาวัดฤของศาสนาพราหมณ์-ฮินดู 	6	<ul style="list-style-type: none"> - ใบงานท้ายบทที่ 2 เรื่อง ศาสนาพราหมณ์-ฮินดู - บรรยายสรุปโดยการใช้ PowerPoint พร้อมยกตัวอย่างประกอบ - อภิปรายแลกเปลี่ยนในชั้นเรียน 	อ.พัชรินทร์ รุจิรานุกูล

ลำดับที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน และสื่อที่ใช้	ผู้สอน
5-6	บทที่ 3 ศาสนาคริสต์ - ความเป็นมาของศาสนาคริสต์ - ศาสนบุคคลของศาสนาคริสต์ - ศาสนธรรมของศาสนาคริสต์ - เป้าหมายสูงสุดของศาสนาคริสต์ - ศาสนพิธีของศาสนาคริสต์ - ศาสนสถาน ศาสนาวัดของศาสนาคริสต์	6	- ใบงานท้ายบทที่ 3 เรื่อง ศาสนาคริสต์ - บรรยายสรุปโดยการใช้ PowerPoint พร้อมยกตัวอย่างประกอบ - อภิปรายแลกเปลี่ยนในชั้นเรียน	อ.พัชรินทร์ รุจิรานุกูล
7-8	บทที่ 4 ศาสนาอิสลาม - ความเป็นมาของศาสนาอิสลาม - ศาสนบุคคลของศาสนาอิสลาม - ศาสนธรรมของศาสนาอิสลาม - เป้าหมายสูงสุดของศาสนาอิสลาม - ศาสนพิธีของศาสนาอิสลาม - ศาสนสถาน ศาสนาวัดของศาสนาอิสลาม	6	- ใบงานท้ายบทที่ 4 เรื่อง ศาสนาอิสลาม - PowerPoint พร้อมยกตัวอย่างประกอบ - อภิปรายแลกเปลี่ยนในชั้นเรียน	อ.พัชรินทร์ รุจิรานุกูล
	สอบกลางภาค			
9-10	บทที่ 5 พระพุทธศาสนา - ความเป็นมาของพระพุทธศาสนา - ศาสนบุคคลของพระพุทธศาสนา - ศาสนธรรมของพระพุทธศาสนา - เป้าหมายสูงสุดของพระพุทธศาสนา - ศาสนพิธีของพระพุทธศาสนา - ศาสนสถาน ศาสนาวัดของพระพุทธศาสนา	6	- ใบงานท้ายบทที่ 5 เรื่อง พระพุทธศาสนา - PowerPoint พร้อมยกตัวอย่างประกอบ - อภิปรายแลกเปลี่ยนในชั้นเรียน	อ.พัชรินทร์ รุจิรานุกูล
11	บทที่ 6 ศาสนาเชน - ความเป็นมาของศาสนาเชน - ศาสนบุคคลของศาสนาเชน - ศาสนธรรมของศาสนาเชน - เป้าหมายสูงสุดของศาสนาเชน - ศาสนพิธีของศาสนาเชน - ศาสนสถาน ศาสนาวัดของศาสนาเชน	3	- ใบงานท้ายบทที่ 6 เรื่อง ศาสนาเชน - PowerPoint พร้อมยกตัวอย่างประกอบ - อภิปรายแลกเปลี่ยนในชั้นเรียน	อ.พัชรินทร์ รุจิรานุกูล

ลำดับที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน และสื่อที่ใช้	ผู้สอน
12	บทที่ 7 ศาสนาสิกข์ - ความเป็นมาของศาสนาสิกข์ - ศาสนบุคคลของศาสนาสิกข์ - ศาสนธรรมของศาสนาสิกข์ - เป้าหมายสูงสุดของศาสนาสิกข์ - ศาสนพิธีของศาสนาสิกข์ - ศาสนสถาน ศาสนาวัดของศาสนาสิกข์	3	- ใบงานท้ายบทที่ 7 เรื่อง ศาสนาสิกข์ - บรรยายสรุปโดยการใช้ PowerPoint พร้อมยกตัวอย่างประกอบ - อภิปรายแลกเปลี่ยนในชั้นเรียน	อ.พัชรินทร์ รุจิรานุกุล
13	บทที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนา ลักษณะที่เป็นสากลร่วมและต่างกันของศาสนา - ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนากับการดำเนินชีวิต - วิเคราะห์เปรียบเทียบศาสนธรรมของศาสนาต่างๆ - วิเคราะห์เปรียบเทียบศาสนพิธีของศาสนาต่างๆ - วิเคราะห์เปรียบเทียบจุดมุ่งหมายของศาสนาต่างๆ	3	- ใบงานท้ายบทที่ 8 เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนา ลักษณะที่เป็นสากลร่วมและต่างกันของศาสนา - PowerPoint พร้อมยกตัวอย่างประกอบ - อภิปรายแลกเปลี่ยนในชั้นเรียน - การนำเสนอผลงานการศึกษา ค้นคว้าโดยการรายงานหน้าชั้นเรียนของนักศึกษาตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย	อ.พัชรินทร์ รุจิรานุกุล
14-15	บทที่ 9 อิทธิพลของศาสนาต่อชีวิตและสังคมโลก - อิทธิพลของศาสนาที่มีต่อการเสริมสร้างสันติภาพโลก - อิทธิพลของศาสนาที่มีต่อการเมือง การปกครอง - อิทธิพลของศาสนาที่มีต่อสังคมและเศรษฐกิจ - อิทธิพลของศาสนาที่มีต่อการศึกษา และวัฒนธรรม - อิทธิพลของศาสนาที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	6	- ใบงานท้ายบทที่ 9 เรื่อง อิทธิพลของศาสนาต่อชีวิตและสังคมโลก - PowerPoint พร้อมยกตัวอย่างประกอบ - อภิปรายแลกเปลี่ยนในชั้นเรียน - การนำเสนอผลงานการศึกษา ค้นคว้าโดยการรายงานหน้าชั้นเรียนของนักศึกษาตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย	อ.พัชรินทร์ รุจิรานุกุล
	รวม		45 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา	
	สอบปลายภาค			

2. แผนการประเมินผลการเรียนรู้

กิจกรรม ที่	ผลการเรียนรู้	วิธีการประเมิน	สัปดาห์ที่ ประเมิน	สัดส่วน คะแนน
1	ความรู้ ข้อ 3), 4), 6) ทักษะทางปัญญา ข้อ 1), 2), 3)	มอบหมายงานและประเมิน จากใบงานกลุ่ม-เดี่ยว	1-15	20%
2	ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ ข้อ 2), 3) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ ข้อ 1), 2), 3)	นำเสนอรายงานเป็นกลุ่มโดย นิสิต ตลอดจนการอภิปราย กลุ่ม	13-15	20%
3	คุณธรรม จริยธรรม ข้อ 3), 4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ ข้อ 2), 3)	การสังเกตพฤติกรรมต่างๆ	ทุกสัปดาห์	10%
4	ความรู้ ข้อ 3), 4), 6) ทักษะทางปัญญา ข้อ 1), 2), 3)	สอบกลางภาค	8	20%
5	ความรู้ ข้อ 3), 4), 6) ทักษะทางปัญญา ข้อ 1), 2), 3)	สอบปลายภาค	16	30%

หมวดที่ 6 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

1. ตำราและเอกสารหลัก

เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 1101302 ศาสนาเปรียบเทียบ

2. เอกสารและข้อมูลสำคัญ

คณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2552). **ศาสนาทั่วไป**. พระนครศรีอยุธยา:

โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

दनัย ไชโยธา. (2552). **กระบวนการเกิดนิกายศาสนา**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

คุณ โทพันธ์. (2537). **ศาสนาเปรียบเทียบ**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

สุจิตรา (อ่อนค้อม) รณริน. (2540). **ศาสนาเปรียบเทียบ**. กรุงเทพฯ : ดวงแก้ว.

วีโรจน์ นาคชาตรี. (2545). **ศาสนาเปรียบเทียบ = Comparative religion: PY 425**. กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ทองหล่อ วงษ์ธรรมมา. (2551). **ศาสนาสำคัญของโลก**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ธนู แก้วโอภาส. (2549). **ศาสนาโลก**. กรุงเทพฯ : สุขภาพใจ.

มนต์ ทองซึ้ง. (2556). **ศาสนาสากล = Universal religion**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

3. ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์, เว็บไซต์

- เว็บไซต์ต่างๆ เช่น <http://th.wikipedia.org/wiki/>

4. เอกสารและข้อมูลการเรียนอื่นๆ

- เอกสารหรือสื่อที่แนะนำเพิ่มเติมโดยผู้สอน

- บทความทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง

หมวดที่ 7 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

1. กลยุทธ์การประเมินประสิทธิผลของรายวิชาโดยนักศึกษา

1) การประเมินประสิทธิผลของรายวิชา ให้นักศึกษาทำแบบสำรวจความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยใช้แบบประเมินการเรียนการสอนออนไลน์ของมหาวิทยาลัยในด้านความพร้อมในการสอน ความตั้งใจในการสอน วิธีการสอน การใช้สื่อหรืออุปกรณ์ประกอบการสอน คุณภาพการเรียนการสอน การเริ่มและเลิกสอน ความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากร การยอมรับความคิดเห็นของผู้เรียน การส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเพิ่มเติม

2) ตรวจสอบจากการสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษา

2. กลยุทธ์การประเมินการสอน

ประเมินตามระบบและกลไกที่คณะ/สาขาวิชากำหนด อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง เช่น จากทีมผู้สอนและจากผลการเรียนของนักศึกษาโดยการทดสอบว่านักศึกษามีความเข้าใจในเนื้อหาที่สอนมากน้อยเพียงใด

3. การปรับปรุงการสอน

คณะ/สาขาวิชามีการกำหนดกลไกและวิธีการปรับปรุงการสอน โดยทุกรายวิชาต้องดำเนินการทั้งข้อ 1 และข้อ 2 แล้วนำข้อเสนอแนะมาใช้ในการปรับปรุงวิธีการสอน สื่อ กิจกรรมที่สามารถทำให้นักศึกษามีความเข้าใจในเนื้อหาได้ดีขึ้น นอกจากนี้ผลการสอบกลางภาค และปลายภาคสามารถสะท้อนถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนว่าทำให้นักศึกษามีความเข้าใจหรือไม่ และมีการประชุมแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้สอน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

4. การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในรายวิชา

เพื่อเป็นการยืนยันว่านักศึกษามีมาตรฐานผลสัมฤทธิ์เป็นไปตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยรายวิชานี้ต้องรับผิดชอบผลการเรียนรู้ ทั้งความรับผิดชอบหลัก 7 ข้อ และความรับผิดชอบรอง 6 ข้อ รายวิชานี้จะดำเนินการทวนตามกลไกของสาขาวิชา โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการในสาขาวิชา ตรวจสอบผลการประเมินการเรียนรู้ของนักศึกษาโดยการทวนสอบจากคะแนนข้อสอบ และคะแนนที่กำหนดตามแผนการประเมิน

5. การดำเนินการทบทวนและการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา

สาขาวิชา/คณะ ได้มีการกำหนดให้มีการทบทวนประสิทธิผลของรายวิชา โดยพิจารณาจากผลการประเมินการสอนโดยนักศึกษา นำผลมาพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในภาคการศึกษาถัดไป ตลอดจนนำผลทั้งหมดมาเป็นข้อเสนอหรือเป็นแนวทางสำหรับปรับปรุงหลักสูตร เมื่อหลักสูตรใช้ครบรอบที่ต้องปรับปรุง

2. แผนการสอน

แผนบริหารการสอนประจำบทเพื่อการวิจัย

รายวิชา	1101302 ศาสนาเปรียบเทียบ (Comparative Religion)
จำนวนหน่วยกิต	3 (3-0-6)
รูปแบบการสอน	ใช้รูปแบบ 5B โมเดล
เริ่มใช้สอน	สัปดาห์ที่ 3-10 (สอนบทที่ 2-5)
รวมจำนวนชั่วโมง	24 ชั่วโมง
ผู้สอน	อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ รุจิรานุกูล
พัฒนาตาม	TQF ด้านคุณธรรม จริยธรรม (เน้นความรับผิดชอบ)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 2

เนื้อหา

บทที่ 2 ศาสนาพราหมณ์-ฮินดู (6 ชั่วโมง สัปดาห์ที่ 3-4)

- 2.1 ความเป็นมาของศาสนาพราหมณ์-ฮินดู
- 2.2 ศาสนบุคคลของศาสนาพราหมณ์-ฮินดู
- 2.3 ศาสนธรรมของศาสนาพราหมณ์-ฮินดู
- 2.4 เป้าหมายสูงสุดของศาสนาพราหมณ์-ฮินดู
- 2.5 ศาสนพิธีของศาสนาพราหมณ์-ฮินดู
- 2.6 ศาสนสถาน ศาสนาวัตถุของศาสนาพราหมณ์-ฮินดู

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อศึกษาบทที่ 2 แล้วนักเรียนสามารถ

1. บอกความเป็นมาของศาสนาพราหมณ์-ฮินดูได้
2. อธิบายเกี่ยวกับศาสนบุคคลของศาสนาพราหมณ์-ฮินดูได้
3. อธิบายและยกตัวอย่างศาสนาธรรมของศาสนาพราหมณ์-ฮินดูได้
4. อธิบายเกี่ยวกับเป้าหมายสูงสุดของศาสนาพราหมณ์-ฮินดูได้
5. อธิบายและยกตัวอย่างศาสนพิธีของศาสนาพราหมณ์-ฮินดูได้
6. บอกเกี่ยวกับศาสนสถาน ศาสนาวัตถุของศาสนาพราหมณ์-ฮินดูได้
7. ปฏิบัติตนโดยแสดงออกถึงความเอาใจใส่ จดจ่อตั้งใจ และมุ่งมั่นต่องานที่ได้รับ

มอบหมาย

8. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนศาสนาพราหมณ์-ฮินดู

กิจกรรมการเรียนการสอนประจำบท

ขั้น Bright (การทำข้อตกลงและทบทวนความรู้เดิม)

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันจัดทำข้อตกลงในการเรียนรู้เรื่อง ศาสนาพราหมณ์-ฮินดู ตามรูปแบบ 5B โมเดล ร่วมกันและให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
2. ผู้สอนถามคำถามเพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับศาสนาพราหมณ์-ฮินดู

ขั้น Brain (การเพิ่มพูนความรู้)

3. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละประมาณ 5 คน เพื่อช่วยกันศึกษา เนื้อหาของศาสนา พราหมณ์-ฮินดู โดยศึกษาเพิ่มพูนความรู้ในประเด็นต่อไปนี้

- 3.1 กลุ่มที่ 1 ความเป็นมาของศาสนา
- 3.2 กลุ่มที่ 2 ศาสนบุคคล และศาสนาธรรม
- 3.3 กลุ่มที่ 3 เป้าหมายสูงสุดและศาสนพิธี
- 3.4 กลุ่มที่ 4 ศาสนสถาน ศาสนาวัตถุ

ขั้น Bring (การสร้างกระบวนการคิด)

4. ผู้สอนแจกกระดาษฟลิปชาร์ตให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนช่วยกันร่วมสร้างกระบวนการคิดตามเนื้อหาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเพิ่มพูนความรู้และการประยุกต์ใช้ความรู้ในการดำเนินชีวิตด้านคุณธรรมจริยธรรม สำหรับนำเสนอให้เพื่อนในชั้นเรียนฟัง

ขั้น Best (การปฏิบัติการเรียนรู้)

5. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำกระดาษฟลิปชาร์ตที่ร่วมสร้างกระบวนการคิดตามเนื้อหาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเพิ่มพูนความรู้มาติดตามจุดต่างๆ ของห้องเรียน

6. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มหมุนเวียนไปเรียนรู้เนื้อหาความรู้ของกลุ่มต่างๆ

ขั้น Beauty (การขยายผล)

7. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มสรุปความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติการเรียนรู้เกี่ยวกับศาสนา พราหมณ์-ฮินดู

8. ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนขยายผลการเรียนรู้ลงในสมุดบันทึกการเรียนรู้ และนำเสนอในชั่วโมงต่อไป

9. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการสอนรายวิชาศาสนาเปรียบเทียบ
2. ไฟล์การนำเสนอภาพนิ่งผ่านโปรแกรมไมโครซอฟพเพาเวอร์พอยต์
3. กระดาษฟลิปชาร์ต
4. สมุดบันทึกการเรียนรู้

การวัดผลและการประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรม
2. ประเมินจากแบบทดสอบ
3. ประเมินจากการบันทึกการเรียนรู้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 3

เนื้อหา

บทที่ 3 ศาสนาคริสต์ (6 ชั่วโมง สัปดาห์ที่ 5-6)

- 3.1 ความเป็นมาของศาสนาคริสต์
- 3.2 ศาสนบุคคลของศาสนาคริสต์
- 3.3 ศาสนธรรมของศาสนาคริสต์
- 3.4 เป้าหมายสูงสุดของศาสนาคริสต์
- 3.5 ศาสนพิธีของศาสนาคริสต์
- 3.6 ศาสนสถาน ศาสนาวัตถุของศาสนาคริสต์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อศึกษาบทที่ 3 แล้วนักเรียนสามารถ

1. บอกความเป็นมาของศาสนาคริสต์ได้
2. อธิบายเกี่ยวกับศาสนบุคคลของศาสนาคริสต์ได้
3. อธิบายและยกตัวอย่างศาสนาธรรมของศาสนาคริสต์ได้
4. อธิบายเกี่ยวกับเป้าหมายสูงสุดของศาสนาคริสต์ได้
5. อธิบายและยกตัวอย่างศาสนาพิธีของศาสนาคริสต์ได้
6. บอกเกี่ยวกับศาสนสถาน ศาสนาวัตถุของศาสนาคริสต์ได้
7. ปฏิบัติตนโดยแสดงออกถึงความเอาใจใส่ จดจ่อตั้งใจ และมุ่งมั่นต่องานที่ได้รับ

มอบหมาย

8. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนศาสนาคริสต์

กิจกรรมการเรียนการสอนประจำบท

ชั้น Bright (การทำข้อตกลงและทบทวนความรู้เดิม)

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันจัดทำข้อตกลงในการเรียนรู้เรื่อง ศาสนาคริสต์ตามรูปแบบ 5B โมเดล ร่วมกันและให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
2. ผู้สอนถามคำถามเพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับศาสนาคริสต์

ชั้น Brain (การเพิ่มพูนความรู้)

3. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละประมาณ 5 คน เพื่อช่วยกันศึกษาเนื้อหาของศาสนาคริสต์โดยศึกษาเพิ่มพูนความรู้ในประเด็นต่อไปนี้

- 3.1 กลุ่มที่ 1 ความเป็นมาของศาสนา
- 3.2 กลุ่มที่ 2 ศาสนบุคคล และศาสนาธรรม
- 3.3 กลุ่มที่ 3 เป้าหมายสูงสุดและศาสนาพิธี
- 3.4 กลุ่มที่ 4 ศาสนสถาน ศาสนาวัตถุ

ขั้น Bring (การสร้างกระบวนการคิด)

4. ผู้สอนแจกกระดาษฟลิปชาร์ตให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนช่วยกันร่วมสร้างกระบวนการคิดตามเนื้อหาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเพิ่มพูนความรู้และการประยุกต์ใช้ความรู้ในการดำเนินชีวิตด้านคุณธรรมจริยธรรม สำหรับนำเสนอให้เพื่อนในชั้นเรียนฟัง

ขั้น Best (การปฏิบัติการเรียนรู้)

5. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำกระดาษฟลิปชาร์ตที่ร่วมสร้างกระบวนการคิดตามเนื้อหาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเพิ่มพูนความรู้มาติดตามจุดต่างๆ ของห้องเรียน

6. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มหมุนเวียนไปเรียนรู้เนื้อหาความรู้ของกลุ่มต่างๆ

ขั้น Beauty (การขยายผล)

7. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มสรุปความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติการเรียนรู้เกี่ยวกับศาสนาคริสต์

8. ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนขยายผลการเรียนรู้ลงในสมุดบันทึกการเรียนรู้ และนำเสนอในชั่วโมงต่อไป

9. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการสอนรายวิชาศาสนาเปรียบเทียบ
2. ไฟล์การนำเสนอภาพนิ่งผ่านโปรแกรมไมโครซอฟพเพาเวอร์พอยต์
3. กระดาษฟลิปชาร์ต
4. สมุดบันทึกการเรียนรู้

การวัดผลและการประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรม
2. ประเมินจากแบบทดสอบ
3. ประเมินจากการบันทึกการเรียนรู้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 4

เนื้อหา

บทที่ 4 ศาสนาอิสลาม (6 ชั่วโมง สัปดาห์ที่ 7-8)

- 4.1 ความเป็นมาของศาสนาอิสลาม
- 4.2 ศาสนบุคคลของศาสนาอิสลาม
- 4.3 ศาสนธรรมของศาสนาอิสลาม
- 4.4 เป้าหมายสูงสุดของศาสนาอิสลาม
- 4.5 ศาสนพิธีของศาสนาอิสลาม
- 4.6 ศาสนสถาน ศาสนาวัตถุของศาสนาอิสลาม

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อศึกษาบทที่ 4 แล้วนักเรียนสามารถ

1. บอกความเป็นมาของศาสนาอิสลามได้
2. อธิบายเกี่ยวกับศาสนบุคคลของศาสนาอิสลามได้
3. อธิบายและยกตัวอย่างศาสนธรรมของศาสนาอิสลามได้
4. อธิบายเกี่ยวกับเป้าหมายสูงสุดของศาสนาอิสลามได้
5. อธิบายและยกตัวอย่างศาสนพิธีของศาสนาอิสลามได้
6. บอกเกี่ยวกับศาสนสถาน ศาสนาวัตถุของศาสนาอิสลามได้
7. ปฏิบัติตนโดยแสดงออกถึงความเอาใจใส่ จดจ่อตั้งใจ และมุ่งมั่นต่องานที่ได้รับ

มอบหมาย

8. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนศาสนาอิสลาม

กิจกรรมการเรียนการสอนประจำบท

ขั้น Bright (การทำข้อตกลงและทบทวนความรู้เดิม)

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันจัดทำข้อตกลงในการเรียนรู้เรื่อง ศาสนาอิสลาม ตามรูปแบบ 5B โมเดล ร่วมกันและให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
2. ผู้สอนถามคำถามเพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม

ขั้น Brain (การเพิ่มพูนความรู้)

3. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละประมาณ 5 คน เพื่อช่วยกันศึกษาเนื้อหาของศาสนาอิสลามโดยศึกษาเพิ่มพูนความรู้ในประเด็นต่อไปนี้

- 3.1 กลุ่มที่ 1 ความเป็นมาของศาสนา
- 3.2 กลุ่มที่ 2 ศาสนบุคคล และศาสนธรรม
- 3.3 กลุ่มที่ 3 เป้าหมายสูงสุดและศาสนพิธี
- 3.4 กลุ่มที่ 4 ศาสนสถาน ศาสนาวัตถุ

ขั้น Bring (การสร้างกระบวนการคิด)

4. ผู้สอนแจกกระดาษฟลิปชาร์ตให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนช่วยกันร่วมสร้างกระบวนการคิดตามเนื้อหาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเพิ่มพูนความรู้และการประยุกต์ใช้ความรู้ในการดำเนินชีวิตด้านคุณธรรมจริยธรรม สำหรับนำเสนอให้เพื่อนในชั้นเรียนฟัง

ขั้น Best (การปฏิบัติการเรียนรู้)

5. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำกระดาษฟลิปชาร์ตที่ร่วมสร้างกระบวนการคิดตามเนื้อหาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเพิ่มพูนความรู้มาติดตามจุดต่างๆ ของห้องเรียน

6. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มหมุนเวียนไปเรียนรู้เนื้อหาความรู้ของกลุ่มต่างๆ

ขั้น Beauty (การขยายผล)

7. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มสรุปความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติการเรียนรู้เกี่ยวกับศาสนาอิสลาม

8. ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนขยายผลการเรียนรู้ลงในสมุดบันทึกการเรียนรู้ และนำเสนอในชั่วโมง

ต่อไป

9. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการสอนรายวิชาศาสนาเปรียบเทียบ
2. ไฟล์การนำเสนอภาพนิ่งผ่านโปรแกรมไมโครซอฟพเพาเวอร์พอยต์
3. กระดาษฟลิปชาร์ต
4. สมุดบันทึกการเรียนรู้

การวัดผลและการประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรม
2. ประเมินจากแบบทดสอบ
3. ประเมินจากการบันทึกการเรียนรู้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 5

เนื้อหา

บทที่ 5 พระพุทธศาสนา (6 ชั่วโมง สัปดาห์ที่ 9-10)

- 5.1 ความเป็นมาของพระพุทธศาสนา
- 5.2 ศาสนบุคคลของพระพุทธศาสนา
- 5.3 ศาสนธรรมของพระพุทธศาสนา
- 5.4 เป้าหมายสูงสุดของพระพุทธศาสนา
- 5.5 ศาสนพิธีของพระพุทธศาสนา
- 5.6 ศาสนสถาน ศาสนาวัตถุของพระพุทธศาสนา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อศึกษาบทที่ 5 แล้วนักเรียนสามารถ

1. บอกความเป็นมาของพระพุทธศาสนาได้
2. อธิบายเกี่ยวกับศาสนบุคคลของพระพุทธศาสนาได้
3. อธิบายและยกตัวอย่างศาสนธรรมของพระพุทธศาสนาได้
4. อธิบายเกี่ยวกับเป้าหมายสูงสุดของพระพุทธศาสนาได้
5. อธิบายและยกตัวอย่างศาสนพิธีของพระพุทธศาสนาได้
6. บอกเกี่ยวกับศาสนสถาน ศาสนาวัตถุของพระพุทธศาสนาได้
7. ปฏิบัติตนโดยแสดงออกถึงความเอาใจใส่ จดจ่อตั้งใจ และมุ่งมั่นต่องานที่ได้รับ

มอบหมาย

8. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนพระพุทธศาสนา

กิจกรรมการเรียนการสอนประจำบท

ชั้น Bright (การทำข้อตกลงและทบทวนความรู้เดิม)

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันจัดทำข้อตกลงในการเรียนรู้เรื่อง พระพุทธศาสนาตามรูปแบบ 5B โมเดล ร่วมกันและให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
2. ผู้สอนถามคำถามเพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา

ชั้น Brain (การเพิ่มพูนความรู้)

3. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละประมาณ 5 คน เพื่อช่วยกันศึกษาเนื้อหาของพระพุทธศาสนาโดยศึกษาเพิ่มพูนความรู้ในประเด็นต่อไปนี้

- 3.1 กลุ่มที่ 1 ความเป็นมาของศาสนา
- 3.2 กลุ่มที่ 2 ศาสนบุคคล และศาสนธรรม
- 3.3 กลุ่มที่ 3 เป้าหมายสูงสุดและศาสนพิธี
- 3.4 กลุ่มที่ 4 ศาสนสถาน ศาสนาวัตถุ

ขั้น Bring (การสร้างกระบวนการคิด)

4. ผู้สอนแจกกระดาษฟลิปชาร์ตให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนช่วยกันร่วมสร้างกระบวนการคิดตามเนื้อหาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเพิ่มพูนความรู้และการประยุกต์ใช้ความรู้ในการดำเนินชีวิตด้านคุณธรรมจริยธรรม สำหรับนำเสนอให้เพื่อนในชั้นเรียนฟัง

ขั้น Best (การปฏิบัติการเรียนรู้)

5. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำกระดาษฟลิปชาร์ตที่ร่วมสร้างกระบวนการคิดตามเนื้อหาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเพิ่มพูนความรู้มาติดตามจุดต่างๆ ของห้องเรียน

6. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มหมุนเวียนไปเรียนรู้เนื้อหาความรู้ของกลุ่มต่างๆ

ขั้น Beauty (การขยายผล)

7. ผู้สอนผู้เรียนแต่ละกลุ่มสรุปความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติการเรียนรู้เกี่ยวกับพระพุทธศาสนา

8. ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนขยายผลการเรียนรู้ลงในสมุดบันทึกการเรียนรู้ และนำเสนอในชั่วโมงต่อไป

9. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการสอนรายวิชาศาสนาเปรียบเทียบ
2. ไฟล์การนำเสนอภาพนิ่งผ่านโปรแกรมไมโครซอฟพเพาเวอร์พอยต์
3. กระดาษฟลิปชาร์ต
4. สมุดบันทึกการเรียนรู้

การวัดผลและการประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรม
2. ประเมินจากแบบทดสอบ
3. ประเมินจากการบันทึกการเรียนรู้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

3. เครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
(ประเมินคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ)
แบบสังเกตพฤติกรรม
ประเมินโดย อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ รุจิรานุกูล

แบบสังเกตพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม (ความรับผิดชอบ)ก่อนใช้โมเดล

ชื่อ-สกุล	ประเมินครั้งที่				รวมคะแนน (20 คะแนน)	การแปลผล คะแนน
	1	2	3	4		
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						
7.						
8.						
9.						
10.						
11.						
12.						
13.						
14.						
15.						
17.						
18.						
19.						
20.						
21.						
22.						
23.						

ชื่อ-สกุล	ประเมินครั้งที่				รวมคะแนน (20 คะแนน)	การแปลผล คะแนน
	1	2	3	4		
24.						
25.						
26.						
27.						
28.						
29.						
30.						
31.						
32.						

แบบสังเกตพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม (ความรับผิดชอบ)หลังใช้โมเดล

ชื่อ-สกุล	ประเมินครั้งที่				รวมคะแนน (20 คะแนน)	การแปลผล คะแนน
	1	2	3	4		
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						
7.						
8.						
9.						
10.						
11.						
12.						
13.						
14.						
15.						
17.						

ชื่อ-สกุล	ประเมินครั้งที่				รวมคะแนน (20 คะแนน)	การแปลผล คะแนน
	1	2	3	4		
18.						
19.						
20.						
21.						
22.						
23.						
24.						
25.						
26.						
27.						
28.						
29.						
30.						
31.						
32.						

คุณธรรม จริยธรรม	ระดับคุณภาพ				
	ดีมาก (5)	ดี (4)	ปานกลาง (3)	พอใช้ (2)	ควรปรับปรุง (1)
ความรับผิดชอบ	ประพฤติตนเป็นผู้อเอาใจใส่ จดจ่อตั้งใจ มุ่งมั่นต่องานที่ตนเองได้รับมอบหมายและสามารถช่วยรับผิดชอบงานของกลุ่มได้อย่างเต็มที่ ทำงานของตนและกลุ่มเสร็จสิ้นตามเวลาที่กำหนด ชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายมีความสมบูรณ์ถูกต้อง	ประพฤติตนเป็นผู้อเอาใจใส่ จดจ่อตั้งใจ มุ่งมั่นต่องานที่ตนเองได้รับมอบหมาย และสามารถช่วยรับผิดชอบงานของกลุ่มได้บ้าง ทำงานของตนเสร็จสิ้นตามเวลาที่กำหนด ชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายมีความสมบูรณ์ถูกต้อง	ประพฤติตนเป็นผู้อก่อนข้างเอาใจใส่ จดจ่อตั้งใจ มุ่งมั่นต่องานที่ตนเองได้รับมอบหมายแต่ไม่สามารถช่วยรับผิดชอบงานของกลุ่มได้ ทำงานของตนเสร็จสิ้นตามเวลาที่กำหนด ชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายค่อนข้างมีความสมบูรณ์	ประพฤติตนเป็นผู้อไม่ค่อยเอาใจใส่ ไม่ค่อยจดจ่อตั้งใจ และไม่ค่อยมุ่งมั่นต่องานที่ตนเองได้รับมอบหมาย ไม่สามารถช่วยรับผิดชอบงานของกลุ่มได้ ทำงานของตนเสร็จสิ้นตามเวลาที่กำหนด แต่ชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายไม่ค่อยมีความสมบูรณ์นัก	ประพฤติตนเป็นผู้อไม่เอาใจใส่ ไม่จดจ่อตั้งใจ และไม่มุ่งมั่นต่องานที่ตนเองและกลุ่มได้รับมอบหมาย ไม่ช่วยรับผิดชอบงานของกลุ่ม ไม่สามารถส่งชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายได้ตามเวลาที่กำหนด

เกณฑ์การประเมินภาพรวม

คะแนน	ความหมาย
17-20	ดีมาก
13-16	ดี
9-12	ปานกลาง
5-8	พอใช้
1-4	ควรปรับปรุง

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

อาจารย์ลีตังค์ เจริญวงศ์

1. มคอ.3

มคอ.3 มรพพ.

รายละเอียดของรายวิชา

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

วิทยาเขต/คณะ/ภาควิชา

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ หลักสูตรรัฐศาสตร์

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสและชื่อรายวิชา 224491 ค่านิยมและโลกาภิวัตน์ในอาเซียน
2. จำนวนหน่วยกิต 3 หน่วยกิต (3-0-6)
3. หลักสูตรและประเภทของรายวิชา รัฐศาสตรบัณฑิต หมวดวิชาเฉพาะ (กลุ่มวิชาเลือก)
4. อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชา : ผศ.วงธรรม สรณะ
อาจารย์ผู้สอน ลีตังค์ เจริญวงศ์
5. ภาคการศึกษา/ชั้นปีที่เรียน ภาคการศึกษาที่ 1/2560
6. รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน (Pre-requisite) ไม่มี
7. รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมกัน (Co-requisites) ไม่มี
8. สถานที่เรียน มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
9. วันที่จัดทำหรือปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาครั้งล่าสุด 17 เมษายน 2561

หมวดที่ 2 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

1. จุดมุ่งหมายของรายวิชา
 - 1.1 เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจวัฒนธรรมพื้นฐาน ความเชื่อท้องถิ่นภายในกลุ่มประเทศอาเซียน จักวาลนิยม ระบบชนชั้นทางสังคม ในกลุ่มประเทศอาเซียน
 - 1.2 เพื่อให้ศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดระเบียบสังคมและการเมือง ค่านิยม และโลกทัศน์ใหม่ในยุคโลกาภิวัตน์ของอาเซียน
 - 1.3 เพื่อให้ศึกษามีความรู้ความเข้าใจและวิเคราะห์อิทธิพลของศาสนาพุทธ คริสต์ อิสลาม รวมถึงวิถีชีวิตเอเชียที่มีผลต่อสังคมการเมืองในกลุ่มประเทศอาเซียนได้
 - 1.4 เพื่อให้ศึกษามีความรู้ความเข้าใจการเคลื่อนไหวทางสังคมของกลุ่มศาสนาต่าง ๆ
2. วัตถุประสงค์ในการพัฒนา/ปรับปรุงรายวิชา

สถานการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบันของสังคมไทยต้องเผชิญหน้าทั้งกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) และกระแสเศรษฐกิจท้องถิ่นวิวัฒน์ (Localization) ควบคู่กันไป เช่น การก้าวไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือการขยายตัวของเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่นภายใต้กระแสทาง

เศรษฐกิจคู่ขนานเชิงซ้อนเช่นนี้ย่อมนำมาสู่การปรับตัวของรัฐไทยและการเมืองในระดับชาติจนในที่สุดได้เกิดสถานการณ์เชิงซ้อนขึ้นเป็น 3 ระดับที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของคนไทยในปัจจุบัน คือ ระดับชาติ ระดับท้องถิ่น และระดับโลกาภิวัตน์ระหว่างประเทศทำให้ความรู้ที่จะนำมาใช้ในปัจจุบันจะต้องครอบคลุมถึงมิติทั้ง 3 ระดับดังกล่าว ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องแสวงหาหลักสูตรในรูปแบบใหม่ที่สามารถบูรณาการความรู้ทั้งในระดับชาติ ระดับท้องถิ่นและโลกาภิวัตน์ได้

หมวดที่ 3 ลักษณะและการดำเนินการ

1. คำอธิบายรายวิชา

วัฒนธรรมพื้นบ้าน ความเชื่อท้องถิ่นภายในกลุ่มประเทศอาเซียน จักวาลนิยม ระบบชนชั้นทางสังคม และความคิดเกี่ยวกับการจัดระเบียบสังคมและการเมือง ค่านิยมและโลกทัศน์ใหม่ในยุคโลกาภิวัตน์ในอาเซียน อิทธิพลของศาสนาพุทธ คริสต์ อิสลาม รวมถึงวิถีชีวิตเอเชียที่มีต่อสังคมและการเมือง การเคลื่อนไหวทางสังคมของกลุ่มศาสนาต่าง ๆ

2. จำนวนชั่วโมงที่ใช้ต่อภาคการศึกษา

บรรยาย	สอนเสริม	การฝึกปฏิบัติ/งานภาคสนาม/ การฝึกงาน	การศึกษาด้วยตนเอง
45 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษา	สอนเสริมตาม ความต้องการ ของนักศึกษา เฉพาะราย	ไม่มี	90 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษา

3. จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่อาจารย์ให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล

จัดให้นักศึกษาพบอาจารย์ประจำรายวิชา เพื่อขอคำปรึกษาและแนะนำสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมงตามที่อาจารย์ผู้สอนแจ้งให้ทราบในชั้นเรียน

หมวดที่ 4 การพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

4. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้านของหมวดวิชาเฉพาะ

4.1 คุณธรรมจริยธรรม

ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม

- 1) มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อกิจการสาธารณะ
- 2) ซื่อสัตย์และมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ
- 3) มีความเคารพในกฎระเบียบ และกติกาสังคม

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม

- 1) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดแทรกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์สุจริต
- 2) ให้ความสำคัญของการมีวินัยการตรงต่อเวลาการส่งงานตามกำหนดและความซื่อสัตย์ในการทำกิจกรรมหรืองานที่มีมอบหมาย
- 3) ส่งเสริมให้ผู้เรียนจัดกิจกรรมหรือเข้าร่วมกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียน
- 4) เน้นเรื่องการแต่งกายและการปฏิบัติตนให้เหมาะสมถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม

- 1) สังเกตพฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษาการปฏิบัติตน
- 2) ให้คะแนนการเข้าชั้นเรียนการส่งงานตรงเวลาและการปฏิบัติตนตามระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
- 3) ประเมินจากผลงานผลการปฏิบัติกิจกรรมโดยพิจารณาเฉพาะด้านที่แสดงออกถึงคุณธรรมจริยธรรม

4.2 ความรู้

ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

- 1) รู้เข้าใจในทฤษฎีและองค์ความรู้ทางรัฐศาสตร์
- 2) นำหลักการทางทฤษฎีรัฐศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ได้

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

- 1) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยบูรณาการศาสตร์สาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสม
- 2) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลากหลายรูปแบบโดยเน้นทั้งทฤษฎีและปฏิบัติเพื่อให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้และทักษะต่าง ๆ

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

- 1) ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง และใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย เช่น การทดสอบโดยใช้แบบทดสอบ การประเมินผลจากการนำเสนอผลงานรายงานหรือโครงการ
- 2) สังเกตพฤติกรรมการทำงานและการปฏิบัติตน

4.3 ทักษะทางปัญญา

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- 1) ใช้ความรู้วิเคราะห์สถานการณ์สังคมร่วมสมัย
- 2) มีความสามารถประยุกต์ใช้หลักวิชาการแก้ไขปัญหาในชีวิตจริง

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- 1) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ตัดสินใจคิดอย่างมีวิจารณญาณ
 - 2) มอบหมายงานให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ
 - 3) ฝึกให้วิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันให้เชื่อมโยงกับทฤษฎีและเนื้อหาในบทเรียน
- กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- 1) ประเมินตามสภาพจริงจากการทำงาน
- 2) สังเกตการนำเสนอผลงาน หรือผลงาน

4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ผลการเรียนรู้ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- 1) สามารถปรับตัวทำงานร่วมกับผู้อื่นทั้งในฐานะผู้นำและผู้ตามได้
- 2) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงานในองค์กรและบุคคลทั่วไป
- 3) มีความสามารถในการบริหารจัดการงานที่ได้รับมอบหมาย

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความ

รับผิดชอบ

- 1) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการกลุ่มการทำงานแบบร่วมมือหรือ

Brainstorming

- 2) ส่งเสริมการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยจัดอภิปรายหรือเสวนางานที่มอบหมายให้ศึกษาค้นคว้า

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความ

รับผิดชอบ

- 1) สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
- 2) ประเมินผลจากผลงานการนำเสนอผลงานการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

4.5 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี

สารสนเทศ

- 1) มีทักษะในการใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 2) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้กับงานได้อย่างเหมาะสม

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร

และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- 1) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์สถานการณ์สำคัญในชีวิตประจำวันที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน

2) มอบหมายงานให้ผู้เรียนนำเสนอผลงานอภิปรายและเรียบเรียงเป็นรูปเล่มรายงานโดยใช้หลักการเขียนทางวิชาการเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจเน้นการศึกษาข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายและมีการอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลให้ชัดเจน

- 3) ฝึกทักษะด้านการสื่อสาร

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และ

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- 1) สังเกตการนำเสนอผลงาน การสื่อสารการ แสดงความคิดเห็น
- 2) ประเมินจากผลงาน รูปเล่มรายงาน
- 3) ประเมินผลจากการสอบทักษะด้านการสื่อสาร

แผนที่กระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา(Curriculum Mapping)

1			2		3		4			5	
1	2	3	1	2	1	2	1	2	3	1	2
		●	●		●				●		●

ภารกิจหลักคือ ทักษะด้านคุณธรรมจริยธรรม ทักษะด้านความรู้ ทักษะทางปัญญา ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบต่อสังคม และทักษะด้าน ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

หมวดที่ 5 แผนการสอนและการประเมินผล

1. แผนการสอน

ลำดับที่	หัวข้อ /รายละเอียด	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอนและสื่อที่ใช้
1	- แนะนำเนื้อหาสาระ และเนื้อหาที่จะทำการศึกษาตลอดภาคเรียน - เริ่มการสอน บทที่ 1	3	บรรยาย Power point , ตัวอย่างกรณีศึกษา กิจกรรมเดี่ยว
2	บทที่ 1 ความหมายและคำนิยามของโลกาภิวัตน์	3	บรรยาย Power point , ตัวอย่างกรณีศึกษา กิจกรรมเดี่ยว
3	บทที่ 2 วัฒนธรรมพื้นบ้าน ความเชื่อท้องถิ่น และระบบชนชั้นภายในกลุ่มประเทศอาเซียน	3	บรรยาย Power point , ตัวอย่างกรณีศึกษา กิจกรรมเดี่ยว
4-5	บทที่ 3 โลกาภิวัตน์ในอาเซียนก่อนสมัยใหม่ : อิทธิพลของศาสนาพุทธ พราหมณ์ฮินดูคริสต์ อิสลาม รวมถึงวิถีชีวิตเอเชียที่มีผลต่อสังคมการเมืองในกลุ่มประเทศอาเซียน	6	ทดสอบความรู้ก่อนเรียน บรรยาย Power point กรณีศึกษา กิจกรรมกลุ่ม ทดสอบหลังเรียน
6-7	บทที่ 4 คำนิยามและโลกาภิวัตน์ในอาเซียนในยุคของโลกาภิวัตน์ในยุคสมัยใหม่ตอนต้น (ค.ศ.1500-1850)	6	ทดสอบความรู้ก่อนเรียน บรรยาย Power point กรณีศึกษา กิจกรรมกลุ่ม ทดสอบหลังเรียน
	สอบกลางภาค	2	สอบกลางภาค
8-9	บทที่ 5 คำนิยามและโลกาภิวัตน์ในอาเซียนในยุคสมัยใหม่	6	ทดสอบความรู้ก่อนเรียน บรรยาย Power point กรณีศึกษา กิจกรรมกลุ่ม ทดสอบหลังเรียน
10-11	บทที่ 6 โลกาภิวัตน์ปัจจุบัน : คำนิยามใหม่ในอาเซียน กลางศตวรรษที่20 เป็นต้นมา(6	ทดสอบความรู้ก่อนเรียน บรรยาย Power point กรณีศึกษา กิจกรรมกลุ่ม

มคอ.3 มรรพ.

			ทดสอบหลังเรียน
12 -13	บทที่ 7 ผลกระทบของโลกาภิวัตน์ในอาเซียน	6	บรรยาย Power point
14	รายงานกรณีศึกษา	3	รายงานกรณีศึกษา ตั้งคำถามตอบในเชิงอภิปราย
15	รายงานกรณีศึกษา สรุปเนื้อหา	3	บรรยาย Power point, วีดิทัศน์
15	สรุปเนื้อหาการเรียนการสอนตลอดภาคการศึกษา	3	
รวม		45	

2. แผนการประเมินผลการเรียนรู้

กิจกรรม ที่	ผลการเรียนรู้	กิจกรรมการประเมิน	กำหนดการ ประเมิน	สัดส่วนของการ ประเมินผลปลายภาค
1	ความรู้ ทักษะทาง ปัญญา	1.กิจกรรมเดี่ยว 2.กิจกรรมกลุ่มย่อย 3. ทดสอบย่อย	4-11 , 7	5 5
2	ทักษะความรู้, ทักษะ ทางปัญญา	สอบกลางภาค	8	20
3	ทักษะความรู้, ทักษะ ทางปัญญา	สอบปลายภาค	16	40
4	คุณธรรม จริยธรรม	การเข้าชั้นเรียน การส่งงาน การแต่งกายในการเข้าชั้นเรียน	ทุกสัปดาห์	10
5	ทักษะการวิเคราะห์เชิง ตัวเลขการสื่อสาร	1) สังเกตการนำเสนอผลงาน การสื่อสารการ แสดงความ คิดเห็น 2) ประเมินจากผลงาน รูปเล่ม รายงาน	15	10

หมวดที่ 6 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

- ตำราและเอกสารหลัก
เอกสารที่ผู้สอนจัดทำให้กับนักศึกษาในแต่ละสัปดาห์
- เอกสารและข้อมูลสำคัญ

3. ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์, เว็บไซต์

สำนักงานที่ปรึกษากรมอนามัย. ทิศทางการกระจายอำนาจด้านสุขภาพ. เข้าถึงได้จาก

<http://advisor.anamai.moph.go.th/main.php?filename=decen01>, วันที่ค้นข้อมูล
19 มิถุนายน 2560.

4. เอกสารและข้อมูลการเขียนอื่นๆ

ชัยณรงค์ เครือนวนและสิตางค์ เจริญวงศ์) .2556 .(การสร้างประชาธิปไตยชุมชนท้องถิ่นจังหวัด
สระแก้ว. กรุงเทพฯ: สำนักงานสนับสนุนการวิจัย.

บุญเชิด หนูอิม ,ชัยณรงค์ เครือนวน, ธนิต โตอดิเทพย์ และสิตางค์ เจริญวงศ์2555) .9 .(ความ
เปลี่ยนแปลงและกระบวนการสร้างประชาธิปไตยในชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย.
กรุงเทพฯ: สำนักงานสนับสนุนการวิจัย.

หมวดที่ 7 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

1. กลยุทธ์การประเมินประสิทธิผลของรายวิชาโดยนักศึกษา

- ระบบการเรียนการสอน แบบประเมินผู้สอน จาก
- ประเมินผลผ่านช่องทางเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย

2. กลยุทธ์การประเมินการสอน

- ผลการเรียนรู้ของนักศึกษา
- การสังเกตการณ์ของผู้สอน

3. การปรับปรุงการสอน

- ประชุมอาจารย์ผู้สอนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
- ศึกษาและวิจัยในชั้นเรียนเพื่อนำผลมาพัฒนาการเรียนการสอน

4. การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในรายวิชา

คณะกรรมการร่วมพิจารณาผลงานของนักศึกษาจากบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้เป็นไปตาม
ผลสัมฤทธิ์-มาตรฐาน

- ตั้งคณะกรรมการจากอาจารย์ประจำสาขาวิชา ร่วมประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจาก
กิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมส่วนบุคคล รายงาน และคะแนนพฤติกรรมระหว่างเรียน

5. การดำเนินการทบทวนและการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา

-นำผลการประเมินการสอน และผลการเรียนของนักศึกษา มาปรับปรุงคุณภาพการสอน
ทุกภาคการศึกษา

2. แผนการสอน

แผนบริหารการสอนประจำบทเพื่อการวิจัย

รายวิชา	224491 ค่านิยมและโลกาภิวัตน์ในอาเซียน
จำนวนหน่วยกิต	3 (3-0-6)
รูปแบบการสอน	ใช้รูปแบบ 5B โมเดล
เริ่มใช้สอน	สัปดาห์ที่ 4-11 (สอนบทที่ 3-6)
รวมจำนวนชั่วโมง	24 ชั่วโมง
ผู้สอน	อาจารย์
พัฒนาตาม TQF	ด้านปัญญา (ใช้ความรู้วิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์ (critical thinking))

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 3

เนื้อหา บทที่ 3 โลกาภิวัตน์ในอาเซียนก่อนสมัยใหม่:ยุคโลกาภิวัตน์ที่ได้รับผ่านศาสนาพุทธ พราหมณ์-ฮินดู อารยธรรมอิสลาม และ จีน (6 ชั่วโมง สัปดาห์ที่ 4-5)

- 3.1 ไทยในยุคโลกาภิวัตน์ก่อนสมัยใหม่
- 3.2 พม่าในยุคโลกาภิวัตน์ก่อนสมัยใหม่
- 3.3 เวียดนามในยุคโลกาภิวัตน์ก่อนสมัยใหม่
- 3.4 มาเลเซียในยุคโลกาภิวัตน์ก่อนสมัยใหม่
- 3.5 ฟิลิปปินส์ ในยุคโลกาภิวัตน์ก่อนสมัยใหม่
- 3.6 อินโดนีเซียในยุคโลกาภิวัตน์ก่อนสมัยใหม่
- 3.7 บรูไนในยุคโลกาภิวัตน์ก่อนสมัยใหม่
- 3.8 ลาว ในยุคโลกาภิวัตน์ก่อนสมัยใหม่
- 3.9 กัมพูชา ในยุคโลกาภิวัตน์ก่อนสมัยใหม่
- 3.10 สิงคโปร์ ในยุคโลกาภิวัตน์ก่อนสมัยใหม่

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อศึกษาบทที่ 2 แล้วนักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของ ไทยในยุคโลกาภิวัตน์ก่อนสมัยใหม่
2. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของ พม่าในยุคโลกาภิวัตน์ก่อนสมัยใหม่
3. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของ เวียดนามในยุคโลกาภิวัตน์ก่อนสมัยใหม่
4. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของมาเลเซียในยุคโลกาภิวัตน์ก่อนสมัยใหม่
5. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของฟิลิปปินส์ ในยุคโลกาภิวัตน์ก่อนสมัยใหม่
6. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของอินโดนีเซียในยุคโลกาภิวัตน์ก่อนสมัยใหม่
7. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของบรูไนในยุคโลกาภิวัตน์ก่อนสมัยใหม่
8. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของลาว ในยุคโลกาภิวัตน์ก่อนสมัยใหม่
9. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของกัมพูชา ในยุคโลกาภิวัตน์ก่อนสมัยใหม่
10. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของสิงคโปร์ ในยุคโลกาภิวัตน์ก่อน

สมัยใหม่

11. บอกนักเรียนสามารถวิเคราะห์ผลกระทบของค่านิยมและโลกาภิวัตน์ที่อาเซียนได้รับ จากศาสนาพุทธ พราหมณ์-ฮินดู อารยธรรมอิสลาม และจีน ในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอนประจำบท

ขั้น Bright (การทำข้อตกลงและทบทวนความรู้เดิม)

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันจัดทำข้อตกลงในการเรียนรู้เรื่อง โลกาภิวัตน์ในอาเซียน ก่อนสมัยใหม่: ยุคโลกาภิวัตน์ที่ได้รับผ่านศาสนาพุทธ พราหมณ์-ฮินดู อารยธรรมอิสลาม และจีน ในรูปแบบ 5B โมเดล ร่วมกันและให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน

2. ผู้สอนถามคำถามเพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิมที่ผู้เรียนมี โลกาภิวัตน์ในอาเซียนก่อนสมัยใหม่: ยุคโลกาภิวัตน์ที่ได้รับผ่านศาสนาพุทธ พราหมณ์-ฮินดู อารยธรรมอิสลาม และจีน

ขั้น Brain (การเพิ่มพูนความรู้)

3. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็น 10 กลุ่ม กลุ่มละประมาณ 3-4 คน เพื่อช่วยกันศึกษาเนื้อหาของโลกาภิวัตน์ในอาเซียนก่อนสมัยใหม่: ยุคโลกาภิวัตน์ที่ได้รับผ่านศาสนาพุทธ พราหมณ์-ฮินดู อารยธรรมอิสลาม และ จีนโดยศึกษาเพิ่มพูนความรู้ในประเด็นต่อไปนี้

3.1 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของไทยในยุคโลกาภิวัตน์ก่อนสมัยใหม่

3.2 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของพม่าในยุคโลกาภิวัตน์ก่อน

สมัยใหม่

3.3 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของเวียดนามในยุคโลกาภิวัตน์ก่อน

สมัยใหม่

3.4 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของมาเลเซียในยุคโลกาภิวัตน์ก่อน

สมัยใหม่

3.5 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของฟิลิปปินส์ ในยุคโลกาภิวัตน์ก่อน

สมัยใหม่

3.6 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของอินโดนีเซียในยุคโลกาภิวัตน์

ก่อนสมัยใหม่

3.7 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของบรูไนในยุคโลกาภิวัตน์ก่อน

สมัยใหม่

3.8 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของลาว ในยุคโลกาภิวัตน์ก่อน

สมัยใหม่

3.9 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของกัมพูชา ในยุคโลกาภิวัตน์ก่อน

สมัยใหม่

3.10 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของสิงคโปร์ ในยุคโลกาภิวัตน์ก่อน

สมัยใหม่

ขั้น Bring (การสร้างกระบวนการคิด)

4. ผู้สอนแจกกระดาษฟลิปชาร์ตให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนช่วยกันร่วมสร้างกระบวนการคิดตามเนื้อหาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเพิ่มพูนความรู้และการประยุกต์ใช้ความรู้ในการวิเคราะห์สังคมร่วมสมัยในด้านทักษะทางปัญญา สำหรับนำเสนอให้เพื่อนในชั้นเรียนฟัง

ขั้น Best (การปฏิบัติการเรียนรู้)

5. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำกระดาษฟลิปชาร์ตที่ร่วมสร้างกระบวนการคิดตามเนื้อหาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเพิ่มพูนความรู้มาติดตามจุดต่างๆ ของห้องเรียน

6. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มหมุนเวียนไปเรียนรู้เนื้อหาความรู้ของกลุ่มต่างๆ

ขั้น Beauty (การขยายผล)

7. ผู้สอนผู้เรียนแต่ละกลุ่มสรุปความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติการเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหา

8. ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนขยายผลการเรียนรู้ลงในสมุดบันทึกการเรียนรู้ และนำเสนอในชั่วโมงต่อไป

9. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 224491 ค่านิยมและโลกาภิวัตน์ในอาเซียน
2. ไฟล์การนำเสนอภาพนิ่งผ่านโปรแกรมไมโครซอฟพเพาเวอร์พอยต์
3. กระดาษฟลิปชาร์ต
4. สมุดบันทึกการเรียนรู้

การวัดผลและการประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรม
2. ประเมินจากแบบทดสอบ
3. ประเมินจากการบันทึกการเรียนรู้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 4

เนื้อหา

บทที่ 4 ค่านิยมและโลกาภิวัตน์ในยุคของโลกาภิวัตน์ในยุคสมัยใหม่ตอนต้น :ยุคของการเผยแพร่การค้าแบบตะวันตกในยุคเริ่มต้น (6 ชั่วโมง สัปดาห์ที่ 6-7)

- 4.1 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของไทยในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่ตอนต้น
- 4.2 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของพม่าในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่ตอนต้น
- 4.3 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของเวียดนามในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่ตอนต้น
- 4.4 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของมาเลเซียในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่ตอนต้น
- 4.5 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของฟิลิปปินส์ในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่ตอนต้น
- 4.6 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของอินโดนีเซียในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่

ตอนต้น

- 4.7 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของบรูไนในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่ตอนต้น
- 4.8 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของลาวในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่ตอนต้น
- 4.9 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของกัมพูชาในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่ตอนต้น
- 4.10 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของสิงคโปร์ ในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่

ตอนต้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อศึกษาบทที่ 3 แล้วนักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของไทยในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่ตอนต้น
2. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของพม่าในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่ตอนต้น
3. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของ เวียดนามในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่

ตอนต้น

4. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของมาเลเซียในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่

ตอนต้น

5. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของฟิลิปปินส์ ในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่

ตอนต้น

6. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของอินโดนีเซีย ในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่

ตอนต้น

7. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของบรูไนในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่ตอนต้น
8. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของลาว ในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่ตอนต้น
9. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของกัมพูชา ในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่

ตอนต้น

10. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของสิงคโปร์ ในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่

ตอนต้น

11. นักศึกษาสามารถวิเคราะห์ผลกระทบของค่านิยมและโลกาภิวัตน์ที่อาเซียนได้รับในยุคโลกาภิวัตน์สมัยใหม่ตอนต้นได้

12. นักศึกษาสามารถใช้การคิดอย่างมีวิจารณญาณในการพิจารณาโดยใช้กระบวนการทางตรรกวิทยาในการตัดสินใจเชื่อหรือไม่เชื่อ ได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอนประจำบท

ขั้น Bright (การทำข้อตกลงและทบทวนความรู้เดิม)

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันจัดทำข้อตกลงในการเรียนรู้ เรื่องค่านิยมและโลกาภิวัตน์ใน โลกาภิวัตน์ในยุคสมัยใหม่ตอนต้น:ยุคของการเผยแพร่การค้าแบบตะวันตกในยุคเริ่มต้น ตามรูปแบบ 5B โมเดล ร่วมกันและให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน

2. ผู้สอนถามคำถามเพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับค่านิยมและโลกาภิวัตน์ในโลกาภิวัตน์ในยุคสมัยใหม่ตอนต้น: ยุคของการเผยแพร่การค้าแบบตะวันตกในยุคเริ่มต้น

ขั้น Brain (การเพิ่มพูนความรู้)

3. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็น 10 กลุ่ม กลุ่มละประมาณ 3-4 คน เพื่อช่วยกันศึกษาเนื้อหาของเรื่องค่านิยมและโลกาภิวัตน์ในโลกาภิวัตน์ในยุคสมัยใหม่ตอนต้น :ยุคของการเผยแพร่การค้าแบบตะวันตกในยุคเริ่มต้นโดยศึกษาเพิ่มพูนความรู้ในประเด็นต่อไปนี้

3.1 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของไทยในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่
ตอนต้น

3.2 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของพม่าในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่
ตอนต้น

3.3 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของ เวียดนามในโลกาภิวัตน์ยุค
สมัยใหม่ตอนต้น

3.4 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของมาเลเซียในโลกาภิวัตน์ยุค
สมัยใหม่ตอนต้น

3.5 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของฟิลิปปินส์ ในโลกาภิวัตน์ยุค
สมัยใหม่ตอนต้น

3.6 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของอินโดนีเซีย ในโลกาภิวัตน์ยุค
สมัยใหม่ตอนต้น

3.7 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของบรูไนในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่
ตอนต้น

3.8 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของลาว ในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่
ตอนต้น

3.9 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของกัมพูชา ในโลกาภิวัตน์ยุค
สมัยใหม่ตอนต้น

3.10 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของสิงคโปร์ ในโลกาภิวัตน์ยุค
สมัยใหม่ตอนต้น

ขั้น Bring (การสร้างกระบวนการคิด)

4. ผู้สอนแจกกระดาษฟลิปชาร์ตให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนช่วยกันร่วมสร้างกระบวนการคิดตามเนื้อหาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเพิ่มพูนความรู้และการประยุกต์ใช้ความรู้ในการดำเนินชีวิตด้านคุณธรรมจริยธรรม สำหรับนำเสนอให้เพื่อนในชั้นเรียนฟัง

ขั้น Best (การปฏิบัติการเรียนรู้)

5. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำกระดาษฟลิปชาร์ตที่ร่วมสร้างกระบวนการคิดตามเนื้อหาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเพิ่มพูนความรู้มาติดตามจุดต่างๆ ของห้องเรียน

6. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มหมุนเวียนไปเรียนรู้เนื้อหาความรู้ของกลุ่มต่างๆ

ขั้น Beauty (การขยายผล)

7. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มสรุปความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติการเรียนรู้เกี่ยวกับค่านิยมและโลกาภิวัตน์ในยุคของโลกาภิวัตน์ในยุคสมัยใหม่ตอนต้น:ยุคของการเผยแพร่การค้าแบบตะวันตกในยุคเริ่มต้น

8. ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนขยายผลการเรียนรู้ลงในสมุดบันทึกการเรียนรู้ และนำเสนอในชั่วโมงต่อไป

9. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 224491 ค่านิยมและโลกาภิวัตน์ในอาเซียน
2. ไฟล์การนำเสนอภาพนิ่งผ่านโปรแกรมไมโครซอฟท์พาวเวอร์พอยต์
3. กระดาษฟลิปชาร์ต
4. สมุดบันทึกการเรียนรู้

การวัดผลและการประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรม
2. ประเมินจากแบบทดสอบ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 5

เนื้อหา

บทที่ 5 ค่านิยมและโลกาภิวัตน์ในยุคของโลกาภิวัตน์ในยุคสมัยใหม่ :ยุคของตะวันตก
นิยม(6 ชั่วโมง สัปดาห์ที่ 8-9)

- 5.1 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของไทยในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่
- 5.2 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของพม่าในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่
- 5.3 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของเวียดนามในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่
- 5.4 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของมาเลเซียในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่
- 5.5 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของฟิลิปปินส์ในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่
- 5.6 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของอินโดนีเซียในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่
- 5.7 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของบรูไนในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่
- 5.8 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของลาวในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่
- 5.9 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของกัมพูชาในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่
- 5.10 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของสิงคโปร์ ในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อศึกษาบทที่ 3 แล้วนักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของไทยในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่
2. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของพม่าในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่
3. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของ เวียดนามในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่
4. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของมาเลเซียในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่
5. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของฟิลิปปินส์ ในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่
6. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของอินโดนีเซีย ในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่
7. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของบรูไนในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่
8. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของลาว ในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่
9. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของกัมพูชา ในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่
10. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของสิงคโปร์ ในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่
11. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ผลกระทบของค่านิยมและโลกาภิวัตน์ที่อาเซียนได้รับในยุคโลกาภิวัตน์สมัยใหม่ตอนต้นได้
12. นักเรียนสามารถใช้การคิดอย่างมีวิจารณญาณในการพิจารณาโดยใช้กระบวนการทางตรรกวิทยาในการตัดสินใจเชื่อหรือไม่เชื่อได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอนประจำบท

ขั้น Bright (การทำข้อตกลงและทบทวนความรู้เดิม)

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันจัดทำข้อตกลงในการเรียนรู้ เรื่องค่านิยมและโลกาภิวัตน์ในโลกาภิวัตน์ในยุคสมัยใหม่ตามรูปแบบ 5B โมเดล ร่วมกันและให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน

2. ผู้สอนถามคำถามเพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับค่านิยมและโลกาภิวัตน์
ในยุคสมัยใหม่

ขั้น Brain (การเพิ่มพูนความรู้)

3. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็น 10 กลุ่ม กลุ่มละประมาณ 3-4 คน เพื่อช่วยกันศึกษา
เนื้อหาของเรื่องค่านิยมและโลกาภิวัตน์ในโลกาภิวัตน์ในยุคสมัยใหม่โดยศึกษาเพิ่มพูนความรู้ใน
ประเด็นต่อไปนี้

3.1 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของไทยในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่

3.2 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของพม่าในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่

3.3 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของ เวียดนามในโลกาภิวัตน์ยุค

สมัยใหม่

3.4 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของมาเลเซียในโลกาภิวัตน์ยุค

สมัยใหม่

3.5 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของฟิลิปปินส์ ในโลกาภิวัตน์ยุค

สมัยใหม่

3.6 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของอินโดนีเซีย ในโลกาภิวัตน์ยุค

สมัยใหม่

3.7 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของบรูไนในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่

3.8 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของลาว ในโลกาภิวัตน์ยุคสมัยใหม่

3.9 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของกัมพูชา ในโลกาภิวัตน์ยุค

สมัยใหม่

3.10 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของสิงคโปร์ ในโลกาภิวัตน์ยุค

สมัยใหม่

ขั้น Bring (การสร้างกระบวนการคิด)

4. ผู้สอนแจกกระดาษฟลิปชาร์ตให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนช่วยกันร่วมสร้าง
กระบวนการคิดตามเนื้อหาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเพิ่มพูนความรู้และการประยุกต์ใช้ความรู้ในการ
ดำเนินชีวิตด้านคุณธรรมจริยธรรม สำหรับนำเสนอให้เพื่อนในชั้นเรียนฟัง

ขั้น Best (การปฏิบัติการเรียนรู้)

5. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำกระดาษฟลิปชาร์ตที่ร่วมสร้างกระบวนการคิดตาม
เนื้อหาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเพิ่มพูนความรู้มาติดตามจุดต่างๆ ของห้องเรียน

6. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มหมุนเวียนไปเรียนรู้เนื้อหาความรู้ของกลุ่มต่างๆ

ขั้น Beauty (การขยายผล)

7. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มสรุปความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติการเรียนรู้เกี่ยวกับค่านิยม
และโลกาภิวัตน์ในยุคของโลกาภิวัตน์ในยุคสมัยใหม่

8. ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนขยายผลการเรียนรู้ลงในสมุดบันทึกการเรียนรู้ และนำเสนอใน
ชั่วโมงต่อไป

9. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 224491 ค่านิยมและโลกาภิวัตน์ในอาเซียน
2. ไฟล์การนำเสนอภาพนิ่งผ่านโปรแกรมไมโครซอฟพเพาเวอร์พอยต์
3. กระดาษฟลิปชาร์ต
4. สมุดบันทึกการเรียนรู้

การวัดผลและการประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรม
2. ประเมินจากแบบทดสอบ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 6

เนื้อหา

บทที่ 6 ค่านิยมและโลกาภิวัตน์ในยุคของโลกาภิวัตน์ในยุคปัจจุบัน : ค่านิยมใหม่ของอาเซียน (6 ชั่วโมง สัปดาห์ที่ 10-11)

- 6.1 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของไทยในโลกาภิวัตน์ยุคปัจจุบัน
- 6.2 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของพม่าในโลกาภิวัตน์ยุคปัจจุบัน
- 6.3 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของเวียดนามในโลกาภิวัตน์ยุคปัจจุบัน
- 6.4 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของมาเลเซียในโลกาภิวัตน์ยุคปัจจุบัน
- 6.5 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของฟิลิปปินส์ในโลกาภิวัตน์ยุคปัจจุบัน
- 6.6 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของอินโดนีเซียในโลกาภิวัตน์ยุคปัจจุบัน
- 6.7 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของบรูไนในโลกาภิวัตน์ยุคปัจจุบัน
- 6.8 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของลาวในโลกาภิวัตน์ยุคปัจจุบัน
- 6.9 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของกัมพูชาในโลกาภิวัตน์ยุคปัจจุบัน
- 6.10 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของสิงคโปร์ ในโลกาภิวัตน์ยุคปัจจุบัน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อศึกษาบทที่ 3 แล้วนักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของไทยในโลกาภิวัตน์ยุคปัจจุบัน
2. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของพม่าในโลกาภิวัตน์ยุคปัจจุบัน
3. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของ เวียดนามในโลกาภิวัตน์ยุคปัจจุบัน
4. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของมาเลเซียในโลกาภิวัตน์ยุคปัจจุบัน
5. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของฟิลิปปินส์ ในโลกาภิวัตน์ยุคปัจจุบัน
6. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของอินโดนีเซีย ในโลกาภิวัตน์ยุคปัจจุบัน
7. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของบรูไนในโลกาภิวัตน์ยุคปัจจุบัน
8. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของลาว ในโลกาภิวัตน์ยุคปัจจุบัน
9. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของกัมพูชา ในโลกาภิวัตน์ยุคปัจจุบัน
10. บอกลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของสิงคโปร์ ในโลกาภิวัตน์ยุคปัจจุบัน
11. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ผลกระทบของค่านิยมและโลกาภิวัตน์ที่อาเซียนได้รับในโลกาภิวัตน์ยุคปัจจุบัน
12. นักเรียนสามารถใช้การคิดอย่างมีวิจารณญาณในการพิจารณาโดยใช้กระบวนการทางตรรกวิทยาในการตัดสินใจเชื่อหรือไม่เชื่อได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอนประจำบท

ขั้น Bright (การทำข้อตกลงและทบทวนความรู้เดิม)

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันจัดทำข้อตกลงในการเรียนรู้ เรื่องค่านิยมและโลกาภิวัตน์ในโลกาภิวัตน์ในยุคสมัยใหม่ตามรูปแบบ 5B โมเดล ร่วมกันและให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน

2. ผู้สอนถามคำถามเพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับค่านิยมและโลกาภิวัตน์
ในยุคสมัยใหม่

ขั้น Brain (การเพิ่มพูนความรู้)

3. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็น 10 กลุ่ม กลุ่มละประมาณ 3-4 คน เพื่อช่วยกันศึกษา
เนื้อหาของเรื่องค่านิยมและโลกาภิวัตน์ในโลกาภิวัตน์ในยุคปัจจุบันโดยศึกษาเพิ่มพูนความรู้ในประเด็น
ต่อไปนี้

- 3.1 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของไทยในโลกาภิวัตน์ยุคปัจจุบัน
- 3.2 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของพม่าในโลกาภิวัตน์ยุคปัจจุบัน
- 3.3 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของ เวียดนามในโลกาภิวัตน์ยุค
ปัจจุบัน
- 3.4 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของมาเลเซียในโลกาภิวัตน์ยุคปัจจุบัน
- 3.5 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของฟิลิปปินส์ ในโลกาภิวัตน์ยุค
ปัจจุบัน
- 3.6 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของอินโดนีเซีย ในโลกาภิวัตน์ยุค
ปัจจุบัน
- 3.7 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของบรูไนในโลกาภิวัตน์ยุคปัจจุบัน
- 3.8 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของลาว ในโลกาภิวัตน์ยุคปัจจุบัน
- 3.9 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของกัมพูชา ในโลกาภิวัตน์ยุคปัจจุบัน
- 3.10 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของสิงคโปร์ ในโลกาภิวัตน์ยุค
ปัจจุบัน

ขั้น Bring (การสร้างกระบวนการคิด)

4. ผู้สอนแจกกระดาษฟลิปชาร์ตให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนช่วยกันร่วมสร้าง
กระบวนการคิดตามเนื้อหาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเพิ่มพูนความรู้และการประยุกต์ใช้ความรู้ในการ
ดำเนินชีวิตด้านคุณธรรมจริยธรรม สำหรับนำเสนอให้เพื่อนในชั้นเรียนฟัง

ขั้น Best (การปฏิบัติการเรียนรู้)

5. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำกระดาษฟลิปชาร์ตที่ร่วมสร้างกระบวนการคิดตาม
เนื้อหาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเพิ่มพูนความรู้มาติดตามจุดต่างๆ ของห้องเรียน

6. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มหมุนเวียนไปเรียนรู้เนื้อหาความรู้ของกลุ่มต่างๆ

ขั้น Beauty (การขยายผล)

7. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มสรุปความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติการเรียนรู้เกี่ยวกับค่านิยม
และ โลกาภิวัตน์ในยุคของโลกาภิวัตน์ในยุคปัจจุบัน

8. ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนขยายผลการเรียนรู้ลงในสมุดบันทึกการเรียนรู้ และนำเสนอใน
ชั่วโมงต่อไป

9. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 224491 ค่านิยมและโลกาภิวัตน์ในอาเซียน
2. ไฟล์การนำเสนอภาพนิ่งผ่านโปรแกรมไมโครซอฟพเพาเวอร์พอยต์
3. กระดาษฟลิปชาร์ต
4. สมุดบันทึกการเรียนรู้

การวัดผลและการประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรม
2. ประเมินจากแบบทดสอบ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

3. เครื่องมือ

แบบทดสอบเพื่อประเมินทักษะทางปัญญา
 บทความเรื่อง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและโลกาภิวัตน์ : ผลกระทบต่อการท่องเที่ยวไทย
 (การคิดสังเคราะห์)
 ชื่อ-สกุล.....รหัสประจำตัว.....
 สาขาวิชา.....

1. ปัญหาจากสถานการณ์ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและโลกาภิวัตน์ : ผลกระทบต่อการท่องเที่ยวไทย ควรตั้งมีการตั้งวัตถุประสงค์ ว่าอย่างไรหากต้องทำการวิจัยเรื่อง การท่องเที่ยวในยุคโลกาภิวัตน์?

คำตอบ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. นักศึกษาคิดว่าสามารถใช้ความรู้เรื่องใดได้บ้าง ที่จะนำมาใช้ตอบคำถามหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในข้อ 1 ?

คำตอบ.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ความรู้ที่จะนำมาใช้สอดคล้องกับการปัญหาการท่องเที่ยวในยุคโลกาภิวัตน์อย่างไรได้บ้าง ?

คำตอบ.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบเพื่อประเมินทักษะทางปัญญา

บทความเรื่อง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและโลกาภิวัตน์ : ผลกระทบต่อการท่องเที่ยวไทย

ชื่อ-สกุล.....รหัสประจำตัว.....

สาขาวิชา.....

1. ปัญหาจากสถานการณ์ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและโลกาภิวัตน์ : ผลกระทบต่อการท่องเที่ยวไทย นักศึกษาจะตั้งวัตถุประสงค์อย่างไรหากต้องทำการวิจัยเรื่อง การท่องเที่ยวในยุคโลกาภิวัตน์?

คำตอบ.....

2. นักศึกษาคิดว่าสามารถใช้ความรู้ แนวคิด หรือทฤษฎีใดบ้างในการทำวิจัยเรื่องนี้ ?

คำตอบ.....

3. ความรู้ทฤษฎีที่จะนำมาใช้สอดคล้องกับการแก้ปัญหาผลกระทบของการท่องเที่ยวในยุคโลกาภิวัตน์อย่างไรบ้าง ?

คำตอบ.....

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

4. นักศึกษาจะวางแผน ในการดำเนินการอย่างไรให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่นักศึกษาได้ตั้งไว้ในข้อที่ 1 ?

คำตอบ.....

5. นักศึกษาจะมีวิธีกำกับติดตามการดำเนินงานการแก้ปัญหาอย่างไรได้บ้าง ?

คำตอบ.....

6. นักศึกษาจะมีวิธีการตรวจสอบหรือประเมินผลการดำเนินงานแก้ปัญหาอย่างไรได้บ้าง ?

คำตอบ.....

องค์ประกอบของทักษะทางปัญญา	ตัวชี้วัด	เกณฑ์การให้คะแนน
1. การคิดวิเคราะห์ (analysis thinking) เป็นความสามารถในการจำแนกแยกแยะองค์ประกอบของส่วนต่างๆออกมาเป็นส่วนย่อยและสามารถระบุถึงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยว่ามีหลักการใดให้ส่วนย่อยนั้นอยู่ร่วมกันได้ (สมพงษ์ พันธุ์รัตน์, 2553)	คำถามข้อที่ 1 : วิเคราะห์ ความสำคัญ	0 = ไม่ตอบคำถาม 1 = ระบุประเด็นปัญหาได้ 1 ข้อ 2 = ระบุประเด็นปัญหาได้ 2 ข้อ 3 = ระบุประเด็นปัญหาได้ 3 ข้อ
	คำถามข้อที่ 2 วิเคราะห์ ความสัมพันธ์	0 = ไม่ตอบคำถาม 1 = ระบุผลกระทบได้ 1 ข้อ 2 = ระบุผลกระทบได้ 2 ข้อ 3 = ระบุผลกระทบได้ 3 ข้อ
	คำถามข้อที่ 3 วิเคราะห์ หลักการ	0 = ไม่ตอบคำถาม 1 = ระบุสาเหตุได้ 1 ข้อ 2 = ระบุสาเหตุได้ 2 ข้อ 3 = ระบุสาเหตุได้ 3 ข้อ
2. การคิดอย่างมีวิจารณญาณ (critical thinking) เป็นการบวนการของสมองในการพิจารณาข้อเสนอที่มีความยุ่งยากและซับซ้อน ซึ่งมีการใคร่ครวญอย่างรอบคอบจากการที่มีหลักฐานมาสนับสนุนอย่างถูกต้อง (สมพงษ์ พันธุ์รัตน์, 2553)	คำถามข้อที่ 1 แสดงถึงการประเมินเรื่องการคิดใคร่ครวญได้ตรง ปัญหาและข้อดี ข้อเสีย ประโยชน์	0 = ไม่ตอบคำถาม 1 = ระบุความสำคัญประโยชน์ ข้อดีข้อเสีย อย่างใดอย่างหนึ่ง ได้ 1 ข้อ 2 = ระบุความสำคัญประโยชน์ ข้อดีข้อเสีย อย่างใดอย่างหนึ่ง ได้ 2 ข้อ 3 = ระบุความสำคัญประโยชน์ ข้อดีข้อเสีย อย่างใดอย่างหนึ่ง ได้ 3 ข้อ

องค์ประกอบของทักษะทางปัญญา	ตัวชี้วัด	เกณฑ์การให้คะแนน
	คำถามข้อที่ 2 แสดงถึงการคิด อย่างรอบคอบ มีหลักฐาน น่าเชื่อถือ	0 = ไม่ตอบคำถาม 1 = ระบุข้อความหรือหลักฐานได้ 1 ข้อ 2 = ระบุข้อความหรือหลักฐานได้ 2 ข้อ 3 = ระบุข้อความหรือหลักฐานได้ 3 ข้อ
	คำถามข้อที่ 3 คิดโดย กระบวนการทางตรรกวิทยา	0 = ไม่ตอบคำถาม 1 = ระบุเหตุผลได้ 1 ข้อ 2 = ระบุเหตุผล ได้ 2 ข้อ 3 = ระบุเหตุผลได้ 3 ข้อ

ตัวอย่างชิ้นที่ 1

บทความ “โลกาภิวัตน์กับการจัดการวัฒนธรรม” โดย อ. ประภัสสร โพธิ์ศรีทอง

นักวิชาการด้านการจัดการวัฒนธรรม

ปัจจุบันความรู้ว่าด้วยการจัดการวัฒนธรรมเป็นเรื่องที่ทำนายคนทำงานวัฒนธรรม ให้ต้องพิจารณาคำว่าวัฒนธรรม ในความหมายที่กว้างมากขึ้นกว่าในอดีต วัฒนธรรมไม่ใช่เรื่องของการสืบสานขนบธรรมเนียมประเพณีเพียงอย่างเดียว และไม่ใช่เป็นเรื่องของการจัดงานประเพณีตามเทศกาลเท่านั้น ยังมีสิ่งต่าง ๆ อีกมากมายที่คนทำงานงานวัฒนธรรมต้องพัฒนาให้เท่าทัน

ก่อนที่จะพูดถึงการจัดการวัฒนธรรม เราอาจจะต้องพูดถึงปัญหาต่าง ๆ ที่รุมเร้างานวัฒนธรรม จนทำให้เกิดแนวคิดเรื่องการจัดการวัฒนธรรมขึ้น เราลองมาถอดรหัสดูว่ามีปัญหาอะไรบ้างที่ทำนายงานวัฒนธรรมในปัจจุบัน อะไรบ้างที่ส่งผลกระทบต่อโดยตรง สิ่งเหล่านี้ประกอบด้วยกระแสโลกาภิวัตน์ หรือ ยุคที่ข้อมูลข่าวสารหรือปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในมุมหนึ่งของโลกส่งผลกระทบต่อส่วนอื่น ๆ ของโลกได้อย่างรวดเร็ว หรือที่บางคนเรียกว่าโลกไร้พรมแดน เช่น เร็ว ๆ นี้ มีงานที่ยิ่งใหญ่ของโลกเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อคนไทยมาก นั่นก็คือบอลโลก ซึ่งจริง ๆ แล้วไม่ใช่กีฬาประจำชาติไทยเลย แต่เวลาที่มีการแข่งขันก็ส่งผลกระทบต่อในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น เรื่องของการพนัน เกิดการรวมกลุ่มของแฟนบอลทีมชาติต่าง ๆ มีการขายผลฟุตบอล ฯลฯ โลกาภิวัตน์ส่งผลต่อการเร่งอัตราการเคลื่อนย้ายถ่ายเทวัฒนธรรมโลก จากซีกโลกหนึ่งไปอีกซีกโลกหนึ่ง เป็นการเคลื่อนย้ายถ่ายเท อย่างมองว่าโลกาภิวัตน์ทำให้เราได้รับกระแสวัฒนธรรมตะวันตกฝ่ายเดียว จริง ๆ แล้วโลกตะวันตกก็รับของเราไป เช่น เขารับเรื่องการดูแลสุขภาพ เอาโยคะ เอาอะไรดี ๆ ของเราไป แล้วผลิตเป็นสื่อต่าง ๆ ที่สร้างกระแสได้แล้วเอากลับมาขายในโลกตะวันออก ทั้ง ๆ ที่ โยคะ มีต้นกำเนิดอยู่ที่อินเดีย ถ้าถามว่าให้คนไทยเรียนโยคะ อาจไม่มีใครสนใจ แต่ถ้าเมื่อไหร่มันไปผ่านกลืนไอของชนมบั๋งที่อเมริกาแล้วกลับมา เราจะรู้สึกว่ามันน่าสนใจมากขึ้น ฉะนั้นโลกาภิวัตน์เองทำให้เกิดกระแสการเคลื่อนย้ายถ่ายเท

ตัวอย่าง “บอลโลก” กระแสเคลื่อนย้ายวัฒนธรรม จากซีกตะวันตก เข้าสู่นบ้านเรา

ตัวอย่าง การเล่นโยคะ กระแสเคลื่อนย้ายจากซีกตะวันออก สู่อเมริกา

สิ่งที่เข้ามากระทบกระแสโลกาภิวัตน์ คือ บริโณคนิยม และวัตถุนิยม ดังจะเห็นได้ว่าเราหลายคนนิยมซื้อของที่มี อาจจะเกินความต้องการ รถยนต์กลายเป็นปัจจัยที่ 5 โทรศัพท์มือถือเป็นปัจจัยที่ 6 มีอะไรเต็มไปหมดทั้ง ๆ ที่ เมื่อก่อนเราอยู่ได้โดยไม่มีวัตถุบางชนิด แต่พอวัฒนธรรมบริโณคนิยมเข้ามา เราารู้สึกว่าอยู่ไม่ได้ เพราะผู้คนรอบข้างเราเปลี่ยนไปหมด เมื่อเพื่อนทุกคนมีโทรศัพท์มือถือเราก็ต้องมี ลูกไปโรงเรียนก็เกิดความห่วงใย อาจจะต้องซื้อโทรศัพท์มือถือให้ เกิดเป็นกระแสวัตถุนิยมที่นำไปสู่ประเด็นปัญหาทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้น เช่น ในอดีต เรามองคนและให้ความสำคัญเคารพคนที่คุณงามความดี ความรู้

ปราชญ์ท้องถิ่นหลาย ๆ ท่าน เรายกย่องท่านอย่างมากในฐานะผู้รู้ หรือ เป็นปูชนียบุคคลที่จะถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับคน แต่ภายใต้กระแสบริโณคนิยม วัตถุนิยม ในปัจจุบัน คนส่วนใหญ่เริ่มตัดสินคนจากวัตถุ การแต่งกาย ขึ้นชมคนที่มีฐานะ มีบ้านหลังใหญ่ ๆ มากกว่า ซึ่งอาจไม่ใช่กับทุกคน แต่ก็มีกระแสทำให้เกิดความคิดนี้ขึ้นมาทำลายวัฒนธรรมเดิม ๆ ของเรามากขึ้นทุกที

อีกสิ่งหนึ่ง ที่เห็นกันอยู่ทั่วไปก็คือความเป็นทาสเทคโนโลยี ทุกวันนี้แทบทุกบ้านมีคอมพิวเตอร์ เพราะคิดว่าคอมพิวเตอร์มีประโยชน์ เช่นเดียวกับที่เมื่อก่อนทุกบ้านต้องมีโทรทัศน์เพื่อรับข่าวสาร แต่เดี๋ยวนี้คอมพิวเตอร์นำพาอะไรต่าง ๆ นานา จนเกิดปัญหาเด็กติดเกมส์ การสื่อสารออนไลน์ที่นำไปสู่ปัญหาสังคมอีกมากมาย เพราะการใช้เวลาว่างเปลี่ยนไปจากเดิม อยู่ที่ว่าเด็กเลือกที่จะตามใคร เลือกตามเพื่อน หรือตามที่พ่อแม่ช่วยดูช่วยคัดสรรให้ สื่อก็เป็นสิ่งสำคัญที่เข้ามาทำลายวัฒนธรรมอันดีงามของเรา เราจะเห็นว่าสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นโทรทัศน์ นิตยสาร หนังสือ ต่าง ๆ เป็นแรงจูงใจให้คนทำตาม ถ้าใครอ่านหนังสือหัวนอกที่เราซื้อแพคเกจจากต่างประเทศ ได้สร้างกระแสให้ดาราดไทย สร้างความโด่งดังให้ตัวเอง โดยเดินตามแฟชั่นดาราสฮอลลีวูด

ถ้ากระแสโลกาภิวัตน์ ผนวกเข้ากับเงินทุนก็ยังสามารถสร้างสินค้าที่ทรงอิทธิพลในการสร้างค่านิยมแบบใหม่ ๆ ให้กับคนมากได้ยิ่งขึ้น เกิดต้นแบบหรือแม่พิมพ์ทางวัฒนธรรมในโลกยุคใหม่ กระแสแฟชั่นกางเกงสวีสในในกลุ่มวัยรุ่น ที่ผู้ผลิตสามารถทำเงินได้มากมาย นี่อาจจะเรียกว่าการสร้างต้นแบบวัฒนธรรมใหม่ขึ้นมาใหม่หรือเปล่า ทำให้คนรุ่นใหม่มีกระแสความนิยมในเรื่องแฟชั่น หรือรูปแบบการใช้ชีวิตที่เหมือนกันไป กระแสบริโณคนิยมที่สร้างค่านิยมให้กับคนรุ่นใหม่ ๆ นี่เป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วงสำหรับคนทำงานวัฒนธรรม จนเกิดคำว่า เฝาระวังขึ้นมา จะเห็นว่ากระทรวงวัฒนธรรมก็เริ่มจับงานในลักษณะนี้แล้ว และในหลาย ๆ ประเทศก็เริ่มต่อต้านกระแสบริโณคนิยมกันมากขึ้น โดยเฉพาะในองค์กรนอกภาครัฐราชการ เพราะว่ามีรัฐบาลในหลายประเทศไปทำความตกลงอะไรระหว่างกันก็มีมักจะมุ่งผลทางเศรษฐกิจเป็นหลัก จนลืมผลกระทบทางสังคมและทางวัฒนธรรม หน่วยงานนอกภาครัฐจึงต้องถูกขึ้นมาคัดค้านและขอให้รัฐบาล ต้องตัดสินใจและทบทวนอะไรใหม่ เช่น กรณีให้ทบทวนการเปิดเขตการค้าเสรี (FTA) กับอเมริกา เป็นต้น กระแสการพยายามปกป้องอัตลักษณ์หรือผลประโยชน์ของชาติเพิ่มมากขึ้น เกิดเป็นการผลิตสินค้าทางวัฒนธรรมขึ้นมาต่อสู้กับสินค้าวัฒนธรรมจากตะวันตก ที่เห็นได้ชัดเจน คือ ภาพยนตร์ทางโทรทัศน์ ชุด แดจังกึม ซึ่งเป็นกรณีศึกษาที่น่าสนใจ

เพราะรัฐบาลเกาหลีที่มองเรื่องการพัฒนาประเทศจากรากฐานวัฒนธรรมของตัวเอง (culture based development) และพัฒนามาเป็นสินค้าวัฒนธรรมส่งออกขายในประเทศแถบเอเชียและได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี ในอดีต การพัฒนาทางเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น กลุ่มประเทศที่มีน้ำมันก็จะรวยได้เร็ว แต่ปัจจุบัน เมื่อทรัพยากรธรรมชาติเริ่มร่อยหลอลง ทรัพยากรทางวัฒนธรรมได้กลายมาเป็นวัตถุดิบสำคัญในการพัฒนาเป็นสินค้าประเทศที่มีทุนทาง

วัฒนธรรม มีองค์ความรู้ มีเอกลักษณ์ ค่อนข้างเด่นชัด ยาวนาน ก็เริ่มจะพัฒนาสินค้าวัฒนธรรมขึ้นในรูปแบบต่าง ๆ การสนับสนุนเงินทุนการผลิตสินค้าวัฒนธรรมจึงเป็นสิ่งจำเป็น ประเทศเกาหลีเป็นตัวอย่างที่ดีในการที่รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการลงทุนเพื่อพัฒนาสินค้าทางวัฒนธรรม โดยกำหนดนโยบายเรื่องการผลิตสินค้าทางวัฒนธรรมสู่ตลาดเอเชียชัดเจนและให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้าน เช่น อุตสาหกรรมภาพยนตร์ อุตสาหกรรมเพลง เกมส์คอมพิวเตอร์ ฯลฯ

ภาพยนตร์ทางโทรทัศน์ ชุด แดจังกึม ซึ่งเป็นกรณีศึกษาที่น่าสนใจ เพราะรัฐบาลเกาหลีที่มองเรื่องการพัฒนาประเทศจากรากฐานวัฒนธรรมของตัวเอง (culture based development) และพัฒนามาเป็นสินค้าวัฒนธรรมส่งออกไปขายในประเทศแถบเอเชีย และได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี

ประเทศไทยมีทุนทางวัฒนธรรมอยู่มากมาย เช่น อาหารไทย ซึ่งคนทั่วโลกรู้จักประเทศไทยจากอาหารที่มีชื่อเสียง คือ ต้มยำกุ้ง เมื่อเราผลิตสินค้าทางวัฒนธรรมใหม่ คือ ภาพยนตร์ที่ต้องการเปิดตัวสู่ตลาดโลก ก็ตั้งชื่อว่า ต้มยำกุ้ง ทั้ง ๆ ที่ในเรื่องไม่มีต้มยำกุ้ง เพื่อเปิดตัวว่าเป็นภาพยนตร์จากประเทศไทยซึ่งมีฉากต่อสู้ที่เผ็ดร้อนแบบรสชาดต้มยำกุ้ง และศิลปะการต่อสู้ในหนังก็เป็นสินค้าทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่สามารถขายได้ เป็นการนำการตลาดเข้ามาใช้โฆษณา การสร้างสินค้าวัฒนธรรมต้องมีกระบวนการพัฒนาที่ดีเพื่อที่จะตอบสนองกลุ่มเป้าหมายอย่างเหมาะสมการจัดการทางวัฒนธรรมเป็นเครื่องมือหนึ่งที่จะช่วยให้ทุนทางวัฒนธรรมที่เปรียบเสมือนวัตถุดิบ ถูกนำไปแปรรูปให้เกิดมูลค่าเพิ่มในเรื่องเศรษฐกิจ การนำมาพัฒนาประเทศ และอื่นๆ ได้อีกมากมาย

ต้มยำกุ้ง อาหารไทยรสจัดจ้าน ที่คนทั่วโลกส่วนใหญ่ รู้จักกันเป็นอย่างดี เป็นเมนูแนะนำสำหรับชาวต่างชาติ

มวยไทย อีกอัตลักษณ์ของทุนทางวัฒนธรรมของไทย

ชาวต่างชาติให้ความสนใจศิลปะการต่อสู้ และป้องกันตัว “มวยไทย” กันอย่างมาก

อีกสิ่งที่เราน่าจะต้องพิจารณา คือ มุมมองเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของคนต่างวัย หรือ มีช่องว่างระหว่างวัยในการมองวัฒนธรรม ในฐานะคนทำงานวัฒนธรรม เราจะต้องคิดว่ามีวิธีไหนบ้าง ที่จะลดช่องว่างในการมองวัฒนธรรมลงได้ และหาวิธีการที่เหมาะสมที่คนต่างวัยสามารถเดินไปด้วยกันอย่างเข้าใจ เพราะช่องว่างที่เห็นในทุกวันนี้ คือ ผู้สูงอายุมักมองไปที่การรักษาวัฒนธรรมแบบเดิม ผู้ใหญ่หลายคนอาจจะมองว่าวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษ เป็นสิ่งที่เกี่ยวเนื่องกับของเก่า เป็นแบบแผนอันดีงามที่ต้องปฏิบัติให้ถูกต้อง ไม่สามารถสร้างใหม่ให้ทดแทนของเดิมได้ ต้องพยายามสืบทอดให้ยาวนานที่สุดเท่าที่จะทำได้ และคาดหวังว่าคนรุ่นใหม่ควรจะต้องสนใจและช่วยสืบสานวัฒนธรรมแบบเดิม หลายคนมองว่า ของเก่าย่อมดีกว่าของใหม่ และกล่าวหาว่า กระแสวัฒนธรรมตะวันตก เป็นตัวทำลายวัฒนธรรมไทย ทั้ง ๆ ที่วัฒนธรรมตะวันตกมีกระแสคลื่นที่เข้ามาในสังคมไทยในช่วงเวลาต่าง ๆ ตั้งแต่อดีต เพียงแต่ว่าความแรงความเร็วมันจะเปลี่ยนไป แต่ในช่วงเวลาที่เราเป็นวัยรุ่นเราจะเห่อกับสิ่งเร้าใจใหม่ ๆ มากกว่าจะสนใจวัฒนธรรมที่ผู้ใหญ่เห็นว่าดีงาม อันนี้ก็เป็นมุมมองวัฒนธรรมที่ต่างมิติเวลา คนช่วงหนึ่ง ๆ จะรับอะไรใหม่ ๆ เหมือนกัน พอเราอายุมากขึ้นก็อาจจะมองว่าสิ่งที่เรารับมามีเป็นวัฒนธรรมที่มีคุณค่า เด็กรุ่นใหม่ก็มองว่าวัฒนธรรมไทยมีคุณค่า แต่อาจจะดูล้าสมัย ไม่เร้าใจในวัยของเขาที่ต้องการการแสดงออกมาก ๆ คำต้องการความสะใจทันใจ เข้าสมัยไม่ตกยุค สรุปว่า เด็กรุ่นใหม่รู้ว่าของเก่ามีคุณค่าแต่ไม่น่าสนใจ ในฐานะคนทำงานวัฒนธรรมและอยู่ในแวดวงวัฒนธรรม เราอาจจะต้องมองหาแนวทางที่จะทำให้ช่องว่างทางความคิดแบบนี้ลดลง

ในงานวัฒนธรรมปัจจุบัน เราอาจจะไม่ได้มองเรื่องข้อมูลทางวัฒนธรรมหรือการสืบทอดทางวัฒนธรรมเพียงอย่างเดียว แต่มีคำใหม่ๆ ที่ผุดขึ้นมาให้เราได้อินอยู่เสมอๆ เช่น คำว่า ทุนวัฒนธรรม หรือ สินค้าทางวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมวัฒนธรรม ฯลฯ วัฒนธรรมมีความหลากหลาย และมีองค์ความรู้มากมายที่อยู่ในงานวัฒนธรรมที่สามารถพัฒนามาเป็นทุนวัฒนธรรมได้ ซึ่งในแง่ของการจัดการนั้นทุนวัฒนธรรมอาจแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

ประเภทแรก คือ ทูนที่เป็นวัตถุ เช่น โบราณสถาน โบราณวัตถุ งานหัตถกรรม เราจะเห็นอยู่ทั่วไป ซึ่งมีหน่วยงานที่รับผิดชอบอยู่แล้ว อย่างโบราณสถาน และโบราณวัตถุที่มีคุณค่าระดับชาติก็อยู่ในความดูแลของกรมศิลปากร แต่ขณะเดียวกันก็มีโบราณวัตถุอีกมากมายที่อยู่ในความครอบครองของวัด ชุมชน โรงเรียน สถาบันการศึกษาสิ่งเหล่านี้เป็นทุนทางวัตถุที่สามารถนำมาใช้พัฒนาเป็นสินค้าทางวัฒนธรรมได้

ทูนที่เป็นวัตถุ เช่น โบราณสถาน โบราณวัตถุ งานหัตถกรรม

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ทุนที่เป็นวัตถุดิบ เช่น โบราณสถาน โบราณวัตถุ งานหัตถกรรม

ประเภทที่สอง คือ ทุนภูมิปัญญา ซึ่งเป็นองค์ความรู้ที่ซ่อนอยู่ในวัตถุ หรือ เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ มากมาย ที่ต้องอาศัยการเรียนรู้และถ่ายทอดระหว่างกัน ซึ่งบางครั้งเรานึกไม่ออกว่ามันเป็นทุนจริง ๆ จนกระทั่งมีคนเอาภูมิปัญญาของเราไปใช้ประโยชน์ เช่น กรณีที่ญี่ปุ่นไปจดลิขสิทธิ์ ฤๅษีตัดตน ซึ่งเป็นทุนภูมิปัญญาของเรา ที่ญี่ปุ่นนำไปอ้างสิทธิ์ว่าเป็นทุนวัฒนธรรมของเขา เกิดเป็นปัญหาเรื่องลิขสิทธิ์ตามมา เมื่อก่อนเราอาจมองว่าวัฒนธรรมเป็นอะไรที่ไม่มีใครเป็นเจ้าของมันเป็นเรื่องร่วมกัน ใครจะเอาไปศึกษาเผยแพร่ก็ไม่มีปัญหา แต่พอนำวัฒนธรรมมามาใช้เป็นสินค้า จึงเริ่มมีการมองว่าต้องมีลิขสิทธิ์แสดงความเป็นเจ้าของ เพื่อป้องกันการแสวงหาไรที่ไม่มีการค้าผลประโยชน์ให้เจ้าของที่แท้จริง การเก็บข้อมูลจึงเป็นสิ่งสำคัญ เราต้องมีหลักฐานยืนยันว่าเป็นมรดกที่เป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมไทย เราจึงจะสามารถเรียกร้องสิทธิ์คืนมาได้ ถ้าอยู่ดี ๆ ญี่ปุ่นเอาไปจดลิขสิทธิ์แล้วเราไม่มีหลักฐานข้อมูลรวบรวมเอาไว้เลย เราก็คงไม่มีหลักฐานที่ไปบอกได้ว่าภูมิปัญญานี้เป็นของเรา

ทุนภูมิปัญญา เช่น “ฤษีตัดตน” ซึ่งมีปัญหาเรื่องจลลิตลักษณ์กับที่ญี่ปุ่น

คณะนักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรจน์ ประสานมิตร จำนวน ๕๓ คน เข้าเยี่ยมชม พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นชุมชนตรอกข้าวเฒ่า ฟังบรรยายประวัติความเป็นมาของชุมชนตรอกข้าวเฒ่า ดู การสาธิตการทำข้าวเฒ่าหมี แล้วแบ่งกลุ่มแข่งกันทำกันเองเป็นที่สนุกสนาน บอกกันว่าไม่เคย กิน ไม่เคยเห็น อร่อยดีนะ เสร็จแล้วกินอาหารกลางวันเป็นก๋วยเตี๋ยวหมูต้มยำ ตามด้วยลอดช่อง น้ำกระเทียมด้วยข้าวเฒ่าเรา

ทุนภูมิปัญญา การทำข้าวเฒ่าหมี ของชุมชนตรอกข้าวเฒ่า

ทุนภูมิปัญญา การทำ “ขนมปั้นประดิษฐ์” (ขนมปั้นบัว ปั้นควาย) เนื้อหา และวิธีทำตามลิงก์ บนเว็บไซต์ <http://rattanakosin.org/?p=1149>

ข้อมูลวัฒนธรรมมีหลายรูปแบบ หลายเรื่องราวเมื่อเราไปเก็บข้อมูลภาคสนามมาแล้วเรานำมาใช้ประโยชน์มากน้อยแค่ไหน ข้อมูลเหล่านี้เป็นทุนทางวัฒนธรรมด้านไหนบ้าง หลายครั้งที่วัฒนธรรมที่เรารวบรวมหรือศึกษาวิจัยถูกเก็บไว้ในสำนักงาน โดยขาดการต่อยอดที่เกิดประโยชน์ เพราะขาดการจัดการข้อมูลลงถามตัวเองว่า บันทึกหรือภาพถ่ายที่เราเก็บข้อมูลภาคสนามมีการนำมาจัดระบบที่ดีพอหรือไม่ เพราะทุกอย่างที่เราลงไปเก็บข้อมูลมันก็จะหายไปกับกาลเวลาบางคนที่เราสัมภาษณ์วันนี้ พรุ่งนี้เขาอาจจะไม่อยู่ให้เราสัมภาษณ์ แล้วข้อมูลที่เราได้จากเขาเป็นภูมิปัญญาและองค์ความรู้ มากมาย รูปถ่ายที่เราถ่ายมา เรามีการจัดการระบบหรือยัง ทุกวันนี้เราย้ายรูปไปแล้วแต่ไม่ได้จัดระบบข้อมูล พอเราย้ายแผนก ย้ายฝ่าย ข้อมูลรูปก็ไม่มีใครอ่านเลย ไม่มีใครบอกได้ว่าถ่ายมาจากที่ไหน เมื่อไหร่ ภาพถ่ายที่เก็บไว้โดยไม่มีข้อมูลประกอบก็ไม่เกิดประโยชน์ ปัญหาที่พบอยู่บ่อย ๆ ในหน่วยงานวิชาการหลายแห่ง ก็คือ บางทีเราเจอรูปถ่ายเก่าที่น่าสนใจมาก แต่ไม่มีใครรู้รายละเอียด ต้องมาสืบค้นกันใหม่ในฐานะคนทำงานวัฒนธรรมและเก็บข้อมูลทางวัฒนธรรมเราต้องถามตัวเองก่อนว่า เราจัดการข้อมูลที่เราซึ่งเป็นต้นทุนทางวัฒนธรรมที่เป็นประโยชน์ดีพอหรือยัง

เพราะข้อมูลเหล่านี้สามารถนำไปพัฒนาเป็นสื่อการเรียนรู้อุปแบบต่าง ๆ เช่น พิมพ์เผยแพร่ หรือผลิตเป็นซีดี และทำอะไรได้อีกมากมาย เอกชนหลายแห่งที่จัดทำศูนย์ข้อมูลที่น่ารายได้มาสู่องค์กรได้ เช่น ศูนย์ข้อมูลภาพถ่ายของมติชน ที่ถ้าเราอยากได้ภาพถ่ายของเขา เราต้องเสียสตางค์ให้เขาเป็นธนาคารภาพที่ขายได้ ส่วนการใช้ประโยชน์จากข้อมูลเสียงก็มีตัวอย่าง เช่น สถาบันสมิธโซเนียนของอเมริกา ที่เก็บข้อมูลเสียงเพลงดนตรีพื้นบ้านจากทั่วโลกแล้วให้บริการแก่คนทั่วไป โดยเขาจัดส่ง

เจ้าหน้าที่มาบันทึกเสียงดนตรีพื้นบ้านทั่วโลกเสร็จแล้วก็เอาไปใส่ใน อินเทอร์เน็ต ใครจะดาวน์โหลดก็ได้ต้องเสีย 95 เซนต์ หรือประมาณ 30 กว่าบาทต่อเพลง แต่มีการแบ่งผลประโยชน์ให้กับเจ้าของเพลง สถาบันได้ค่าจัดการส่วนหนึ่ง เขาทำแบบไม่หวังผลกำไร แต่เป็นการอนุรักษ์ดนตรีพื้นบ้านที่กำลังจะหายไป

เทคโนโลยี ที่ก้าวไปไกลด้วยอินเทอร์เน็ต เผยแพร่ แบ่งปัน หรือแม้กระทั่งซื้อขายข้อมูล เพียงแค่คลิกเดียว ข้อมูลจากซีกโลกหนึ่ง ก็ไหล (Download) เข้าเครื่องของคุณได้ทันที

ข้อมูลที่เราถืออยู่มากมาย มีแฟ้มจดบันทึกภาพถ่าย ม้วนวิดีโอเต็มไปหมดเลย ไม่รู้จะพัฒนาระบบข้อมูลยังไง ก่อนอื่นเราต้องนามาสู่กระบวนการคิดสรรว่า เราจะพัฒนาข้อมูลเป็นอะไร เช่น ถ้าเราจะทำเป็นหนังสือเราอาจจะต้องกำหนดหัวข้อเรื่อง และกรอกรเรื่อง แล้วจัดข้อมูลที่มีลงไปตามหัวข้อนั้น ๆ หรือ หากจะทำเป็นแผนที่แหล่งที่ตั้งก็ได้ เช่น แผนที่แหล่งหัตถกรรมประเภทต่างๆ โดยกำหนดการกระจายตัวของแหล่ง ก็จะช่วยให้คนที่ใช้แผนที่นำไปใช้ประโยชน์ได้มากขึ้น ข้อมูลวัฒนธรรมจำเป็นจะต้องมีการพัฒนาต่อยอดไปเรื่อยๆ ในรุ่นเราเราอาจจะคิดสรรเรื่องราวนำมาถ่ายทอดเป็นสื่อต่างๆ ได้ในระดับหนึ่ง แต่ข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์กับคนรุ่นต่อไป และเมื่อนำไปต่อยอดก็บ่งชี้ความรู้ด้านอื่นๆ ก็จะมีการเชื่อมต่อกันให้เกิดภาพรวมขององค์ความรู้ ที่เพิ่มพูนขึ้นเรื่อยๆ แต่ก่อนอื่นเราต้องถามตัวเองว่า ข้อมูลที่เราถืออยู่ได้มีการคิดสรรแล้วหรือยัง ถ้ายังก็เป็นที่น่าเสียดายที่เราเก็บทุนทางวัฒนธรรมโดยไม่ทำให้เกิดประโยชน์ และก็จะสูญหายไปกับตัวเรา คนรุ่นใหม่ไม่สามารถหาข้อมูลเพิ่มเติมได้ นอกจากห้องสมุด บางทีในห้องสมุดก็ต้องยอมรับว่าไม่มีเรื่องที่ลึกซึ้ง ความรู้หลายอย่างด้านวัฒนธรรมมีอยู่ในตัวบุคคล จึงอยากให้ทุกท่านเริ่มเขียนหนังสือ อย่าไปคิดว่าเขียนได้ไม่ดี ในช่วงต้นอาจจะไม่สมบูรณ์ แต่ถ้าเราเขียนด้วยใจ เชื่อว่าภาษาหรือสำนวนไม่ใช่เรื่องใหญ่ แต่องค์ความรู้ต่างหากที่มีคุณค่า และสำคัญมาก อยากให้ลองเริ่มเขียน แล้วจะรู้ว่าไม่ได้ยากอย่างที่คิด

ตัวอย่างชิ้นที่ 2

การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
สมัยอาณานิคม : มองผ่านการผลิตและบริโภคกาแฟ
The economic and social change in Southeast Asia in the colonial era:
The production and consumption of coffee

โคม ไกรปรกรณ์
domek.ra@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มุ่งศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้สมัยอาณานิคม (คริสต์ศตวรรษที่ 17-กลางคริสต์ศตวรรษที่ 20) โดยศึกษากรณีการผลิตและบริโภคกาแฟ ซึ่งเป็นพืชพาณิชย์ที่ชาติตะวันตกผลักดันให้เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ผลิตเพื่อป้อนตลาดโลก ผลการศึกษาพบว่า สมัยอาณานิคมเป็นช่วงเวลาที่ชาติมหาอำนาจตะวันตกได้นำระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมเข้ามาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทำให้ภูมิภาคนี้มีการผลิตกาแฟในลักษณะของไร่ขนาดใหญ่ โดยคนพื้นเมืองในประเทศที่เป็นอาณานิคมของตะวันตก ถูกกดขี่เป็นแรงงานเพื่อให้ชาติตะวันตกได้บริโภคผลผลิตกาแฟในราคาถูกตามหลักการทุนนิยม ด้านการบริโภคกาแฟในภูมิภาคนี้ ผู้บริโภคกาแฟระยะแรกคือชาวตะวันตกที่มาอยู่ในดินแดนอาณานิคม (ส่วนกรณีของสยาม ผู้บริโภคระยะแรกคือชนชั้นสูง) และมีการตั้งร้านกาแฟตามแบบของสังคมตะวันตก ก่อนที่วัฒนธรรมการบริโภคกาแฟจะค่อยๆ ขยายตัวไปสู่ชนชั้นกลาง และกาแฟได้กลายเป็นเครื่องดื่มที่เป็นส่วนประกอบหนึ่งของวิถีชีวิตแบบสมัยใหม่ของคนในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เช่นเดียวกับที่เป็นอยู่ในสังคมตะวันตก

คำสำคัญ : เอเชียตะวันออกเฉียงใต้, ประวัติศาสตร์สมัยอาณานิคม, การผลิตและการบริโภคกาแฟ

* อาจารย์ประจำภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Abstract

This article aims to study the economic and social changes in Southeast Asia during the colonial period (17th - the middle of the 20th century) by studying the case of coffee production and consumption. Coffee plants were used in commercial agriculture by western colonial powers who promoted cultivation in Southeast Asian countries, in order to supply the world market. The study found that the colonial period was the time during which powerful western countries introduced capitalism into the Southeast Asia region, encouraging large-scale coffee plantations in the region. Based on the principles of capitalism, local people in western-colonized countries were forced to work especially hard in order for western consumers to be able to afford to drink coffee regularly and not just as a luxury. In terms of coffee consumption in this region, the first consumers of local coffee were the westerners living in the colonized countries (in Siam, they were the elites) and coffee shops soon became established following the western trends. Thereafter, the coffee consumption culture was gradually embraced by Asia's middle class and coffee became the drink most associated with a modern lifestyle for Southeast Asians as it had already become in western society.

Keywords: Southeast Asia, colonial history, coffee production and consumption

ความนำ

การเปลี่ยนแปลงสู่สมัยใหม่ของยุโรปที่เริ่มขึ้นในคริสต์ศตวรรษที่ 15 ถือเป็นจุดเปลี่ยนแปลงสำคัญของประวัติศาสตร์โลก เนื่องจากเป็นจุดเริ่มต้นของการปฏิวัติวิทยาศาสตร์และอุตสาหกรรม ตลอดจนการปรากฏขึ้นของระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมในยุโรป (ดูรายละเอียดใน ธีรยุทธ บุญมี, 2546, น. 17-18; คาริน อินทร์เหมือน, 2547, น. 6-10) โดยผลสืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในยุโรปจะมีความชัดเจนและส่งผลกระทบต่อโลกอย่างชัดเจนตลอดในช่วง 5 ศตวรรษถัดมา เมื่อประเทศมหาอำนาจในยุโรปได้อาศัยความรู้และเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้าเข้ายึดครองดินแดนในทวีปอเมริกาเหนือ อเมริกาใต้ และเอเชียเป็นอาณานิคมของตนเอง และจัดระเบียบของผู้คนในอาณานิคมเสียใหม่ ให้เป็นไปตามแบบที่ตน (ชาติตะวันตก) ต้องการ เพื่อใช้ดินแดนอาณานิคมเป็นแหล่งป้อนทรัพยากรให้แก่กระบวนการสร้างความมั่นคงของชาติตะวันตกตลอดช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 18 ถึงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 20 ซึ่งดินแดนในภูมิภาคต่างๆ เกือบทั่วโลกตกเป็นอาณานิคมของมหาอำนาจในยุโรป (คริส บราเชียร์, 2550, น. 89-98; Ashcroft, Griffiths, Tiffin, 2000, pp. 40-42)

จากข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ที่ปรากฏในปัจจุบัน แสดงให้เห็นว่าเมื่อมหาอำนาจยุโรปยึดครองดินแดนใด จะเปลี่ยนแปลงระบบการเมืองการปกครอง ระบบเศรษฐกิจ ตลอดจนศาสนา ความเชื่อ และวิถีชีวิตของคนในอาณานิคมให้เป็นไปตามความต้องการของเจ้าอาณานิคม ดังเห็นได้จากกรณีของประเทศส่วนใหญ่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในช่วงกลางถึงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 ซึ่งแฮร์รี่ เจ. เบนดา (Harry J. Benda) นักประวัติศาสตร์ผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้เรียกว่า “ยุคอาณานิคมสมัยใหม่” ซึ่งอังกฤษ ฝรั่งเศส เนเธอร์แลนด์ เข้ามาจัดระบบบริหารและระบบการศึกษาในดินแดนที่ตกเป็นอาณานิคม (ยกเว้นประเทศสยาม) (แฮร์รี่ เจ. เบนดา, 2520, น. 11-34) โดยสิ่งที่ตามมาคือ มหาอำนาจตะวันตกได้เปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการเมืองของอาณานิคมโดยส่งผู้บริหารชาวตะวันตกเข้ามาปกครองดินแดนอาณานิคมแทนผู้นำแบบจารีตท้องถิ่น เช่น กษัตริย์ สุลต่าน เจ้าเมือง ฯลฯ พร้อมทั้งตั้งระบบราชการแบบตะวันตกเพื่อเป็นกลไกในการปกครอง ด้านเศรษฐกิจ ประเทศเจ้าอาณานิคมได้นำเอาระบบทุนนิยมที่เน้นการผลิตสินค้าเพื่อส่งออกไปจำหน่ายในตลาดโลก ส่วนด้านสังคมวัฒนธรรมนั้น ระบบอาณานิคมได้สร้างคนชั้นกลางที่เป็นข้าราชการ ข่างเทคนิค ผู้ประกอบการธุรกิจ เพื่อเป็นบุคลากรสำหรับระบบราชการและระบบเศรษฐกิจแบบใหม่ (กลอง สุทราวาณิชย์, 2529, น. 54-58; Evers, 1975)

กล่าวได้ว่า โดยภาพรวมแล้ว เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ยุคอาณานิคมกำลังเปลี่ยนสู่สภาวะสมัยใหม่ ซึ่งความเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่มหาอำนาจตะวันตกนำเข้ามาส่งผลกระทบต่อผู้คนในภูมิภาคนี้ขนานใหญ่ ดังปรากฏว่า การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการเมืองทำให้ผู้คนใน

รัฐต่างๆ ของภูมิภาคนี้ ซึ่งประกอบด้วยคนหลายชาติพันธุ์และวัฒนธรรมถูกนำมารวมเข้าในหน่วยการเมืองเดียวกัน ภายใต้กฎหมายและระเบียบแบบแผนที่บังคับให้พวกเขาเป็นแบบเดียวกัน จนทำให้เกิดปัญหาความขัดแย้งทางชาติพันธุ์และวัฒนธรรมในเวลาต่อมา (คาร์ล เอ. ทรอกกี, 2552, น.110-177) เช่นเดียวกับที่การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจสู่การผลิตเพื่อขายตามรูปแบบของระบบทุนนิยม ทำให้มีนายทุนผู้ประกอบการค้าจากโลกตะวันตกไหลเข้ามาในภูมิภาค ขณะที่ชนพื้นเมืองจำนวนมากถูกกดขี่เป็นแรงงาน แม้ว่าจะพ้นจากสถานะการเป็นไพร่หรือทาสที่ถูกเกณฑ์แรงงานเหมือนก่อน รวมทั้งการที่ชนพื้นเมืองซึ่งเป็นชนระดับล่างตกอยู่ในภาวะยากจน เนื่องจากสูญเสียที่ดินให้แก่นายทุนหรือรัฐบาลอาณานิคม ตลอดจนการที่นักธุรกิจชาวพื้นเมืองประสบภาวะขาดทุน เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ทั่วโลก (โรเบิร์ต เอ. เอลสัน, 2552, น.184-275)

บทความนี้มุ่งทำความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงสู่สมัยใหม่ทางเศรษฐกิจและสังคมของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ยุคอาณานิคม โดยผู้เขียนพยายามทำความเข้าใจจากกรณีศึกษาที่ค่อนข้างใหม่ คือ มองการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นผ่านวัฒนธรรมการผลิตและการบริโภคกาแฟของคนในภูมิภาคนี้

ยุโรปกับการผลิตกาแฟในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

จากข้อเท็จจริงพื้นฐานที่ทราบกัน ในปัจจุบันนี้ เชื่อว่ากาแฟเป็นพืชตระกูลเดียวกับกุหลาบ โดยกาแฟมีอยู่หลายร้อยชนิด ที่นิยมปลูกกันมี 4 ชนิด คือ อาราบิก้า (Coffea Arabica) โรบัสต้า (Coffea Robusta) ลิเบอริกา (Coffea Liberica) เอ็กเซลซา (Coffea Excelsa) (อนูรัตน์ วัฒนาวงศ์สว่าง, 2555, น.95) ในแง่ของถิ่นกำเนิดนั้น มีตำนานเล่าถึงความเป็นมาของการบริโภคกาแฟอยู่ 2 ตำนาน ซึ่งสันนิษฐานว่าถิ่นกำเนิดของกาแฟอยู่แถบทวีปแอฟริกาหรือแถบอาหรับ โดยตำนานแรกเล่าว่า คนเลี้ยงแพะชาวเอธิโอเปียเป็นผู้ค้นพบว่าแพะของเขาดูดีกระฉิบขึ้นทุกครั้งทีกินผลไม้สีน้ำตาลอมม่วงจากต้นไม้ชนิดหนึ่ง เขาจึงลองหยิบมันมาเคี้ยวและตระหนักถึงสรรพคุณของมัน คนเลี้ยงแพะจึงเล่าเรื่องให้อิหม่ามในย่านนั้นฟัง อิหม่ามท่านนั้นได้คิดค้นกรรมวิธีการปลูกผลไม้ชนิดนี้เป็นเครื่องดื่มร้อน ส่วนอีกตำนานหนึ่งเล่าว่าชาวเยเมนชื่อโอมาร์ ซึ่งถูกลงโทษขับออกจากเมืองไปเร่ร่อนในทะเลทรายจนค้นพบต้นกาแฟ และได้กินเมล็ดกาแฟเป็นอาหารจนแข็งแรงพอจะเดินทางกลับเข้าเมือง เมื่อกลับเข้าเมือง เขาได้รับการละเว้นโทษและถ่ายทอดความรู้เรื่องกาแฟแก่ภรรยา ซึ่งตำนานส่วนหลังมีเค้าโครงความจริงมากกว่าตำนานแรก เนื่องจากมีหลักฐานว่า ชาวเยเมนในช่วงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 15 มีการดื่มเครื่องดื่มที่เรียกว่า “กาห์วาห์” เพื่อขจัดความง่วงในระหว่างพิธีกรรมทางศาสนาในยามราตรี (ทอม สแตนเดจ, 2553, น.142-143)

ในช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 16 กาแฟ (หรือที่ชาวอาหรับเรียกว่า “กาห์วาห์”) ได้แพร่หลายไปทั่วโลกอาหรับ และเริ่มหลุดพ้นจากการเป็นเครื่องดื่มที่นิยมบริโภคเพื่อบรรเทา

ความง่วงในยามทำพิธีกรรมทางศาสนาตอนคึก มาสู่การเป็นเครื่องค้ำทางตั้งคัมที่มีวางขาย เป็นแก้วๆ ตามท้องถนน ในตลาด รวมทั้งมีร้านที่ขายกาแฟโดยเฉพาะ ชาวมุสลิมจำนวนมาก นิยมดื่มกาแฟแทนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ซึ่งผิดหลักศาสนา โดยที่ผู้คนเริ่มมีการถกเถียงกันเรื่องผลกระทบของการดื่มกาแฟต่อร่างกายของเรา และผู้นำทางศาสนาส่วนหนึ่งได้เสนอให้มีการประกาศห้ามค้ำและบริโภคน้ำกาแฟ อันนำไปสู่การห้ามซื้อขายและบริโภคน้ำกาแฟที่วันครเมกกะ แต่สุดท้ายแล้วประกาศดังกล่าวได้ถูกยกเลิกและมีการประกาศใหม่ให้กาแฟเป็นเครื่องดื่มที่ถูกกฎหมายอิสลาม (ทอม สแตนเดจ, 2553, น.142-143) และมีตำนานเล่าว่า ในช่วงเวลาเดียวกันนี้ กาแฟได้แพร่หลายมายังเอเชีย โดยชาวอาหรับเป็นผู้นำกาแฟเข้ามาปลูกที่เกาะ (ศรี) ลังกา ขณะที่ตำนานอีกเรื่องเล่าว่า ชาวอินเดียผู้หนึ่งได้นำเมล็ดพันธุ์กาแฟมาปลูกในประเทศอินเดีย ซึ่งเรื่องหลังได้รับการยอมรับมากกว่า (อนูรัตน์ วัฒนาวงศ์สว่าง, 2555, น.94) โดยตำนานทั้งสองด้านวนแสดงให้เห็นว่า กาแฟได้แพร่หลายจากโลกอาหรับเข้ามาในเอเชีย และการบริโภคน้ำกาแฟจะได้นำแพร่หลายเข้ามายังดินแดนรอบต่อระหว่างเอเชียกับยุโรปด้วย ดังพบว่า ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 16 นี้ ชาวเมืองคอนสแตนติน โนเบิล (อยู่ในประเทศตุรกี) มีการบริโภคน้ำกาแฟอย่างน้อยที่สุด 2 ครั้งต่อวัน (Mary Banks, et al., 2004, p.22)

ต่อมาในคริสต์ศตวรรษที่ 17 กาแฟจึงได้ถูกนำมาเผยแพร่ในยุโรปโดยตรง เริ่มจากที่อิตาลีในปี ค.ศ. 1605 และในปี ค.ศ. 1615 พ่อค้าชาวเวียนนา (อยู่ในประเทศออสเตรีย) ได้นำกาแฟไปจำหน่ายในยุโรปอย่างเต็มตัว (อนูรัตน์ วัฒนาวงศ์สว่าง, 2555, น.95) หลังจากนั้นในช่วงเวลาหนึ่ง คริสต์ศาสนจักรถือว่ากาแฟเป็นเครื่องดื่มของปีศาจที่ชาวคริสต์พึงเกลียดชัง บริโภค จนกระทั่งสมัยสมเด็จพระสันตะปาปาคลีเมนต์ที่ 8 ผู้ขึ้นชอบในกลิ่นและรสของกาแฟ ได้ประกาศว่า กาแฟเป็นเครื่องดื่มที่ควรได้รับการล้างบาปให้เป็นเครื่องดื่มของชาวคริสต์ ทำให้ชาวยุโรปบริโภคกาแฟกันอย่างแพร่หลายมากขึ้น (ถนุญกร วงศ์กรวุฒิ, 2555, น.75-76) โดยชาวคัตซ์ (เนเธอร์แลนด์) เรียกชื่อเครื่องดื่มชนิดนี้ว่า โคฟี (Koffie) ซึ่งนำมาจากชื่อที่ชาวตุรกีใช้เรียกเครื่องดื่มชนิดนี้ว่า “คาเวห์” และชาวอังกฤษเรียกเครื่องดื่มชนิดนี้ว่า Coffee ตามคำที่แปลงมาจากภาษาคัทซ์อีกทีหนึ่ง (เอส. จี. โจเซฟ, 2554, น.13)

ความนิยมบริโภคกาแฟของชาวยุโรปในช่วงเวลานี้เห็นได้จากการเกิดขึ้นของร้านกาแฟในอังกฤษและเนเธอร์แลนด์ในช่วงทศวรรษ 1650 และทศวรรษ 1660 โดยปัญญาชนของยุโรปถือว่า กาแฟเป็นเครื่องดื่มของยุคใหม่ที่ช่วยเสริมสร้างความเยือกเย็นทางปัญญา และความกระปรี้กระเปร่าในการทำงาน เป็นตัวอย่างที่ดีเยี่ยมของความเป็นสมัยใหม่และความก้าวหน้า (ทอม สแตนเดจ, 2553, น.139-147) ในขณะที่ร้านกาแฟในยุโรปเป็นสถานที่พบปะของผู้คนที่มาอภิปรายถกเถียงเรื่องการเมืองและความคิดทางการเมือง ตลอดจนเรื่องธุรกิจและเรื่องซุบซิบต่างๆ ซึ่งหลายครั้งที่การอภิปรายในร้านกาแฟหลายครั้งได้นำไปสู่ความพยายามผลักดันให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในยุโรป ดังปรากฏว่า ในฝรั่งเศส

ช่วงปี 1789 ในร้านกาแฟมีผู้คนแออัดกันเพื่อฟังนักพูดบางคนวิพากษ์วิจารณ์การบริหารประเทศที่ล้มเหลวของรัฐบาล ก่อนที่จะตามด้วยการที่กามิลล์ เดส์มูลง นายความหนุ่มจะเปิดฉากการปฏิวัติฝรั่งเศสที่ร้านกาแฟแห่งหนึ่ง โดยเชิญชวนให้ผู้ที่นั่งในร้านกาแฟจับอาวุธขึ้นทำการปฏิวัติ (ทอม สแตนแดง 2553, น.147-148; Cowan, 2005, pp.194-222) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ร้านกาแฟในยุโรปมีสถานะเป็นพื้นที่สาธารณะที่ส่งเสริมให้สังคมยุโรปเกิดความก้าวหน้าทางการเมืองและสังคม หรือเรียกด้วยภาษาทางวิชาการว่า ร้านกาแฟเป็นพื้นที่ “ประชาสังคม” (Civil Society) (ธีรยุทธ บุญมี, 2547, น.70-71)

อีกด้านหนึ่งก็ปรากฏว่า ความนิยมบริโภคกาแฟของชาวยุโรปในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 17 ทำให้ชาตินิยมอำนาจตะวันตกในขณะนั้นต้องการผลิตกาแฟเพื่อเป็นสินค้าและสิ่งจำเป็นระบบการค้ากาแฟที่ถูกผูกขาดโดยดินแดนอาหรับ โดยในศตวรรษเดียวกันนี้ เนเธอร์แลนด์เป็นชาติแรกที่สามารถผลิตกาแฟเพื่อการค้าได้สำเร็จ หลังจากที่นักเดินเรือชาวดัตช์ลี้กลอบนำกิ่งกาแฟของชาวอาหรับมายังกรุงอัมสเตอร์ดัม และสามารถปลูกมันได้สำเร็จในเรือนกระจก หลังจากนั้น ในทศวรรษ 1690 บริษัทอินเดียตะวันออกของเนเธอร์แลนด์ (V.O.C.) ได้มีนโยบายให้อาณานิคมของตนเองในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คือชวา ไร่กาแฟขนาดใหญ่เพื่อผลิตกาแฟออกสู่ตลาดในราคาต่ำกว่ากาแฟจากอาหรับ (ทอม สแตนแดง, 2553, น.152-153)

เช่นเดียวกับที่พบว่า ในช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 18 ฝรั่งเศสก็กำหนดให้อาณานิคมในหมู่เกาะแคริบเบียนและอเมริกาใต้ทำไร่กาแฟขนาดใหญ่เพื่อส่งผลผลิตออกสู่ตลาด ก่อนที่ในปี ค.ศ. 1888 จะกำหนดให้เวียตนามซึ่งเป็นอาณานิคมของตนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทำการผลิตกาแฟเพื่อจำหน่าย (Bidhsiri Tanetsakulwatana, 2009, p.28)

มหาอำนาจยุโรปในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ก็อีก 2 ชาติก็ทำในลักษณะเดียวกับเนเธอร์แลนด์และฝรั่งเศส โดยสเปนมีความพยายามที่จะให้อาณานิคมของตนในภูมิภาคนี้คือฟิลิปปินส์เป็นแหล่งผลิตกาแฟ ดังพบว่าในช่วงปี ค.ศ. 1780-1796 สเปนได้ส่งเสริมให้ชาวฟิลิปปินส์ปลูกกาแฟ แต่โดยภาพรวมแล้ว ความพยายามของสเปนไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรเมื่อเทียบกับความพยายามของเนเธอร์แลนด์ เห็นได้จากข้อเท็จจริงที่ว่าในช่วงปี ค.ศ. 1795-1796 ผู้ว่าราชการจังหวัดบูกาลานของฟิลิปปินส์มีคำสั่งให้ปลูกกาแฟทั่วจังหวัด แต่ไม่กี่ปีหลังจากนั้นมีต้นกาแฟเหลือเพียงไม่กี่ต้น เนื่องจากไม่มีใครค้ำกาแฟและไม่มีคนซื้อเมล็ดกาแฟเลย จนกระทั่งอีกกว่า 2 ทศวรรษถัดมา ฟิลิปปินส์จึงเริ่มมีการผลิตกาแฟเพื่อขายอย่างชัดเจนขึ้น ดังเห็นได้จากกรณีของหมู่บ้านอินดังและซิงลิ้งในจังหวัดควาวิเต้ ซึ่งมีการผลิตกาแฟมอคคาซึ่งเป็นที่นิยมของชาวตะวันตกอย่างจริงจังในปี ค.ศ. 1818 (20 กว่าปีหลังจากสเปนมีนโยบายส่งเสริมให้ชาวฟิลิปปินส์ปลูกกาแฟเพื่อขาย) (โอ. ดี. คอรัปัส, 2556, น.168)

ในกรณีของอังกฤษ พบว่า บริษัทอินเดียตะวันออกของอังกฤษ (E.I.C) เริ่มทำการค้ากาแฟ โดยนำเข้ากาแฟจากอาหรับผ่านอินเดียซึ่งเป็นอาณานิคมของตนในเอเชีย (K. N. Chaudhuri, 2006, pp.359-383) หลังอังกฤษชนะฝรั่งเศสในสงครามเจ็ดปี (ค.ศ. 1756-1763) จึงเริ่มขยับเข้ามามีบทบาทในการผลิตกาแฟในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เนื่องจากอังกฤษได้ครอบครองดินแดนบริเวณตะวันออกของอินเดียส่วนที่เป็นของฝรั่งเศสและต่อมาในช่วงปี ค.ศ. 1780-1784 อังกฤษประกาศสงครามกับเนเธอร์แลนด์ ซึ่งให้ความช่วยเหลือสหรัฐอเมริกาในการประกาศอิสรภาพจากอังกฤษ ความสูญเสียจากสงครามส่งผลให้เนเธอร์แลนด์ทำสนธิสัญญาสงบศึกกับอังกฤษ และอังกฤษเริ่มเข้ามาทำพาณิชยกรรมการค้าของเนเธอร์แลนด์ในหมู่เกาะอินเดียตะวันออก โดยมองว่า หากยึดครองเกาะชวาได้จะเป็นผลดีต่อความปลอดภัยของอินเดียซึ่งเป็นอาณานิคมสำคัญของอังกฤษในเอเชีย จนกระทั่งช่วงปี ค.ศ. 1811-1816¹ อังกฤษจึงได้ปกครองเกาะชวา ซึ่งเป็นอาณานิคมของเนเธอร์แลนด์ และเปลี่ยนมาอยู่ใต้อำนาจของฝรั่งเศสในช่วงการขยายอิทธิพลของจักรพรรดินโปเลียน ก่อนที่จะเปลี่ยนมาอยู่ใต้อำนาจของอังกฤษอีกทอดหนึ่ง โดยตลอดช่วงที่อังกฤษปกครองเกาะชวาได้ใช้นโยบายแสวงหาผลประโยชน์จากการผูกขาดการผลิตและค้ากาแฟตามแบบอย่างของเนเธอร์แลนด์ (ปณิธิ เหล็กกล้า, 2548, น.44-59, น.111-112) หลังจากนั้นอังกฤษจะมีนโยบายให้อาณานิคมของตนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ผลิตกาแฟเพื่อขายอย่างจริงจังเช่นเดียวกับประเทศมหาอำนาจอื่นๆ ดังปรากฏว่านับตั้งแต่ปี ค.ศ.1888-1906 มลายา (มาเลเซียและสิงคโปร์) ซึ่งเป็นอาณานิคมของอังกฤษมีการส่งออกกาแฟในปริมาณมาก คิดเป็นลำดับ 2-3 ของภูมิภาคนี้ รองจากหมู่เกาะอินเดียตะวันออกของเนเธอร์แลนด์ (หรือหมู่เกาะอินโดนีเซีย) และติมอร์ของโปรตุเกส (David Bulbeck, et.al., 1998, pp.155-156) ขณะที่กาแฟที่ผลิตได้ในฟิลิปปินส์มีปริมาณน้อยมากเมื่อเทียบกับปริมาณกาแฟที่ผลิตได้ในหมู่เกาะอินเดียตะวันออกของเนเธอร์แลนด์ (ดูตารางที่ 1 ประกอบ)

ตารางที่ 1 ปริมาณการส่งออกกาแฟของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ค.ศ. 1880-1935 (ตัน)

ปี	หมู่เกาะอินโดนีเซีย	ติมอร์ของโปรตุเกส	มลายา	ฟิลิปปินส์	อินโดจีน
1880	85,544			5,040	
1883	105,975	1,756			
1884	100,065	1,190		7,530	1,000
1890	38,748	1,103	50	4,873	
1895	5,6375	1,192	270		
1900	51,035	637	2,650		

การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้สมัยอาณานิคม

ปี	หมู่เกาะ อินโดนีเซีย	ติมอร์ของ โปรตุเกส	มลายา	ฟิลิปปินส์	อินโดจีน
1905	34,272	649	1,920		
1910	15,831	650			
1915	53,298	480			358
1920	62,244				949
1925	69,729				400
1930	61,514				
1935	81,471				1,000

ที่มา : คัดทอนมาจาก David Bulbeck et al., 1998, pp.156-157

ตารางนี้แสดงให้เห็นถึงการเพิ่มขึ้นของการผลิตกาแฟในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทั้งยังแสดงถึงนัยของการแข่งขันทางการค้ากาแฟระหว่างเจ้าอาณานิคมในภูมิภาคนี้ (ดู Mary Banks et al., 2004, pp.22-27) โดยข้อที่น่าสนใจคือ ก่อนหน้าที่มหาอำนาจตะวันตกจะมีนโยบายให้ประเทศอาณานิคมผลิตกาแฟเพื่อขายนั้น คนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้รู้จักกาแฟอยู่ก่อนแล้ว ดังเห็นร่องรอยในบันทึกของตาตูแบร์ พุดฝรั่งเศสที่เข้ามาอาณาจักรอยุธยา (สยาม) เมื่อปี ค.ศ.1687 ได้กล่าวในบันทึกของเขาว่า แจกมัวร์² ในประเทศสยามคั้นกาแฟซึ่งมาจากเมืองอาหรับ (มองซิเออร์ เดอ ลาตูแบร์, 2552, น.82) และผู้คนในภูมิภาคนี้สามารถชื้อกาแฟจากพ่อค้าอาหรับได้ไม่ยากนัก ดังปรากฏในเอกสารของชาวอาหรับที่เขียนขึ้นในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 8-9 ว่ามีการเล่นเรื่องการค้าของชาวอาหรับกับชาวจีน ชาวมลายู (โดยเฉพาะกับผู้คนในเกาะสุมาตรา) และผู้คนในหมู่เกาะในทะเลจีนตอนใต้ โดยเนื้อความของเอกสารอาหรับเหล่านี้ยังกล่าวย้อนหลังว่า เส้นทางการค้าระหว่างอาหรับกับดินแดนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ไม่มีมาตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 4 แล้ว (ชิคา สาระยา, 2554, น.535-540)

ความแตกต่างระหว่างการเข้ามาของกาแฟจากอาหรับและกาแฟจากชาติมหาอำนาจยุโรป อยู่ที่ตรงที่นโยบายการผลิตกาแฟเพื่อขายของชาติตะวันตกเป็นสิ่งที่มาพร้อมกับระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมของชาติตะวันตกที่เน้นการผลิตสินค้าชนิดหนึ่งๆ ในปริมาณมากๆ ตามความต้องการของตลาดเพื่อค้าขายเอากำไร³ โดยลักษณะการผลิตกาแฟเพื่อขายตามรูปแบบของชาติตะวันตกเห็นได้จากกรณีของเกาะชวาที่เนเธอร์แลนด์ได้นำเอาระบบการปลูก (Cultivation System) มาใช้ โดยรัฐบาลอาณานิคมบังคับให้ชาวชวาปลูกพืชเศรษฐกิจซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดโลก เพื่อให้รัฐบาลนำผลผลิตที่ได้ไปจำหน่าย โดยชาวพื้นเมืองต้องเป็นแรงงานการผลิตให้รัฐบาลโดยไม่ได้รับค่าตอบแทน (The Cultivation System) และต้อง

ขายผลผลิตที่ได้ให้รัฐบาลในราคาที่รัฐเป็นผู้กำหนด ตลอดจนนำเงินส่วนหนึ่งที่ได้จากการขายมาจ่ายภาษีที่ดินให้แก่รัฐบาล ซึ่งระบบการเพาะปลูกทำกำไรจำนวนมากทำให้แก่นเนเธอร์แลนด์ (ดูตารางที่ 2 ประกอบ) ขณะเดียวกันก็ส่งผลกระทบต่อราษฎรชาวชวาเนื่องจากถูกขูดรีดตลอดกระบวนการผลิตและจำหน่ายกาแฟให้แก่รัฐบาล อีกทั้งระบบการเพาะปลูกยังเต็มไปด้วยการฉ้อฉลคดโกงในทุกระดับชั้น ทั้งจากชาวคัตซ์และชนพื้นเมืองเอง (Cornelis Fasser, 1994; ทวีศักดิ์ เผือกสม, 2555, น.93-117)

ตารางที่ 2 ผลตอบแทนทางการเงินจากระบบการเพาะปลูกในชวาของรัฐบาลเนเธอร์แลนด์ ค.ศ. 1840-1859 (กิลเดอร์)

ชนิดพืช	ค.ศ. 1840-1849	ค.ศ. 1850-1854	ค.ศ. 1855-1859
กาแฟ	64,826,679	77,539,790	105,599,071
น้ำตาล	4,081,847	3,384,980	33,704,786
พริกไทย	191,292	205,138	203,398

ที่มา : คัดแปลงจาก Cornelis Fasseur, 1994, p.151; ทวีศักดิ์ เผือกสม, 2555, น.109-110

นอกจากนี้ คลิฟฟอร์ด เกียตซ์ (Clifford Geertz) นักมานุษยวิทยาผู้ศึกษาเรื่องสังคมชวา ยังได้ชี้ให้เห็นถึงผลกระทบของระบบการเพาะปลูกต่อสังคมชวาอีกอย่างน้อย 3 ประการ คือ 1) การที่เนเธอร์แลนด์มุ่งบังคับใช้นโยบายการเพาะปลูกบนเกาะชวาอย่างเข้มข้น ส่งผลให้เกิดรูปแบบเศรษฐกิจ-สังคมที่ขัดแย้งแตกต่างกันอย่างสุดขั้วระหว่างอินโดนีเซียตอนใน (เกาะชวา) กับอินโดนีเซียตอนนอก (เกาะอื่นๆ ของอินโดนีเซีย)² 2) ระบบการเพาะปลูกทำให้ระบบเศรษฐกิจของชวาเป็นระบบเศรษฐกิจแบบคู่ขนาน ระหว่างภาคเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ภายใต้อิทธิพลของเนเธอร์แลนด์ กับภาคเศรษฐกิจที่ตั้งอยู่บนฐานการใช้แรงงานตามจารีตท้องถิ่น 3) ระบบการเพาะปลูกทำให้ภาคการผลิตของเกษตรกรชาวมุสลิมกับระบบเศรษฐกิจโลกสมัยใหม่ แต่ระบบการเพาะปลูกไม่เปิดโอกาสให้ชนพื้นเมืองชวาแทรกตัวเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของโลกสมัยใหม่ และเป็นอุปสรรคต่อการที่เกษตรกรชนพื้นเมืองจะปรับตัวให้ทันสมัย (Clifford Geertz, 1963, p.53 อ้างถึงใน ทวีศักดิ์ เผือกสม, 2555, น.95)

ไม่เฉพาะแต่ประเทศอาณานิคมเท่านั้น แม้แต่ประเทศสยามซึ่งไม่ได้เป็นอาณานิคมของชาติตะวันตกก็มีการผลิตกาแฟเพื่อส่งออก ดังปรากฏว่าบันทึกของสังฆราชปาลเลอกัวซ์ ผู้ปกครองคณะบาทหลวงในสยาม ซึ่งได้เดินทางไปถึงจันทบุรีในปี ค.ศ. 1838 ได้ระบุว่า กษัตริย์สยามทรงรับสั่งให้ปลูกกาแฟที่นั่น (จันทบุรี) (มงเซญูร์ ปาลเลอกัวซ์, 2552, น.69) ทั้งยังมีหลักฐานว่า สมเด็จพระยามหาประยูรวงศ์ (ดิศ บุนนาค) ได้ทำไร่กาแฟบางกอกฝั่งตะวันตก (ฝั่งธนบุรี) และได้ส่งผลผลิตให้เซอร์ จอห์น เบาริง เป็นตัวอย่าง 2 ไร่ (บันทึก

รายงานของเซอร์ จอห์น เบาริง และสนธิสัญญาเบาริง, 2556, น.100) แต่การทำไร่กาแฟในสยามช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 19 ยังมีไม่มากนักเพราะต้องใช้แรงงานมาก ผู้ที่ทำไร่กาแฟจึงมีเฉพาะกลุ่มเชื้อพระวงศ์และขุนนางที่มีแรงงานไพร่ในสังกัด (นิธิ เอียวศรีวงศ์, 2538, น.154) อย่างไรก็ตาม ข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ที่มีผู้แสดงให้เห็นว่า ในช่วงรอยต่อระหว่างปีสุดท้ายของรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวกับต้นรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวนั้นสยามมีการส่งออกกาแฟ ดังเห็นได้จากรายชื่อสินค้าออกของสยามที่พบในหนังสือราชอาณาจักรสยาม ซึ่งเขียนโดยพระสยามธรรมาธิบดี [พระสยามธรรมาธิบดี (แอม อา เดอ เกรอ็ง), 2543, น.33] โดยการผลิตกาแฟเพื่อขายในกรณีของสยามคงมีลักษณะแตกต่างจากการผลิตกาแฟในอาณานิคมของตะวันตกในแง่ปริมาณผลผลิต ดังพิจารณาได้จากข้อเท็จจริงที่ว่า สินค้าออกสำคัญของสยามนับตั้งแต่ทำสนธิสัญญาเบาริงกับอังกฤษจนถึงสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้แก่ ข้าว ไม้สัก ติบुक และยางพารา (จู ผาสุก พงษ์ไพจิตร และคริส เบเคอร์, 2542, น.188-204; สมภพ มานะรังสรรค์, 2544) ประกอบกับข้อเท็จจริงในหนังสือของพระสยามธรรมาธิบดีที่บ่งชี้ว่าการปลูกกาแฟเพื่อส่งออกของสยามเริ่มมีความสำคัญมากขึ้นเรื่อยๆ แม้ว่าจะยังเป็นรองจากการส่งออกข้าว [สยามธรรมาธิบดี (แอม อา เดอ เกรอ็ง) 2543, น.42-45] สภาพดังกล่าวนี้ต่างจากอาณานิคมของตะวันตกที่ถูกเจ้าอาณานิคมเน้นให้ผลิตกาแฟเป็นสินค้าออกอันดับแรก

ข้อแตกต่างอีกประการหนึ่งที่สามารถนำมาพิจารณาได้คือ ประเด็นเรื่องการกดขี่ขูดรีดแรงงานการผลิตกาแฟ ซึ่งมีแนวโน้มว่าสยามมีการกดขี่แรงงานน้อยกว่ามาก โดยพิจารณาได้จากข้อเท็จจริงที่ว่าในช่วงต้นรัตนโกสินทร์ซึ่งตรงกับช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 18 สยามมีการใช้แรงงานชาวจีนรับจ้าง และลดหย่อนเวลาการเกณฑ์แรงงานไพร่ ก่อนที่ในเวลาต่อมา สยามได้ยกเลิกระบบศักดินาซึ่งเป็นกลไกที่รัฐใช้ในการเรียกเกณฑ์แรงงานไพร่และทาสเมื่อปี ค.ศ. 1896 ทำให้ราษฎรเปลี่ยนเป็นแรงงานอิสระ (จู นิธิ เอียวศรีวงศ์, 2538, น.105-161 และอัญชลี สุตาศัยนทร์, 2552) ต่างจากระบบการผลิตของชาติตะวันตกที่ใช้ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 (โดยเฉพาะกรณีของแอมสเตอร์ดัม) ซึ่งมีการกดขี่ขูดรีดแรงงานเพื่อผลกำไรของเจ้าอาณานิคมดังที่ได้กล่าวในตอนต้นแล้ว

การบริโภคกาแฟในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ก่อนที่วัฒนธรรมการบริโภคกาแฟของชาวตะวันตกจะเผยแพร่เข้ามา ผู้คนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งรู้จักกาแฟที่ชาวอาหรับนำเข้ามาก่อนแล้วยังไม่นิยมบริโภคกาแฟ ดังเห็นร่องรอยได้จากกรณีของสยามซึ่งในบันทึกของลาตูแบร์ ราชทูตฝรั่งเศสที่เข้ามากรุงศรีอยุธยาในปลายคริสต์ศตวรรษที่ 17 ได้ระบุว่าในสยามนั้นพวกที่ดื่มกาแฟคือ แจกมัวร์ ส่วนชาวสยามนิยมคั้นน้ำบริสุทธี น้ำชา เหล้า (มองซิเออร์ ลาตูแบร์, 2552, น.77-82) สอดคล้องกับ

บันทึกของสังฆราชปาลเลอกัวซ์ที่ระบุว่าชาวสยามนิยมดื่มน้ำเย็นบริสุทธิ์และน้ำชา (มองซีเออร์ ลาตูแบร์, 2552, น.77-82) โดยเหตุที่ชาวสยามไม่นิยมดื่มกาแฟทั้งที่รู้จักกาแฟมาตั้งแต่สมัยอยุธยาแล้ว ส.พลาญน้อย ได้กล่าวว่าคุณคนไทยไม่นิยมดื่มกาแฟเพราะมีรสขม (ส.พลาญน้อย, 2554, น.60)

อีกกรณีหนึ่งที่ชี้ว่าแม้จะรู้จักกาแฟมาก่อนชาติตะวันตก แต่คนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ไม่นิยมดื่มกาแฟ ได้แก่กรณีของชาวพื้นเมืองในจังหวัดบุคคาตันของฟิลิปปินส์ ในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 18 ซึ่งได้รับคำสั่งจากผู้ว่าราชการจังหวัดให้ปลูกกาแฟทั้งจังหวัด แต่หลังจากนั้นไม่กี่ปีในจังหวัดก็เหลือกาแฟไม่กี่ต้น เนื่องจากชาวบ้านไม่ดื่มกาแฟและไม่ซื้อเมล็ดกาแฟ (กรณีนี้ได้กล่าวถึงในช่วงกลางๆ ของบทความนี้แล้ว)

กล่าวได้ว่า ชาวตะวันตกเป็นผู้นำเอาวัฒนธรรมการดื่มกาแฟแบบสมัยใหม่เข้ามาในภูมิภาคนี้ โดยในระยะแรกนั้นวัฒนธรรมการดื่มกาแฟแบบตะวันตกยังไม่ได้ถ่ายทอดสู่คนพื้นเมืองโดยตรง ดังเห็นได้จากกรณีของผู้คนในหมู่เกาะอินเดียนตะวันออกของเนเธอร์แลนด์ (หมู่เกาะอินโดนีเซีย) ซึ่งปรากฏว่า แม้ชาวดัตช์จะปกครองและบังคับให้ชนพื้นเมืองปลูกกาแฟ แต่ไม่ได้ส่งเสริมให้ชนพื้นเมืองดื่มกาแฟ มีการห้ามไม่ให้ชนพื้นเมืองผู้ปลูกนำเมล็ดกาแฟกลับไปใช้เองอย่างเด็ดขาด อย่างไรก็ตาม ที่ยที่สุดแล้วชนพื้นเมืองก็รู้จักดื่มกาแฟโดยเริ่มจากการเก็บเมล็ดกาแฟจากมูลของอูเห็น (ชนพื้นเมืองเรียกว่า “ลูว์ก”) ที่แอบมากินเมล็ดกาแฟในไร่แล้วถ่ายมูลทิ้งไว้ มาล้าง-ตาก-คั่ว-บดและลองชงดื่ม ก่อนที่ชาวดัตช์จะรู้จักกาแฟจากมูลอูเห็นที่ชนพื้นเมืองเอามาชงดื่มแล้วรู้สึกดีใจในรสชาติและกลิ่นหอมของกาแฟชนิดนี้ (ซึ่งถูกเรียกว่า “โคปี ลูว์ก” (Kopi Luwak))⁶ กลายเป็นกาแฟที่ชาวดัตช์เก็บไว้ใช้เฉพาะยามรับแขกหรือแบ่งขายกันเฉพาะภายในอาณาเขตของดัตช์เพราะผลผลิตมีน้อย (กฤษกร วงษ์กรวุฒิ, 2555, น.172-176) ซึ่งกรณีนี้แสดงให้เห็นว่าชาวตะวันตกเป็นผู้นำวัฒนธรรมการดื่มกาแฟเข้ามาในอาณานิคม โดยวัฒนธรรมนี้ถูกจำกัดตัวอยู่ในกลุ่มชาวตะวันตก แต่ชนพื้นเมืองได้เรียนรู้วัฒนธรรมดังกล่าวและสามารถต่อยอดจนได้กาแฟชนิดใหม่ที่ชาวดัตช์ก็นิยมกาแฟที่ชนพื้นเมืองค้นพบ

หรือกรณีของการบริโภคกาแฟในเวียดนาม ซึ่งคล้ายกับกรณีของผู้คนในอาณานิคมของเนเธอร์แลนด์ในแง่ที่ว่าเจ้าอาณานิคมเป็นผู้นำวัฒนธรรมการบริโภคกาแฟเข้ามา ดังพบว่าชาวฝรั่งเศสได้ริเริ่มเปิดร้านกาแฟในเวียดนาม โดยถูกค้าพวกแรกๆ ของร้านได้แก่ มิชชันนารีและข้าราชการชาวฝรั่งเศส ก่อนที่วัฒนธรรมการดื่มกาแฟภายในร้านกาแฟจะขยายตัวอย่างช้าๆ ไปสู่ชนชั้นกลางชาวเวียดนามในเวลาต่อมา (Tanetsakulwatana Bidthsiri, 2009, pp.29-30)

สำหรับกรณีของสยาม (ไทย) ซึ่งมีทั้งข้อคล้ายและข้อต่างกับกรณีของผู้คนในอาณานิคมของตะวันตก ข้อคล้ายคือ ร้านกาแฟร้านแรกของไทยที่มีบันทึกไว้ได้แก่ ร้าน Red Cross

Tea Room ของชาวอเมริกันชื่อ มิส โคว์ ซึ่งตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1917 โดยร้านตั้งอยู่บริเวณสี่กั๊กพระยาศรี เปิดขายทุกวันพฤหัสบดี และเจ้าของร้านนำกำไรที่ได้ไปบำรุงกาชาดฝ่ายสัมพันธมิตร เนื่องจากช่วงนั้นเป็นช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1 แต่ชื่อต่างจากกรณีของกินแค้น อาณานิคมของตะวันตกคือ ลูกค้าพวกแรกๆ ของร้าน Red Cross ได้แก่ ชาวตะวันตกและเชื้อพระวงศ์-ข้าราชการ ชาวสยาม (ศรีนคร รัตน์เจริญจร, 2544, น.27) นอกจากนี้ร้านของมิส โคว์แล้ว ในเวลาต่อมา เมื่อพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงให้กรมรถไฟหลวงเช่าที่พระราชวังพญาไทเปิดเป็น โฮเต็ลพญาไท ซึ่งมีการเปิดร้านกาแฟรสิงห์เป็นกิจการสาขาของโฮเต็ล โดยพระยาประสิทธิ์ศุภการ (ต่อมาภายหลังได้เลื่อนตำแหน่งเป็นเจ้าพระยารามราชนพ) เป็นผู้จัดการร้าน ซึ่งร้านกาแฟแห่งนี้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของชาวต่างชาติและชาวไทยที่มานั่งคิมกาแฟ ฟังดนตรี (กรรณิการ์ อ่างกมล, 2553, น.192-244; ศรีนคร รัตน์เจริญจร, 2554, น.27) โดยลูกค้าชาวไทยของร้านกาแฟรสิงห์เกือบทั้งหมดคือพวกข้าราชการและคหบดี (ศรีนคร รัตน์เจริญจร, 2544, น.27)

ทั้งยังปรากฏว่าในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้มีชาวเงินอพยพเปิดร้านกาแฟ “เอ็ยะแซ” ขึ้นในย่านสำเพ็ง โดยร้านกาแฟแห่งนี้เป็นร้านที่มีชื่อเสียงโด่งดัง เพราะเป็นร้านกาแฟแห่งเดียวในย่านสำเพ็ง-พาดสาย และที่สำคัญคือร้านนี้เป็นศูนย์รวมของเจ้าแก๊งค์ตาดคารอาหารจีน พ่อครัว ช่างเครื่องต่างๆ คนจีนที่มาหางานทำ ฯลฯ จึงเป็นช่องทางให้พวกเขาได้พบปะพูดคุยกัน (จุฬากรณี มาเสถียรวงศ์, 2549, น.273-280) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ร้านกาแฟเอ็ยะแซเปรียบได้กับพื้นที่ประชาสังคมของคนในสังคมนั้นเอง

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากที่กล่าวทั้งหมด เมื่อมองโดยภาพรวมจะเห็นได้ว่า การเข้ามาของวัฒนธรรมการบริโภคกาแฟแบบตะวันตกเป็นส่วนหนึ่งของการทำให้ผู้คนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ก้าวสู่การเป็นสังคมสมัยใหม่ เนื่องจากการเข้ามาของวัฒนธรรมการผลิตกาแฟและการบริโภคกาแฟตามแบบอย่างสังคมตะวันตก ทำให้คนในภูมิภาคนี้ได้สัมผัสกับการผลิตพืชเศรษฐกิจเพื่อขายตามกลไกของระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม (ซึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ทำให้เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ก้าวสู่ความเป็นสมัยใหม่) อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่า การบริโภคกาแฟของคนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ไม่ใช่แค่เรื่องของารรับวัฒนธรรมตะวันตกมาปฏิบัติ แต่ในบางกรณีชี้ว่า คนในภูมิภาคนี้ได้นำเอาวัฒนธรรมตะวันตกมาต่อยอด กลายเป็นวัฒนธรรมใหม่ที่ส่งต่อกลับไปยังชาวตะวันตก เช่น กรณีชนพื้นเมืองในหมู่เกาะอินโดนีเซียที่ค้นพบกาแฟ “โกปี ลูวัค” จากมูลของอีเห็น และบางกรณีเราอาจตีความได้ว่าการที่คนในภูมิภาคนี้คิมกาแฟตามแบบตะวันตก มีนัยถึงการสร้างอัตลักษณ์ที่แสดงให้เห็นว่าตนมีวัฒนธรรมที่เจริญก้าวหน้าหรือทันสมัย เพื่อใช้ในการจัดลำดับความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างคนภายใน

สังคมนั้นๆ ดังเห็นได้จากข้อเท็จจริงที่ว่า ชนชั้นสูงในประเทศสยามมีการนำเอาความรู้และวิธีการบริโภคอาหารและเครื่องค้ำแบบตะวันตกมาใช้ในการแสดงว่าพวกตนเป็นผู้มีวัฒนธรรมอาหารที่ศิวิไลซ์แตกต่างจากราย裾ทั่วไปและได้เผยแพร่ลักษณะเด่นนี้ให้แก่ผู้คนที่อยู่ใต้ปกครอง ได้รับรู้ เพื่อให้เกิดการยอมรับสถานะที่แตกต่างกันระหว่างชนชั้นสูงกับราย裾 (กมลทิพย์ จ่างมถ, 2545, น.133-168) ซึ่งข้อสังเกตนี้เป็นประเด็นที่ผู้สนใจคงจะต้องศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมต่อไป

เชิงอรรถ

¹ เนเธอร์แลนด์เข้ายึดครองหมู่เกาะอินโดนีเซียเป็นอาณานิคมได้สำเร็จในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 18 แต่ในช่วงปี ค.ศ. 1795-1814 ฝรั่งเศสได้เข้ายึดครองเนเธอร์แลนด์ ทำให้อาณานิคมของเนเธอร์แลนด์ตกเป็นของฝรั่งเศส แต่กษัตริย์ของเนเธอร์แลนด์ซึ่งลี้ภัยมาอยู่ในอังกฤษได้มอบหมายให้อังกฤษรับช่วงดูแลอาณานิคมของเนเธอร์แลนด์ ประกอบกับการที่กองทัพเรือของอังกฤษรบชนะกองทัพเรือของฝรั่งเศสอย่างต่อเนื่องในช่วงปี ค.ศ. 1810-1811 อังกฤษจึงเข้ามาปกครองชวา และในปี ค.ศ. 1816 อังกฤษได้คืนเกาะชวาให้เนเธอร์แลนด์

² แจกมัวร์ (Moor) หมายถึง มุสลิมหรือผู้นับถือศาสนาอิสลามที่มาจากแอฟริกาตะวันออก เอเชียตะวันออกเฉียงกลาง เอเชียกลาง และอินเดีย

³ ดูรายละเอียดเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมใน พูลเซอร์ 2554; ทรายอัน และชาติถิล, 2554

⁴ คำว่า “อินโดนีเซียตอนใน” และ “อินโดนีเซียตอนนอก” ซึ่งทวิตส์กี้ เมื่อกสม กล่าวถึง (โดยอ้างถึงงานของกลิฟฟอร์ด เกียรติ) เมื่อพิจารณาจากสภาพภูมิศาสตร์และข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ของอินโดนีเซียแล้ว “อินโดนีเซียตอนใน” หมายถึง เกาะชวา ซึ่งเป็นพื้นที่ที่เนเธอร์แลนด์ให้ความสำคัญในฐานะที่ตั้งของเมืองปัตตาเวีย ศูนย์กลางการบริหารราชการของเนเธอร์แลนด์ในหมู่เกาะอินโดนีเซียตะวันออก อีกทั้งเกาะชวายังเป็นแหล่งผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญและทำรายได้จำนวนมากให้แก่เนเธอร์แลนด์ คือ กาแฟและอ้อย ส่วนอินโดนีเซียตอนนอก หมายถึง เกาะอื่นๆ นอกเหนือจากเกาะชวา

⁵ โดยทั่วไปคนไทยจะคุ้นชื่อสังฆราชท่านนี้ในนาม “ปาลเลอกัวซ์” แต่หนังสือ “เล่าเรื่องกรุงสยาม” ผลงานของสังฆราชท่านนี้ฉบับแปลภาษาไทยโดยสันต์ ท. โกมลบุตร (พิมพ์ครั้งที่ 4 โดยสำนักพิมพ์ศรีปัญญา) กล่าวถึงสังฆราชท่านนี้โดยสะกดชื่อว่า “ปาลเลอกัวซ์”

⁶ โดยทั่วไปแล้วคนไทยจะรู้จัก “โกปี ลูวิก” ในชื่อ กาแฟจีฆะมด แต่กฤษกร วงศ์กรวุฒิ ซึ่งได้ค้นคว้าเรื่องกาแฟพันธุ์ต่างๆ ได้เสนอว่า จริงๆ แล้วโกปี ลูวิก คือ กาแฟมูลฮีเห็น ไม่ใช่มูลฆะมดดังที่คนไทยเข้าใจกัน โปรดดูรายละเอียดในกฤษกร วงษ์กรวุฒิ, 2555

เอกสารอ้างอิง

- กมลทิพย์ จ่างกมล. (2545). *อาหาร: การสร้างมาตรฐานในการกินกับอัตลักษณ์ทางชนชั้น*.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขามานุษยวิทยา ภาควิชามานุษยวิทยา
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร กรุงเทพฯ.
- กรรณิการ์ ต้นประเสริฐ. (2553). *พระราชวังพญาไทในวันวาระห้าแผ่นดิน*. กรุงเทพฯ: มติชน.
- กฤษกร วงศ์กรวุฒิ. (2555). *ชมร้อนร้อน*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- ครายอัน, แคน และซาทิล, แชรร์อน. (2554). *ย่อโลกทุนนิยม*. ปกรณ์ เลิศเสถียรชัย (แปล).
กรุงเทพฯ: มูลนิธิเด็ก.
- คอร์นุส, โอ.ดี. (2556). *ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจของฟิลิปปินส์*. สีดา สอนศรี (แปล).
กรุงเทพฯ: มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.
- จุฬารณณ์ มาเสถียรวงศ์. (2549). เปิดตำนานกาแฟเอี้ยะแซ: “สภากาแฟร่วมสมัย บนวิถีชาวจีน
ในไทย”. ใน สุภางค์ จันทวานิช (บรรณาธิการ). *สำหัง: ประวัติศาสตร์ชุมชนชาว
จีนในกรุงเทพฯ*, หน้า 273-284. กรุงเทพฯ: ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โจเซฟ, เอส.จี. (2554). *อมตะกาแฟ: เครื่องดื่มที่คนทั่วโลกหลงใหล*. กรุงเทพฯ: ดวงกมล
พับลิชชิ่ง.
- ฉลอง สุนทราวณิชย์. (2529). การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในเอเชียตะวันออกเฉียง
ใต้หลังการเข้ามาของระบบอาณานิคม. *เอเชียปริทัศน์* 7(2), 53-63.
- คารินทร์ อินเหมื่อน. (2547). *การสร้างสภาวะสมัยใหม่ บทบาทของเหตุผลและการวิพากษ์
เหตุผล*. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยศิลปากร สาขาวิชา
คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ทรอคตี, คาร์ล เอ. (2552). โครงสร้างทางการเมืองในคริสต์ศตวรรษที่สิบเก้าและ
ต้นคริสต์ศตวรรษที่ยี่สิบ. ใน ทาร์ลิง, นิโกลัส (บรรณาธิการ). *ประวัติศาสตร์เอเชีย
ตะวันออกเฉียงใต้ฉบับเคมบริดจ์ เล่มสาม จากประมาณค.ศ. 1800 ถึงทศวรรษ
1930*, หน้า 110-183. มัทนา เกษกมล และมัทนี เกษกมล (แปล). กรุงเทพฯ:
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
- ทวิศักดิ์ เผือกสม. (2555). *ประวัติศาสตร์อินโดนีเซีย รัฐจารีตบนหนู่เกาะ ความเป็นสมัยใหม่
แบบอาณานิคมและสาธารณรัฐแห่งความหลากหลาย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
เมืองโบราณ.
- ธิดา สาระยา. (2554). *ประวัติศาสตร์มหาสมุทรอินเดีย*. กรุงเทพฯ: เมืองโบราณ.
- ธีรยุทธ บุญมี. (2546). *โลก MODERN & POST MODERN*. กรุงเทพฯ: สายธาร.
- ธีรยุทธ บุญมี. (2547). *ประชาสังคม (CIVIL SOCIETY)*. กรุงเทพฯ: สายธาร.

- นิติ เอียวศรีวงศ์. (2538). *ปากไก่และใบเรือ ว่าด้วยการศึกษาประวัติศาสตร์-วรรณกรรม ตันรัตนโกสินทร์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: แพรวสำนักพิมพ์.
- บราเซียร์, คริส. (2550). *คู่มือศึกษาประวัติศาสตร์โลกฉบับไม่แพง*. ประสิทธิ์ ตั้งมหาสถิตกุล กรุงเทพฯ. (แปล):คณไฟ.
- บันทึกรายวันของเซอร์ จอห์น เบาริง และสนธิสัญญาเบาริง. (2556). นันทนา ตันติเวสส (แปล). นนทบุรี: โครงการเลือกสรรหนังสือ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เบนดา, แฮรี่ เจ. (2520). *โครงสร้างประวัติศาสตร์เอเชียอาคเนย์*. นิติ เอียวศรีวงศ์ (แปล เก็บถาวร). *จุลสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์* 1(1), 11-38.
- ปณิธิ เหล็กกล้า. (2548). *บทบาทของเซอร์โทมัส แสตมฟอร์ด แรฟเฟิลส์ ในการปกครองชาว ระหว่าง ค.ศ. 1811-1816*. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา ประวัติศาสตร์ ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ปาลเลกัวซ์, มงเซญอร์. (2552). *เล่าเรื่องกรุงสยาม*. สันต์ ท. โกมลบุตร (แปล). พิมพ์ครั้งที่ 4. นนทบุรี: ศรีปัญญา.
- ผาสุก พงษ์ไพจิตร และเบเกอร์, คริส. (2542). *เศรษฐกิจการเมืองไทยสมัยกรุงเทพฯ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่: ตรีศวิน (ซีลท์เวอร์มบูกส์).
- ฟูเลเซอร์, เจมส์. (2554). *ทุนนิยม: ความรู้ฉบับพกพา*. ปกรณ์ เลิศเสถียรชัย (แปล). กรุงเทพฯ: โอเพ่นเวิลด์ส.
- ลาตูแบร์, มองซิเออร์ เดอ. (2552). *จดหมายเหตุลาตูแบร์ ราชอาณาจักรสยาม*. สันต์ ท. โกมลบุตร (แปล). พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี: ศรีปัญญา.
- ศรีนคร รัตน์เจริญจร. (2544). *ร้านกาแฟ: ความหมายในวัฒนธรรมไทยยุคบริโภคนิยม*. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยมหาบัณฑิต สาขามานุษยวิทยา คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศ. พลายน้อย. (2554). *พฤษนิยาย*. กรุงเทพฯ: อีปซี.
- สมภพ มานะรังสรรค์. (2544). *แนวโน้มพัฒนาการเศรษฐกิจไทยในช่วงก่อนและหลังการปฏิรูปการปกครองในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สยามทูรานุรักษ์, พระ (แอมี่ อา เดอ เกรอ็ง). (2543). *ราชอาณาจักรสยาม*. นนทบุรี: ตันฉบับ.
- สแตนเดจ, ทอม. (2553). *ประวัติศาสตร์โลกใน 6 แก้ว*. คุณากร วาณิชยวิรุฬห์ (แปล). พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: มติชน.
- อนูรัตน์ วัฒนาวงศ์สว่าง. (2555). *กาแฟสมัยใหม่ รสนิยมร่วมสมัย*. *สารคดี* 28(327), 74-115.

- อัญชลี สุสายัณห์. (2552). *ความเปลี่ยนแปลงของระบบไพร่และผลกระทบต่อสังคมไทยในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สร้างสรรค์บุ๊คส์.
- เอลตัน, โรเบิร์ต อี. (2552). ภาวะการพาณิชย์ระหว่างประเทศ รัฐ และสังคม อันส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม. ใน ทาร์ลิง, นิโคลัส (บรรณาธิการ). *ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ฉบับเคมบริดจ์ เล่มสาม จากประมาณค.ศ. 1800 ถึงทศวรรษ 1930*, หน้า 184-275. มัทนา เกษกมล และมัทนี เกษกมล (แปล). กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
- Ashcroft, B.; Griffiths, G. & Tiffin, H. (2000). *Post-Colonial Studies: The Key Concept*. Second Edition. London and New York: Routledge.
- Banks, M. M.; McFadden, C.; & Atkinson C. (2004). *The world Encyclopedia of Coffee*. London: Lorenz Books.
- Bulbeck, D.; Reid, A.; Chengtan, L.; & Wu, Y. Q. (1998). *Southeast Asian Exports Since the 14 th Century Cloves, Pepper, Coffee, and Sugar*. Singapore: Institute of Southeast Asian Studies.
- Chaudhuri, K.N. (2006). *The Trading World of Asia and the English India Company 1660-1760*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Cowan, B.. (2005). *The Social Life of Coffee The Emergence of the British Coffeehouse. New Heaven and London: Yale University Press*.
- Evers, H. (1975). *Modernization in South-East Asia*. Oxford: Oxford University Press.
- Fasseur, C. (1994). *The Politics of Colonial Exploitation: Java, The Dutch, and the Cultivation System. Translated from the Dutch by R.E. Elson and Ary Krall. Iitaca: SEAP, Cornell University*.
- Geertz, C. (1963). *Agricultural Involution: The Processes of Ecological Change in Two Indonesian Towns*. Los Angeles and London: The University of California Press
- อ้างอิงใน พวิศักดิ์ เพ็อกสม. 2555. *ประวัติศาสตร์อินโดนีเซีย ราชอาณาจักรบนหมู่เกาะ ความเป็นสมัยใหม่แบบอาณานิคมและสาธารณรัฐแห่งความหลากหลาย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เมืองโบราณ.
- Tanetsakulwatana, B. (2009). *The Coffee Culture: Meaning in the Sphere of Vietnamese Consumerism*. M.A. Thesis (Southeast Asian Studies) Graduate School Chulalongkorn University, Bangkok.

อาจารย์ ดร.รมิตา กาญจนวงค์

1. มคอ.3

รายละเอียดของรายวิชา

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
วิทยาเขต / คณะ / ภาควิชา คณะวิทยาการจัดการ

หมวดที่ 1 ข้อมูลโดยทั่วไป

1. รหัสและชื่อวิชา
3063303 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
(Human Resource Development and Training)
2. จำนวนหน่วยกิต
3 หน่วยกิต (3-0 - 6)
3. หลักสูตรและประเภทของรายวิชา
เป็นวิชาเฉพาะด้าน ระดับปริญญาตรี
สาขารบริหารธุรกิจ (การบริหารทรัพยากรมนุษย์)
4. อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน
อาจารย์ผู้รับผิดชอบ อาจารย์รมิตา กาญจนวงค์, Ph.D.
5. ภาคการศึกษา / ชั้นปีที่เรียน
ภาคเรียนที่ 1/ 2561 ชั้นปีที่ 3
6. รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน (Pre - requisite) (ถ้ามี)
การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management)
7. รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมกัน (Co - requisite) (ถ้ามี)
ไม่มี
8. สถานที่เรียน
ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
9. วันที่จัดทำหรือปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาครั้งล่าสุด
1 ตุลาคม 2556

หมวดที่ 2 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

1. วัตถุประสงค์ในการพัฒนา / ปรับปรุงรายวิชา

เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ขององค์กร และสามารถดำเนินการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ขององค์กรให้มีสมรรถนะเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการขององค์กรได้

2. จุดมุ่งหมายของรายวิชา

1. เพื่อศึกษาบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่บริหารบุคคล โดยเฉพาะด้านการพัฒนาและการฝึกอบรม
2. เพื่อศึกษาการสำรวจความต้องการและขั้นตอนในการฝึกอบรม ประเภทของการฝึกอบรม เทคนิคในการฝึกอบรม ประเภทของการฝึกอบรม เทคนิคในการฝึกอบรมและการประชุม เครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นของการฝึกอบรม
3. เพื่อให้ นักศึกษาเรียนรู้การประสานงานในการฝึกอบรม วิธีการจัดโปรแกรม การคำนวณหาค่าใช้จ่าย การประเมินผลการพัฒนาบุคคลและฝึกอบรม ปัญหาในการพัฒนาและการฝึกอบรม

หมวดที่ 3 ลักษณะและการดำเนินการ

1. คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาบทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่บริหารงานบุคคล โดยเฉพาะด้านการพัฒนาและการฝึกอบรม ความจำเป็นในการพัฒนาและฝึกอบรม การวางแผนพัฒนาและฝึกอบรม บรรทัดฐานของกลุ่มที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานและการเปลี่ยนแปลงบรรทัดฐาน การตั้งวัตถุประสงค์ในการฝึกอบรม การจัดโปรแกรมอบรม เทคนิคการฝึกอบรมแบบต่างๆ การประเมินผลการพัฒนาบุคคลและฝึกอบรม ปัญหาในการพัฒนาและฝึกอบรม

2. จำนวนชั่วโมงที่ใช้ต่อภาคการศึกษา

บรรยาย	สอนเสริม	ฝึกปฏิบัติ งานภาคสนาม/ การฝึกงาน	การศึกษาด้วยตนเอง
บรรยาย 45 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษา	สอนเสริมตามความ ต้องการของนักศึกษา	มีการฝึกปฏิบัติงาน ภาคสนาม	การศึกษาด้วยตนเอง 90 ชั่วโมงต่อภาค การศึกษา

3. จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่อาจารย์ให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล

- 3.1 อาจารย์ประจำรายวิชาประกาศเวลาให้คำปรึกษาผ่านเว็บไซต์มหาวิทยาลัย
- 3.2 อาจารย์จัดเวลาให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม 1 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ (เฉพาะรายที่ต้องการ)

หมวดที่ 4 การพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา

4.1 ด้านคุณธรรมจริยธรรม

ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม

- 1) แสดงความซื่อสัตย์สุจริตอย่างสม่ำเสมอ (*ความรับผิดชอบรอง*)
- 2) มีวินัย ตรงต่อเวลา และปฏิบัติตามระเบียบขององค์กร (*ความรับผิดชอบหลัก*)
- 3) มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม (*ความรับผิดชอบรอง*)
- 4) รับฟังความคิดเห็นและเคารพสิทธิของผู้อื่น เคารพในสิทธิมนุษยชน (*ความรับผิดชอบหลัก*)

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม

- 1) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดแทรกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์สุจริต
- 2) ให้ความสำคัญของการมีวินัย การตรงต่อเวลา การส่งงานตามกำหนดและความซื่อสัตย์ในการทำกิจกรรมหรืองานที่มอบหมาย
- 3) ส่งเสริมให้ผู้เรียนจัดกิจกรรมหรือเข้าร่วมกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียน
- 4) เน้นเรื่องการแต่งกายและการปฏิบัติตนให้เหมาะสม ถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม

- 1) สังเกตพฤติกรรมกรรมการแต่งกายของนักศึกษา การปฏิบัติตน
- 2) ให้คะแนนการเข้าชั้นเรียน การส่งงานตรงเวลา และการปฏิบัติตนตามระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
- 3) ประเมินจากผลงาน ผลการปฏิบัติกิจกรรมโดยพิจารณาเฉพาะด้านที่แสดงออกถึงคุณธรรมจริยธรรม

4.2 ด้านความรู้

ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

- 1) นำความรู้ไปใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาในวิชาชีพตลอดจนนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (*ความรับผิดชอบหลัก*)
- 2) มีความรู้ความเข้าใจในสาระสำคัญเกี่ยวกับกระบวนการบริหารธุรกิจในด้านการวางแผน ปฏิบัติการ การควบคุมและการประเมินผลการดำเนินงานรวมทั้งการปรับปรุงแผนงาน (*ความรับผิดชอบรอง*)

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

1) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยบูรณาการศาสตร์สาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสม

2) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลากหลายรูปแบบ โดยเน้นทั้งทฤษฎีและปฏิบัติเพื่อให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้และทักษะต่างๆ

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

1) ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปฏิบัติตนโดยเน้นการประเมินตามสภาพจริงและใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย เช่น การทดสอบ การนำเสนอผลงาน รายงานหรือโครงการ

4.3 ด้านทักษะทางปัญญา

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- 1) สามารถสืบค้นข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย (ความรับผิดชอบ)
- 2) สามารถนำความรู้ แนวคิดและกระบวนการต่างๆ ไปพัฒนาการคิดให้เป็นระบบ(ความรับผิดชอบ)

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

1) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ตัดสินใจ คิดอย่างมีวิจารณญาณ

2) มอบหมายงานให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

1) ประเมินตามสภาพจริงจากการปฏิบัติงาน การนำเสนองาน หรือผลงาน

4.4 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ผลการเรียนรู้ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- 1) สามารถปรับตัว ทำงานร่วมกับผู้อื่นทั้งในฐานะผู้นำและผู้ร่วมงาน(ความรับผิดชอบ)
- 2) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ร่วมงานในองค์กรและบุคคลทั่วไป(ความรับผิดชอบ)
- 3) มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย(ความรับผิดชอบหลัก)

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

1) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการกลุ่ม การทำงานแบบร่วมมือ หรือ Brainstorming

2) ส่งเสริมการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยจัดอภิปรายหรือเสวนางานที่มอบหมายให้ศึกษาค้นคว้า

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- 1) สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
- 2) ประเมินผลจากผลงาน การนำเสนองาน การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

4.5 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- 1) สามารถรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์(ความรับผิดชอบรอง)
- 2) สามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง(ความรับผิดชอบหลัก)
- 3) สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารได้(ความรับผิดชอบรอง)
- 4) สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้น นำเสนอข้อมูลและติดต่อสื่อสารได้(ความรับผิดชอบรอง)

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- 1) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์สถานการณ์สำคัญในชีวิตประจำวันที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน (ความรับผิดชอบรอง)
- 2) มอบหมายงานให้ผู้เรียนนำเสนอผลงาน อภิปราย และเรียงเรียงเป็นรูปเล่มรายงานโดยใช้หลักการเขียนทางวิชาการเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ เน้นการศึกษาข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายและมีการอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลให้ชัดเจน(ความรับผิดชอบรอง)

หมวดที่ 5 แผนการสอนและการประเมินผล

1. แผนการสอน

สัปดาห์ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการสอน/สื่อ	ผู้สอน
1	บทที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ - ความหมาย, แนวคิด, ความเชื่อมโยง, องค์ประกอบ	3	- การบรรยาย - แบ่งกลุ่มระดมความคิด - จัดทำแผนการพัฒนาตนเอง (IDP)	อาจารย์ รมิดา กาญจนะวงค์
2-3	บทที่ 2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการถ่ายโอนความรู้สู่การปฏิบัติ - ความหมายและลักษณะของแผน, แนวทางการกำหนดแผน, ข้อมูลที่นำมาใช้วางแผน - ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์, ระบบ, จิตวิทยา, การเรียนรู้, การจูงใจ	3	- การบรรยาย - แบ่งกลุ่มวางแผน เตรียมดำเนินโครงการบริการวิชาการ ร่วมหน่วยงานภายนอก	อาจารย์ รมิดา กาญจนะวงค์

ลำดับ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการสอน/สื่อ	ผู้สอน
4	บทที่ 3 การประเมินความจำเป็น ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ - วิเคราะห์จากกลยุทธ์ขององค์กร, ค่านิยม ความเชื่อ, แผนงาน คณะกรรมการ, ข้อกำหนดของ ตำแหน่งงาน, ระบบ มาตรฐานสากล และปัญหาการ ทำงานที่ผ่านมา	3	- การบรรยาย - กลุ่มนำเสนอแผนการ บริหารโครงการบริการ วิชาการ และแบ่งหน้าที่ ภายในกลุ่มที่รับผิดชอบ	อาจารย์ รมิดา กาญจนะ วงศ์
5	บทที่ 4 การออกแบบกิจกรรมและ ฝึกอบรมบุคลากร : การฝึกอบรม และพัฒนา - รูปแบบการจัดโครงการฝึกอบรม และพัฒนา - การพัฒนาพนักงานระดับบริหาร - การปฐมนิเทศพนักงานใหม่	3	- การบรรยาย - กลุ่มรับผิดชอบจัดงาน นำเสนอผลการจัดกิจกรรม และสรุปผล พร้อมประเมิน ตนเอง *ฝึกปฏิบัติจริงกับ หน่วยงานภายนอก โครงการบริการวิชาการ พัฒนานักศึกษาด้าน วิชาการและวิชาชีพด้าน การบริหารทรัพยากร มนุษย์	อาจารย์ รมิดา กาญจนะ วงศ์
6	บทที่ 5 การออกแบบกิจกรรมและ ฝึกอบรมบุคลากร : การพัฒนา สายอาชีพ - ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง กับการพัฒนาสายอาชีพ - การพัฒนาสายอาชีพ - ขั้นตอนสายอาชีพ - การบริหารสายอาชีพ - กิจกรรมการพัฒนาสายอาชีพ	3	- การบรรยาย - แบ่งกลุ่มรับผิดชอบ ประเด็น อาทิ กิจกรรมเพื่อ สังคม, ศิษย์เก่า และสถาน ประกอบการ เพื่อหาความ ต้องการในการฝึกอบรม *ฝึกปฏิบัติจริง วิทยากร และหน่วยงานภายนอก ประเมิน	อาจารย์ รมิดา กาญจนะ วงศ์
7	บทที่ 6 การออกแบบกิจกรรมและ ฝึกอบรมบุคลากร : การพัฒนา องค์กร - การพัฒนาองค์กร - ตัวแบบการเปลี่ยนแปลงของเลวิน	3	- การบรรยาย - แบ่งกลุ่มรับผิดชอบ ประเด็น อาทิ กิจกรรมเพื่อ สังคม, ศิษย์เก่า และสถาน ประกอบการ เพื่อหาความ	

ลำดับ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการสอน/สื่อ	ผู้สอน
	- กระบวนการพัฒนางานองค์กร - เครื่องมือการพัฒนางานองค์กร		ต้องการในการฝึกอบรม *ฝึกปฏิบัติจริงวิทยากร และหน่วยงานภายนอก ประเมิน	
10	สอบกลางภาค 30%			
11	บทที่ 7 การปฏิบัติตามแผนงาน และการประเมินผลกิจกรรมการ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ - การปฏิบัติตามแผน - การประเมินผลกิจกรรม - การเขียนโครงการ	3	- การจัดทำโครงการ ร่วมกับหน่วยงานภายนอก ภายใต้โครงการวิจัย 5B Model (แผนบริหารการ สอนบทที่ 7-8)	อาจารย์ รมิดา กาญจนะ วงศ์
12-13	บทที่ 8 การปฏิบัติตามแผนงาน และการประเมินผลกิจกรรมการ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์(ต่อ) - วิธีการประเมินผลกิจกรรม - รายงานผลการประเมินกิจกรรม (ฝึกปฏิบัติจริงกับหน่วยงานภายใน และภายนอก)	3	- การจัดทำโครงการ ร่วมกับหน่วยงานภายนอก ภายใต้โครงการวิจัย 5B Model (แผนบริหารการสอนบทที่ 7-8)	อาจารย์ รมิดา กาญจนะ วงศ์
14	บทที่ 9 บทบาทของนักพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ - บทบาทของนักพัฒนาทรัพยากร มนุษย์	3	- การบรรยาย - การตอบคำถามใน ใบกิจกรรม	อาจารย์ รมิดา กาญจนะ วงศ์
15	บทที่ 10 อนาคตกับการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ภายในองค์กร - อนาคตกับการพัฒนาทรัพยากร มนุษย์ภายในองค์กร	3	- การบรรยาย - การระดมความคิดเห็น และการอภิปรายปัญหา จากกรณีศึกษา	อาจารย์ รมิดา กาญจนะ วงศ์
16	สอบปลายภาค 40%			

2. แผนการประเมินผลการเรียนรู้

กิจกรรม	ผลการเรียนรู้	วิธีการประเมิน	สัปดาห์ที่	สัดส่วนของการประเมินผล
1	3.2 และ 3.1.2	-สอบกลางภาค -สอบปลายภาค	10 16	30% 30%
2	4.1.1 , 4.1.2 , 4.1.3, 5.1.1 , 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4 และ 2.1	-จัดกิจกรรมนอกสถานที่ -แบบฝึกหัดทำยบบท -วิทยากรภายนอกและอาจารย์ ประจำหลักสูตรฯ ร่วม ประเมินผล	ตลอดภาค การศึกษา	30%
3	1.1.1, 1.1.2, 1.1.3 และ 1.1.4	-การเข้าชั้นเรียน -การมีส่วนร่วมกิจกรรมในชั้น เรียน	ตลอดภาค การศึกษา	10%

หมวดที่ 6 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

1. เอกสารและตำราหลัก

สุธินี ฤกษ์ขำ. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ : หลักการและการประยุกต์. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2557

ณรงค์วิทย์ แสนทอง. การพัฒนาและฝึกอบรมบุคลากรที่ CEO อยากรู้. บริษัท เอช อาร์ เซ็นเตอร์ จำกัด. 2549

อาภรณ์ ภูวิทย์พันธุ์. กลยุทธ์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์: บริษัท เอช อาร์ เซ็นเตอร์ จำกัด. 2551.

2. เอกสารข้อมูลสำคัญ

ไม่มี

3. เอกสารและข้อมูลแนะนำ

ยงยุทธ เกษสาคร. การวางแผนและนโยบายทางด้านทรัพยากรมนุษย์. พิมพ์ครั้งที่ ๔.

กรุงเทพมหานคร : คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, ๒๕๔๗.

เยาวดี รามชัยกุล วิบูลย์ศรี. การประเมินโครงการ แนวคิด และแนวปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ ๒.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. ๒๕๔๔.

Bartol, Kathryn M. and Martin, David C. **Management**. 3 rd ed. Boston: The McGraw Hill Companies Inc.,1998.

Carto, Samuel C. **Modern Management Diversity**. Wuality. Ethics. the Global Environment. New Jersey : Prentice Hall. Inc., 2000.

Donnelly, James H. Gibson, James L. and Ivancevich, John M. **Perspectives on Management**. 6 th ed. Texas : Business Publications. Inc., 1987.

หมวดที่ 7 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

1. กลยุทธ์การประเมินประสิทธิผลของรายวิชาโดยนักศึกษา

การประเมินประสิทธิผลในรายวิชานี้ ที่จัดทำโดยนักศึกษา ได้จัดกิจกรรมในการนำแนวคิดและความเห็นจากนักศึกษาได้ดังนี้

- การสนทนากลุ่มระหว่างผู้สอนและผู้เรียน
- การสังเกตการณ์จากพฤติกรรมของผู้เรียน
- แบบประเมินผู้สอน และแบบประเมินรายวิชา

2. กลยุทธ์การประเมินการสอน

ในการเก็บข้อมูลเพื่อประเมินการสอน ได้มีกลยุทธ์ ดังนี้

- ผลการเรียนรู้ของนักศึกษา
- ผลการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
- ผลการศึกษาจากการทำงานเป็นทีมร่วมกัน

3. การปรับปรุงการสอน

หลักจากผลการประเมินการสอนในข้อ 2 จึงมีการปรับปรุงการสอน โดยการจัดกิจกรรมในการระดมสมอง และหาข้อมูลเพิ่มเติมในการปรับปรุงการสอน ดังนี้

- สัมมนาการจัดการเรียนการสอน
- วิจัยในและนอกชั้นเรียน

4. การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในรายวิชา

ในระหว่างกระบวนการสอนรายวิชา มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ในรายหัวข้อ ตามที่คาดหวังจากการเรียนรู้ในรายวิชา ได้จาก การสอบถามนักศึกษา หรือสุ่มตรวจผลงานของนักศึกษา รวมถึงพิจารณาจากผลการทดสอบย่อย และหลังการออกผลการเรียนรายวิชา มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์โดยรวมในวิชาได้ดังนี้

- การทวนสอบการให้คะแนนจากการสุ่มตรวจผลงานของนักศึกษาโดยอาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์
- มีการตั้งคณะกรรมการในสาขาวิชา ตรวจสอบผลประเมินการเรียนรู้ของนักศึกษาโดยตรวจสอบข้อสอบ รายงาน วิธีการให้คะแนนสอบ และการให้คะแนนพฤติกรรมในกรณีที่มีปัญหาในการประเมินผลการศึกษาของนักศึกษา

5. การดำเนินการทบทวนและการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา

จากผลการประเมินและทวนสอบผลสัมฤทธิ์ประสิทธิผลรายวิชา ได้มีการวางแผนการปรับปรุงการสอนและรายละเอียดรายวิชาเพื่อให้เกิดคุณภาพมากขึ้น โดยนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินมาวางแผนเพื่อปรับปรุงคุณภาพการสอน

2. แผนการสอน

แผนบริหารการสอนประจำบทเพื่อการวิจัย

รายวิชา	รหัสวิชา 3063303 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Development)
จำนวนหน่วยกิต	3 (3-0-6)
รูปแบบการสอน	ใช้รูปแบบ 5B โมเดล
เริ่มใช้สอน	สัปดาห์ที่ 12-13 (สอนบทที่ 7-8)
รวมจำนวนชั่วโมง	24 ชั่วโมง
ผู้สอน	อาจารย์ ดร.รมิตา กาญจนวงค์
พัฒนาตาม TQF	4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and Responsibility)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 8

เนื้อหา

บทที่ 8 การปฏิบัติตามแผนงานและการประเมินผลกิจกรรมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
(6 ชั่วโมง สัปดาห์ที่ 12-13)

1. การเขียนโครงการ
2. การปฏิบัติตามแผน
3. การประเมินผลกิจกรรม
4. วิธีการประเมินผลกิจกรรม
5. รายงานผลการประเมินกิจกรรม
(ฝึกปฏิบัติจริงกับหน่วยงานภายใน หรือภายนอก)

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อศึกษาบทที่ 8 แล้วนักศึกษาสามารถ

1. เขียนโครงการเพื่อการฝึกอบรมได้
2. ออกแบบกิจกรรม และจัดฝึกอบรมได้
3. ออกแบบการประเมินผลกิจกรรม
4. จัดทำการประเมินผลกิจกรรม
5. สรุปและรายงานผลการประเมินกิจกรรม
6. มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย และสามารถปรับตัว ทำงานร่วมกับผู้อื่นทั้งในฐานะผู้นำและผู้ร่วมงาน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอนประจำบท

ขั้น Bright การทำข้อตกลงและทบทวนความรู้เดิม

1. ผู้สอนและผู้เรียนจัดทำข้อตกลงวางกฎระเบียบในการทำงานกับหน่วยงานภายนอกโดยทบทวนแผนงาน และเป้าประสงค์ของกิจกรรมร่วมกัน
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนทบทวนผลการประชุมและวางแผนการทำงาน โดยประยุกต์ความรู้ด้านทฤษฎีลงสู่การปฏิบัติจริง

ขั้น Brainการเพิ่มเติมองค์ความรู้ และขั้น Bring การสร้างกระบวนการคิด

3. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละประมาณ 9 คน เพื่อดำเนินการฝึกปฏิบัติจัดทำโครงการของหน่วยงานภายนอกในแต่ละโครงการตามแผนงานกิจกรรม (Action Plan) ที่กำหนดและฝึกทบทวน ปรับปรุงแผนการทำงานตลอดระยะเวลาที่ได้รับมอบหมายตามแนวทางวงจรเดมิ่ง (PDCA) ดังนี้

- 3.1 กลุ่มที่ 1 โครงการสัปดาห์ความปลอดภัย (Safety Week)
- 3.2 กลุ่มที่ 2 การดับเพลิงเบื้องต้น
- 3.3 กลุ่มที่ 3 การอพยพหนีไฟ

ชั้น Best การปฏิบัติการเรียนรู้และชั้น Beauty การขยายผล

ผู้สอนได้จัดทำบันทึกขอความสนับสนุนจากสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการบันทึกวิดีโอการเรียนการสอนย้อนหลัง เพื่อการเผยแพร่ให้กับบุคคลทั่วไปและนักศึกษาใน รายวิชาลงในเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย (www.vod.rbru.ac.th), [google class room](#) และ [youtube](#)

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการสอนรายวิชา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
2. ไฟล์การนำเสนอภาพนิ่งผ่านโปรแกรมไมโครซอฟท์เพาเวอร์พอยต์ (Power Point)
3. วิดีโอประกอบการเรียนการสอน ผลิตโดยสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ
4. ทรัพยากรการเรียนรู้ต่างๆ จากหน่วยงานภายนอก อาทิ สถานที่จัดฝึกอบรม เครื่องมือประกอบการอบรม เป็นต้น

การวัดและประเมินผล

การสังเกตพฤติกรรม 360 องศา ได้แก่ แบบประเมินการทำงานกลุ่มจากหน่วยงาน ภายนอกที่รับผิดชอบดูแลนักศึกษา เพื่อนสมาชิกในกลุ่ม และอาจารย์

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ลำดับ ที่	รายชื่อนักศึกษา	การมีส่วนร่วม			การแสดงภาวะผู้นำ			
		0	1	2	0	1	2	3
24								
25								
26								
27								

เกณฑ์การให้คะแนนมีส่วนร่วม

ระดับ 0 หมายถึง ไม่สนใจเพื่อนร่วมกลุ่ม ในขณะที่ทำกิจกรรมกลุ่ม เช่น เล่นโทรศัพท์ หรือนั่งเฉยๆ

ระดับ 1 หมายถึง สนใจเพื่อนร่วมกลุ่ม แต่ชวนคุยนอกเรื่องงานที่ได้รับมอบหมาย

ระดับ 2 หมายถึง สนใจเพื่อนร่วมกลุ่ม พร้อมพูดคุยวางแผนการทำงาน

เกณฑ์การให้คะแนนภาวะผู้นำ

ระดับ 0 หมายถึง ไม่แสดงความคิดเห็นใดๆ

ระดับ 1 หมายถึง แสดงความคิดเห็น แต่ไม่ยอมรับฟังเพื่อนร่วมกลุ่ม

ระดับ 2 หมายถึง แสดงความคิดเห็น และพร้อมรับฟังข้อคิดเห็นอื่นๆ จากเพื่อนร่วมกลุ่ม

ระดับ 3 หมายถึง เป็นผู้คอยควบคุมสถานการณ์ และสังเคราะห์ความคิดพร้อมสรุปแนวทางให้เพื่อนร่วมกลุ่มทราบถึงทิศทางในการทำงาน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

อาจารย์กนต์ทิทัต การเจริญ

1. มคอ.3

รายละเอียดของรายวิชา

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

วิทยาเขต/คณะ/ภาควิชา

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสและชื่อรายวิชา

2013101 หลักการอ่านการเขียนคำไทย

2. จำนวนหน่วยกิต

3 หน่วยกิต (3-0-6)

3. หลักสูตรและประเภทของรายวิชา

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทย หมวดวิชาเฉพาะ กลุ่มวิชาเลือก

4. อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน

4.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชา (ประธานหลักสูตร)

อาจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ สุขสวัสดิ์

4.2 อาจารย์ผู้สอน

อาจารย์กนต์ทิทัต การเจริญ

5. ภาคการศึกษา/ชั้นปีที่เรียน

ภาคการศึกษาที่ 1/2561 ชั้นปีที่ 3

6. รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน (Pre-requisite) (ถ้ามี)

ไม่มี

7. รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมกัน (Co-requisites) (ถ้ามี)

ไม่มี

8. สถานที่เรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

9. วันที่จัดทำหรือปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาครั้งล่าสุด

20 เมษายน 2561

หมวดที่ 2 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

1. จุดมุ่งหมายของรายวิชา

เพื่อให้ศึกษามีความรู้ความเข้าใจ หลักเกณฑ์การอ่านการเขียนคำไทยเห็นถึงความจำเป็นและประโยชน์ของรายวิชาในฐานะเป็นนักศึกษาเอกภาษาไทย ซึ่งควรสามารถอธิบาย หลักเกณฑ์การอ่านการเขียนคำไทยที่ถูกต้องให้ผู้อื่นทราบได้ สามารถเก็บรวบรวมคำ ข้อความ วิเคราะห์ เปรียบเทียบคำที่อ่านและเขียนผิดจากกฎเกณฑ์ อภิปรายสรุปผลเพื่อเสนอแนวทางแก้ไข เผยแพร่การอ่านการเขียนคำไทยที่ถูกต้อง

2. วัตถุประสงค์ในการพัฒนา/ปรับปรุงรายวิชา

- 2.1 เพื่อฝึกให้เป็นคนช่างสังเกตและระมัดระวังในการใช้ภาษาไทย
- 2.2 เพื่อให้นักศึกษาเกิดทักษะในการคิดวิเคราะห์หลักการอ่านและเขียนคำไทย
- 2.3 เพื่อให้เห็นความสำคัญและประโยชน์ในการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง

หมวดที่ 3 ลักษณะและการดำเนินการ

1. คำอธิบายรายวิชา

หลักเกณฑ์การอ่านการเขียนคำไทย ความจำเป็นและประโยชน์ของการเรียนวิชานี้ เก็บรวบรวมคำ ข้อความ วิเคราะห์ เปรียบเทียบคำที่อ่านและเขียนผิดจากกฎเกณฑ์ อภิปรายสรุปผลเพื่อเสนอแนวทางแก้ไข เผยแพร่การอ่านการเขียนคำไทยที่ถูกต้อง

2. จำนวนชั่วโมงที่ใช้ต่อภาคการศึกษา

บรรยาย	สอนเสริม	ปฏิบัติ/งานภาคสนาม/ การฝึกงาน	การศึกษาด้วย ตนเอง
บรรยาย 45 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษา	สอนเสริมตามความ ต้องการของนักศึกษา เฉพาะราย	ไม่มีการฝึกปฏิบัติงาน ภาคสนาม	การศึกษาด้วยตนเอง 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

3. จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่อาจารย์ให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษาเป็น

รายบุคคล

3.1 ให้นักศึกษาตั้งกลุ่ม line หรือ facebook เพื่อแจ้งข่าวสารและให้คำปรึกษาผ่านทาง
สื่อออนไลน์

3.2 ให้คำปรึกษา 2 ชั่วโมง/สัปดาห์ ตามที่นักศึกษาต้องการ โดยแจ้งวัน เวลา และสถานที่
ให้นักศึกษาทราบในชั่วโมงแรกของการสอน

หมวดที่ 4 การพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

1. คุณธรรมจริยธรรม (O1.1 – 1.3)

1.1 คุณธรรมจริยธรรมที่ต้องพัฒนา

- (1) มีความรู้ความเข้าใจในทัศนคติเกี่ยวกับคุณธรรมพื้นฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพครู
- (2) สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมิน และนำความรู้เกี่ยวกับคุณธรรมพื้นฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพครูไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตและประกอบวิชาชีพอย่างสร้างสรรค์
- (3) ตระหนักถึงความสำคัญของการดำรงชีวิตและประกอบวิชาชีพตามคุณธรรมพื้นฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพครู

1.2 วิธีการสอน

- (1) สอนด้วยการสอดแทรกเรื่องคุณธรรมพื้นฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพครูเป็นสิ่งสำคัญ
- (2) กำหนดข้อตกลงต่าง ๆ เช่น การเข้าห้องเรียนให้ตรงเวลาและสม่ำเสมอ การแต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบ
- (3) ปลูกฝังให้นักศึกษามีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย และมีความซื่อสัตย์ในการสอบ

1.3 วิธีการประเมินผล

- (1) ประเมินจากการเข้าชั้นเรียน
- (2) ประเมินจากความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย
- (3) สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนและการร่วมกิจกรรม

2. ความรู้ (●2.1, 2.2, 2.3, 2.7, 2.8, 2.9 และ ○2.4, 2.5, 2.6)

2.1 ความรู้ที่ต้องได้รับ

- (1) มีความรู้ความเข้าใจและเห็นความสัมพันธ์ของวิชาพื้นฐานทางด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สหศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ และคอมพิวเตอร์
 - นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจหลักการอ่านและเขียนคำไทย และเห็นความสัมพันธ์กับรายวิชาอื่น
- (2) สามารถบูรณาการความรู้ความเข้าใจในศาสตร์สาขาวิชาภาษาไทยไปใช้ในการดำรงชีวิตและการประกอบวิชาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ
 - นักศึกษาสามารถบูรณาการความรู้เกี่ยวกับหลักการอ่านและเขียนคำไทยไปใช้ในการชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (3) ตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของศาสตร์สาขาวิชาภาษาไทยที่มีต่อการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ
 - นักศึกษาตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของการอ่านการเขียนคำไทยที่มีต่อการดำรงชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพในอนาคต

○ (4) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการและการเรียนรู้ของผู้เรียน การจัดการเรียนการสอน การวิจัย และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย

○ (5) สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมิน และนำความรู้เกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการและการเรียนรู้ของผู้เรียน การจัดการเรียนการสอน การวิจัย และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

○ (6) ตระหนักถึงคุณค่าของนำความรู้เกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและการเรียนรู้ของผู้เรียน การจัดการเรียนการสอน การวิจัย และกฎหมายที่เกี่ยวข้องไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาผู้เรียน

● (7) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องในศาสตร์สาขาวิชาภาษาไทยอย่างลึกซึ้งและเป็นระบบ

- นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์การอ่านและเขียนคำไทย

● (8) สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมิน และนำความรู้เกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องในศาสตร์สาขาวิชาภาษาไทยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาผู้เรียนอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

- นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ หรือเพื่อประกอบอาชีพในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

● (9) ตระหนักถึงคุณค่าของการนำความรู้เกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องในศาสตร์สาขาวิชาภาษาไทยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาผู้เรียน

- นักศึกษาตระหนักถึงคุณค่าของการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้

2.2 วิธีการสอน

- (1) การบรรยาย
- (2) การอภิปราย
- (3) การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

2.3 วิธีการประเมินผล

- (1) การมีส่วนร่วมในการอภิปรายแสดงความรู้และความคิดเห็น
- (2) ประเมินจากการทำแบบฝึกหัดและผลงาน
- (3) ประเมินจากการทำแบบทดสอบกลางภาคและปลายภาค

3. ทักษะทางปัญญา (○ 3.1 – 3.4)

3.1 ทักษะทางปัญญาที่ต้องพัฒนา

○ (1) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักและกระบวนการคิดแบบต่าง ๆ

- นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจหลักการอ่านและเขียนคำไทย และสามารถคิดวิเคราะห์ได้อย่างเป็นระบบ

○ (2) สามารถวิเคราะห์ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสังคม วัฒนธรรม ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และสามารถปรับตัวและแก้ปัญหาต่างๆ ในการดำรงชีวิต

○ (3) สามารถวิเคราะห์และสะท้อนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาผู้เรียนและสร้างสรรค์องค์ความรู้หรือนวัตกรรมไปใช้ในการพัฒนาตนเอง การจัดการเรียนการสอนและผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

○ (4) ตระหนักถึงคุณค่าของการใช้วิถีทางปัญญาในการดำรงชีวิต การประกอบวิชาชีพ และการแก้ปัญหา

3.2 วิธีการสอน

- จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทั้งการบรรยายร่วมกับการอภิปรายเกี่ยวกับทฤษฎี หลักเกณฑ์การอ่านและเขียนคำไทย การค้นคว้า และการวิเคราะห์

3.3 วิธีการประเมินผล

- ประเมินจากแบบฝึกหัด แบบทดสอบ และรายงานการศึกษาค้นคว้าหลักเกณฑ์การอ่านและเขียนคำไทย

4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (○4.1 – 4.4)

4.1 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบที่ต้องพัฒนา

○ (1) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเองและสมาชิกในสังคมและหลักการทำงานและอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นอย่างเป็นกัลยาณมิตร

- ปลุกฝังให้นักศึกษามีความรับผิดชอบงานในงานที่ได้รับมอบหมายทั้งงานรายบุคคลและงานกลุ่ม และรู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม

○ (2) สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและมีความรับผิดชอบและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ

- มอบหมายงานเป็นกลุ่ม เพื่อฝึกทักษะการเป็นผู้นำกลุ่มและสมาชิกที่ดี

○ (3) ปฏิบัติต่อผู้เรียนด้วยความเข้าใจและเป็นมิตร

○ (4) ตระหนักถึงคุณค่าของการมีความรับผิดชอบและการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นอย่างเป็นกัลยาณมิตร

4.2 วิธีการสอน

(1) มอบหมายงานเป็นกลุ่ม

(2) การอภิปราย

4.3 วิธีการประเมินผล

(1) สังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมเมื่อทำงานเป็นกลุ่ม

(2) ประเมินจากการอภิปรายแสดงความรู้และความคิดเห็น

(3) ประเมินจากผลงาน

5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (O5.1 – 5.4)

5.1 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ต้องพัฒนา

- (1) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ภาษาพูด ภาษาเขียน เทคโนโลยีสารสนเทศ และคณิตศาสตร์และสถิติพื้นฐาน เพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ และการจัดการเรียนการสอน
- (2) สามารถใช้ภาษาพูด ภาษาเขียน เทคโนโลยีสารสนเทศ และคณิตศาสตร์และสถิติพื้นฐาน เพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ และการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ
- (3) ตระหนักถึงคุณค่าของการใช้ภาษาพูด ภาษาเขียน เทคโนโลยีสารสนเทศ และคณิตศาสตร์และสถิติพื้นฐาน เพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ และการจัดการเรียนการสอน
- (4) สามารถประยุกต์ใช้นวัตกรรมทางการศึกษาในการจัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ
 - สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นและการนำเสนอข้อมูลได้

5.2 วิธีการสอน

- สอนการสืบค้นข้อมูลด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ

5.3 วิธีการประเมินผล

- (1) ประเมินจากการนำเสนอผลงาน
- (2) ประเมินจากการใช้เทคโนโลยีในการรายงาน

หมวดที่ 5 แผนการสอนและการประเมินผล

1. แผนการสอน

ลำดับที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อที่ใช้	ผู้สอน
1	1. แนะนำรายวิชา 2. อภิปรายสาเหตุของการอ่านผิดและเขียนผิด	3	กิจกรรมการเรียนการสอน - ตรวจสอบรายชื่อนักศึกษาที่ลงทะเบียน - ชี้แจงข้อตกลงในชั้นเรียนเช่น การเข้าชั้นเรียน การแต่งกาย การส่งงาน - แนะนำรายวิชา ชี้แจงกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล - อภิปรายกลุ่ม สื่อที่ใช้ - มคอ.3/ประมวลการสอน - ใบรายชื่อนักศึกษาที่ลงทะเบียน - แผ่นภาพ (Wall charts)	อ.กันตัทิต การเจริญ

ลำดับที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อที่ใช้	ผู้สอน
2-3	1. ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย 2. หลักการอ่านตามวิธีประสมคำ 3. หลักการอ่านแบบเรียงพยางค์ 4. หลักการอ่านเสียงสระ โ-ะ 5. หลักการอ่านเสียงสระ -อ	6	กิจกรรมการเรียนการสอน - บรรยาย - อภิปราย สื่อที่ใช้ - PowerPoint - เอกสารประกอบการเรียน - แบบฝึกหัด	อ.กันติทัต การเจริญ
4-5	1. หลักการอ่าน ท 2. หลักการอ่าน ถ 3. หลักการอ่านอักษรควบ 4. หลักการอ่านอักษรนำ 5. หลักการอ่านคำแผลง	6	กิจกรรมการเรียน - บรรยาย - อภิปราย สื่อที่ใช้ - PowerPoint - เอกสารประกอบการเรียน - แบบฝึกหัด	อ.กันติทัต การเจริญ
6-8	1. หลักการอ่าน รร (ร หัน) 2. หลักการอ่านคำสมาส 3. หลักการอ่านคำพ้องรูป 4. หลักการอ่านคำบาลีสันสกฤต 5. หลักการอ่านเครื่องหมาย 6. หลักการอ่านตัวเลข	9	กิจกรรมการเรียน - บรรยาย - อภิปราย สื่อที่ใช้ - PowerPoint - เอกสารประกอบการเรียน - แบบฝึกหัด	อ.กันติทัต การเจริญ
9-10	1. สาเหตุของการเขียนผิด 2. หลักการประและไม่ประ วิสรรชนีย์ 3. การใช้ ไอ โอ ไอย อัย 4. การใช้ อำ อัม อาม	6	กิจกรรมการเรียน - บรรยาย - อภิปราย สื่อที่ใช้ - PowerPoint - เอกสารประกอบการเรียน - แบบฝึกหัด	อ.กันติทัต การเจริญ
11-12	1. การใช้ ศ ษ ส 2. การใช้ ณ น 3. การใช้ ช-ทร 4. หลักการเว้นวรรคตอนในการเขียน	6	กิจกรรมการเรียน - บรรยาย - อภิปราย สื่อที่ใช้ - PowerPoint - เอกสารประกอบการเรียน - แบบฝึกหัด	อ.กันติทัต การเจริญ

ลำดับที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อที่ใช้	ผู้สอน
13-14	1. หลักเกณฑ์การทับศัพท์ 2. หลักเกณฑ์การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและเครื่องหมายอื่น ๆ	6	กิจกรรมการเรียนรู้ - บรรยาย - อภิปราย สื่อที่ใช้ - PowerPoint - เอกสารประกอบการเรียน - แบบฝึกหัด	อ.กันติทัต การเจริญ
15	1. ความจำเป็นและประโยชน์ของการเรียนวิชาหลักการอ่านและเขียนคำไทย 2. หลักการอ่านและเขียนคำไทยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	3	กิจกรรมการเรียนรู้ - บรรยาย - อภิปราย สื่อที่ใช้ - PowerPoint - เอกสารประกอบการเรียน - แบบฝึกหัด	อ.กันติทัต การเจริญ

2. แผนการประเมินผลการเรียนรู้

กิจกรรมที่	ผลการเรียนรู้	วิธีการประเมิน	ลำดับที่ที่ประเมิน	สัดส่วนของการประเมินผล
1	2.1, 2.2, 2.3, 2.7, 2.8, 2.9	สอบกลางภาค สอบปลายภาค	ตามประกาศของมหาวิทยาลัย	20 % 40 %
2	1.1 – 1.3 2.1, 2.2, 2.3, 2.7, 2.8, 2.9, 3.1, 4.1, 4.2 5.4	ทำแบบฝึกหัด อภิปรายกลุ่ม	ตลอดภาคการศึกษา	30 %
3	1.1 – 1.3	การเข้าชั้นเรียน การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	ตลอดภาคการศึกษา	10 %

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

หมวดที่ 6 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

1. เอกสารและตำราหลัก

สถาบันภาษาไทย. (2554). **บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 1: ระบบเสียง อักษรไทย การอ่านคำและการเขียนสะกดคำ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

2. เอกสารและข้อมูลสำคัญ

กำชัย ทองหล่อ. (2552). **หลักภาษาไทย**. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น.

ประยูร ทรงศิลป์.(2553). **หลักและการใช้ภาษาไทย**.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

ผะอบ โปษะกฤษณะ.(2541). **ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย**.พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น.

รสริน ดิษฐบรรจง. (2555). **หลักการอ่านการเขียนคำไทย**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2551). **อ่านอย่างไรและเขียนอย่างไร**. พิมพ์ครั้งที่ 18. กรุงเทพฯ :

อรุณการพิมพ์.

_____. (2556).**พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554เฉลิมพระเกียรติ**

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา

7 รอบ 5 ธันวาคม 2554. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.

หมวดที่ 7 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

1. กลยุทธ์การประเมินประสิทธิผลของรายวิชาโดยนักศึกษา

ส่งเสริมให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนและการพัฒนารายวิชาผ่านระบบการประเมิน online ของมหาวิทยาลัย

2. กลยุทธ์การประเมินการสอน

2.1 สังเกตจากผลการเรียนของนักศึกษา

2.2 ใช้แบบประเมินความพึงพอใจต่อรายวิชาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

3. การปรับปรุงการสอน

3.1 ปรับปรุงการสอนจากข้อคิดเห็นของนักศึกษาและปัญหาอุปสรรคที่พบเมื่อสิ้นสุดการสอน

3.2 ปรับปรุงการใช้สื่อการสอนให้น่าสนใจ

4. การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในรายวิชา

ใช้ระบบการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ระดับรายวิชาตามกลไกของคณะครุศาสตร์

5. การดำเนินการทบทวนและการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา

นำผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและผลการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ระดับรายวิชามาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในรุ่นต่อไป

2. แผนการสอน

-

3. เครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
(ประเมินด้านความรู้)
ประเมินโดย อาจารย์กัณฑ์ทัต การเจริญ

(แบบทดสอบก่อนเรียน)
รายวิชา 2013101 หลักการอ่านการเขียนคำไทย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

คำสั่ง จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด แล้วระบายคำตอบลงในกระดาษคำตอบให้เต็มวง

1. ภาษาตระกูลไทมีรูปแบบการเรียงคำในประโยคอย่างไร
 1. S O V
 2. V O S
 3. S V O
 4. V S O
2. เกณฑ์ที่นักภาษาศาสตร์ส่วนใหญ่ใช้เป็นพื้นฐานสำคัญในการจำแนกประเภทของภาษาคือข้อใด
 1. ลักษณะของคำ
 2. ลักษณะถิ่นที่อยู่
 3. ลักษณะกลุ่มชาติพันธุ์
 4. ลักษณะการวางรูปประโยค
3. ภาษาไทยจัดอยู่ในรูปภาษาประเภทใด
 1. รูปภาษาคำติดต่อ
 2. รูปภาษามีวิภัติปัจจัย
 3. รูปภาษาคำโดด
 4. รูปภาษาคำควบมากพยางค์
4. ลักษณะทางเสียงที่สำคัญของภาษาตระกูลไทคือข้อใด
 1. ปรากฏหน่วยเสียงสระ
 2. ปรากฏหน่วยเสียงพยัญชนะ
 3. ปรากฏหน่วยเสียงสระประสม
 4. ปรากฏหน่วยเสียงวรรณยุกต์
5. พระยาอุปกิตศิลปสารแบ่งชนิดของคำโดยยึดหลักไวยากรณ์จากภาษาใด
 1. บาลี
 2. สันสกฤต
 3. เขมร
 4. อังกฤษ
6. เหตุใดนักภาษาศาสตร์จึงจัดให้ภาษาไทยอยู่ในตระกูลภาษาคำโดด
 1. ภาษาไทยมีการเปลี่ยนรูปคำไวยากรณ์ เช่น คำกริยาเป็นอาการนาม
 2. ภาษาไทยมีระบบความคิดจากการผันคำ
 3. คำในภาษามักประกอบด้วยคำตั้งหรือคำมูล
 4. การเรียงตำแหน่งของคำไม่ส่งผลต่อความหมาย
7. ข้อใด**ไม่ใช่**ลักษณะร่วมของภาษาตระกูลไท
 1. เป็นภาษาที่มีเสียงวรรณยุกต์ (Tonal Language)
 2. เป็นภาษาที่การเรียงตำแหน่งของคำในประโยคกระทำได้อย่างอิสระ
 3. มีลักษณะโครงสร้างพยางค์ (พ)พส(ส)(พ)¹
 4. มีรูปแบบการเรียงคำในประโยคแบบ S V O

8. หน่วยที่เล็กที่สุดในภาษาใต้แก่ข้อใด
1. เสียง
 2. คำ
 3. ประโยค
 4. ข้อความ
9. พระยาอุปกิตศิลปสารเรียกเสียงพยัญชนะว่าอย่างไร
1. เสียงดนตรี
 2. เสียงแท้
 3. เสียงแปร
 4. เสียงอิสระ
10. นักภาษาศาสตร์กล่าวว่าปัจจุบันหน่วยเสียงสระประสมในภาษาไทยมีทั้งหมดกี่หน่วยเสียง
1. 3
 2. 6
 3. 9
 4. 12

จงเลือกหลักการอ่านคำไทยต่อไปนี้ให้สอดคล้องกับคำที่ให้มาในข้อที่ 11 – 12

1. ออกเสียง /ท/ เมื่อ ท เป็นพยัญชนะต้นของคำเป็นและคำเป็นนั้นเป็นพยางค์หนัก
 2. ออกเสียง /ด/ เมื่อ ท เป็นพยัญชนะต้นของคำตายและคำตายนั้นเป็นพยางค์หนัก
 3. ตัว ท ที่ออกเสียงได้ 2 อย่าง
 4. ออกเสียง /ท/ เมื่อ ท เป็นพยัญชนะต้นของพยางค์เบา
11. คัมภัสสูตร
12. เลขฑุ

จงเลือกหลักการอ่านคำไทยต่อไปนี้ให้สอดคล้องกับคำที่ให้มาในข้อที่ 13-14

1. อ่านออกเสียง เรอ มีใช้คำเดียว
 2. อ่านออกเสียง ริ เมื่อตามตัว ก ต ท ป ศ ส
 3. อ่านออกเสียง ริ เมื่อ ฤ ตามตัว ค ด น ม ห ที่ออกเสียงแบบเรียงพยางค์
 4. อ่านออกเสียง ริ เมื่อ ฤ ตามตัว พ ให้ออกเสียงเป็นเสียงควบกล้ำ
13. หฤทัย
14. ศฤงคาร

15. ข้อใดไม่ใช่เสียงควบกล้ำในภาษาไทย

1. ปลอบ
 2. กวัก
 3. ตรวจ
 4. ปรีศ
16. เสียงควบกล้ำในภาษาไทยมีทั้งหมดกี่เสียง
1. 10 เสียง
 2. 11 เสียง
 3. 12 เสียง
 4. 13 เสียง

จงเลือกหลักการอ่านคำไทยต่อไปนี้ให้สอดคล้องกับคำที่นำมาในข้อที่ 17-18

1. อ่านออกเสียงเป็นพยางค์เดียว เมื่อ ห นำอักษรต่ำเดียว หรือ อ นำ ย
2. อ่านออกเสียงเป็นสองพยางค์ พยางค์หน้าออกเสียงพยัญชนะตัวที่หนึ่งประสมกับสระอะ พยางค์หลังออกเสียงพยัญชนะตัวที่สองประสมกับสระและพยัญชนะสะกดตามที่ปรากฏ ส่วนวรรณยุกต์ออกเสียงตามพยัญชนะตัวที่หนึ่งที่นำมานั้น
3. คำบางคำไม่อ่านออกเสียงแบบอักษรนำ เข้าใจว่าเพราะเป็นคำที่เกิดใหม่หรือเสียงไปพ้องกับคำที่ไม่พึงประสงค์

17. สมาคม

18. อร่อย

จงเลือกหลักการอ่านคำไทยต่อไปนี้ให้สอดคล้องกับคำที่นำมาในข้อที่ 19-20

1. พยัญชนะต้นของพยางค์ที่ 1 ออกเสียงนำเสียงวรรณยุกต์ของพยางค์ที่ 2 ในลักษณะเดียวกับกรอ่านอักษรนำ โดยพยัญชนะต้นของพยางค์ที่หนึ่งเป็นอักษรสูงหรืออักษรกลาง และพยัญชนะต้นของ พยางค์ที่ตามมาเป็นอักษรต่ำเดียว
2. พยัญชนะสะกดของพยางค์หน้าอาจนำเสียงวรรณยุกต์ของพยางค์หลังได้ เมื่อพยัญชนะตัวสะกด ของพยางค์หน้านั้นเป็นอักษรสูงหรืออักษรกลาง และพยัญชนะต้นของพยางค์หลังเป็นอักษรต่ำเดียว

19. ศักราช

20. ดิเรก

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

(แบบทดสอบหลังเรียน)
 รายวิชา 2013101 หลักการอ่านการเขียนคำไทย
 มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

- คำสั่ง** จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด แล้วระบายคำตอบลงในกระดาษคำตอบให้เต็มวง
- เกณฑ์ที่นักภาษาศาสตร์ส่วนใหญ่ใช้เป็นพื้นฐานสำคัญในการจำแนกประเภทของภาษาคือข้อใด
 1. ลักษณะของคำ
 2. ลักษณะถิ่นที่อยู่
 3. ลักษณะกลุ่มชาติพันธุ์
 4. ลักษณะการวางรูปประโยค
 - ภาษาตระกูลไทมีรูปแบบการเรียงคำในประโยคอย่างไร
 1. S O V
 2. V O S
 3. S V O
 4. V S O
 - ลักษณะทางเสียงที่สำคัญของภาษาตระกูลไทคือข้อใด
 1. ปรากฏหน่วยเสียงสระ
 2. ปรากฏหน่วยเสียงพยัญชนะ
 3. ปรากฏหน่วยเสียงสระประสม
 4. ปรากฏหน่วยเสียงวรรณยุกต์
 - ภาษาไทยจัดอยู่ในรูปภาษาประเภทใด
 1. รูปภาษาคำติดต่อ
 2. รูปภาษามีวิภัติปัจจัย
 3. รูปภาษาคำโดด
 4. รูปภาษาคำควบมากพยางค์
 - พระยาอุปทิศศิลปสารแบ่งชนิดของคำโดยยึดหลักไวยากรณ์จากภาษาใด
 1. บาลี
 2. สันสกฤต
 3. เขมร
 4. อังกฤษ
 - เหตุใดนักภาษาศาสตร์จึงจัดให้ภาษาไทยอยู่ในตระกูลภาษาคำโดด
 1. ภาษาไทยมีการเปลี่ยนรูปคำไวยากรณ์ เช่น คำกริยาเป็นอาการนาม
 2. ภาษาไทยมีระบบความคิดจากการผันคำ
 3. คำในภาษามักประกอบด้วยคำตั้งหรือคำมูล
 4. การเรียงตำแหน่งของคำไม่ส่งผลต่อความหมาย
 - ข้อใดไม่ใช่ลักษณะร่วมของภาษาตระกูลไท
 1. เป็นภาษาที่มีเสียงวรรณยุกต์ (Tonal Language)
 2. เป็นภาษาที่การเรียงตำแหน่งของคำในประโยคกระทำได้อย่างอิสระ
 3. มีลักษณะโครงสร้างพยางค์ (พ)พส(ส)(พ)¹
 4. มีรูปแบบการเรียงคำในประโยคแบบ S V O
 - พระยาอุปทิศศิลปสารเรียกเสียงพยัญชนะว่าอย่างไร
 1. เสียงดนตรี
 2. เสียงแท้
 3. เสียงแปร
 4. เสียงอิสระ
 - หน่วยที่เล็กที่สุดในภาษาได้แก่ข้อใด
 1. เสียง
 2. คำ
 3. ประโยค
 4. ข้อความ

10. นักภาษาศาสตร์กล่าวว่าปัจจุบันหน่วยเสียงสระประสมในภาษาไทยมีทั้งหมดกี่หน่วยเสียง

1. 3	2. 6
3. 9	4. 12

จงเลือกหลักการอ่านคำไทยต่อไปนี้ให้สอดคล้องกับคำที่ให้มาในข้อที่ 11 – 12

1. ออกเสียง /ท/ เมื่อ ท เป็นพยัญชนะต้นของคำเป็นและคำเป็นนั้นเป็นพยางค์หนัก
2. ออกเสียง /ด/ เมื่อ ท เป็นพยัญชนะต้นของคำตายและคำตายนั้นเป็นพยางค์หนัก
3. ตัว ท ที่ออกเสียงได้ 2 อย่าง
4. ออกเสียง /ท/ เมื่อ ท เป็นพยัญชนะต้นของพยางค์เบา

11. เลขฑุ

12. คัณขสุตร

จงเลือกหลักการอ่านคำไทยต่อไปนี้ให้สอดคล้องกับคำที่ให้มาในข้อที่ 13-14

1. อ่านออกเสียง เรอ มีใช้คำเดียว
2. อ่านออกเสียง ริ เมื่อตามตัว ก ต ท ป ศ ส
3. อ่านออกเสียง ริ เมื่อ ฤ ตามตัว ค ด น ม ห ที่ออกเสียงแบบเรียงพยางค์
4. อ่านออกเสียง ริ เมื่อ ฤ ตามตัว พ ให้ออกเสียงเป็นเสียงควบกล้ำ

13. ศฤงคาร

14. หฤทัย

15. ข้อใดไม่ใช่เสียงควบกล้ำในภาษาไทย

1. ปลอบ	2. กวัก
3. ตรวจ	4. ปรีศ

16. เสียงควบกล้ำในภาษาไทยมีทั้งหมดกี่เสียง

1. 10 เสียง	2. 11 เสียง
3. 12 เสียง	4. 13 เสียง

จงเลือกหลักการอ่านคำไทยต่อไปนี้ให้สอดคล้องกับคำที่ให้มาในข้อที่ 17-18

1. อ่านออกเสียงเป็นพยางค์เดียว เมื่อ ห นำอักษรต่ำเดียว หรือ อ นำ ย
2. อ่านออกเสียงเป็นสองพยางค์ พยางค์หน้าออกเสียงพยัญชนะตัวที่หนึ่งประสมกับสระอะ พยางค์หลังออกเสียงพยัญชนะตัวที่สองประสมกับสระและพยัญชนะสะกดตามที่ปรากฏ ส่วนวรรณยุกต์ออกเสียงตามพยัญชนะตัวที่หนึ่งที่นำมานั้น
3. คำบางคำไม่อ่านออกเสียงแบบอักษรนำ เข้าใจว่าเพราะเป็นคำที่เกิดใหม่หรือเสียงไปพ้องกับคำที่ไม่พึงประสงค์

17. สมาคม

18. อร่อย

จงเลือกหลักการอ่านคำไทยต่อไปนี้ให้สอดคล้องกับคำที่ให้มาในข้อที่ 19-20

1. พยัญชนะต้นของพยางค์ที่ 1 ออกเสียงนำเสียงวรรณยุกต์ของพยางค์ที่ 2 ในลักษณะเดียวกับกรอ่านอักษรนำ โดยพยัญชนะต้นของพยางค์ที่หนึ่งเป็นอักษรสูงหรืออักษรกลาง และพยัญชนะต้นของพยางค์ที่ตามมาเป็นอักษรต่ำเดียว

2. พยัญชนะสะกดของพยางค์หน้าอาจนำเสียงวรรณยุกต์ของพยางค์หลังได้ เมื่อพยัญชนะตัวสะกด ของพยางค์หน้านั้นเป็นอักษรสูงหรืออักษรกลาง และพยัญชนะต้นของพยางค์หลังเป็นอักษรต่ำเดียว

19. ดิเรก

20. ศักราช

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี